

كەشكۆلە شىعەرىكى كوردىيى "گۆرانى"

كۆكردنەھى

شىخ عەبدولمۆئىمىنى مەردۆخى

(۱۷۳۹ – ۱۷۹۷)

ساغكردنەھى و سەرەتاو پەراوئىزنووسىنى

نەنۆھرى سولتانى

چاپى سىيەھم، ۲۰۱۹

شىنخ عەبدولمۇئىن مەردۇخى (كۆكردنەوہ)

"كەشكۆلە شىعەرىكى كوردىي گۇرانى"

ساغکردنەوہ سەرەتاو پەراويز نووسىنى ئەنوەرى سولتانى

چاپى يەكەم، ۱۹۹۸، ترەستى سۆن بۆ كوردستان، لەندەن

چاپى دووھەم، ۲۰۱۰، بىكەى ژىن، سلېمانى

چاپى سېھەم، ۲۰۱۷، مالىپەرى رۇژھەلات- بۇكان، ئالمانىا

وا، ئاوری نوژیکی پیروزم دایهوه
نوژی، که بانگی له مناره‌ی سهوزی مندالیمدا دراوه و
ئیسته، دواى په‌نجا سأل،
له میجرایی ئیقامه‌یدا ده‌هستم.

یه‌که‌م شیعی "هه‌ورامی"
دایکم — ئامینه‌ی محهمه‌دیان
فیری کردم:
"قه‌تارئ ناما، گه‌وه‌ر بارشهن
خورشید خاوه‌ر، سه‌ر قه‌تارئهن"

منیش، به‌ر هه‌می ده‌ سأل ره‌نجم
له نوژی‌گه‌ی خوشه‌ویستیدا
پینشک‌ه‌ش به‌ رووگه‌ی رازاوه‌ی
مامۆستا که‌م ده‌ که‌م،
قه‌بوول بیت!

ئهنه‌ر

له چاپکردنی ئەم کەشکۆڵەدا، ئەرکی من ساغکردنەوی شیعەرەکان،
روونکردنەوی هەندئ لایەنی زمانەوانی و پیکهینانی ژبننامەیی شاعیرەکان بوو،
نەک لیکدانەوی شیعەر و وەرگیرانیان بۆ سەر شیۆه زمانی کرمانجی خواروو —
واتە سووک کردنی باری سەرشانی خوینەر!

من بە توندیی دژ بەی بۆچوونە دەوستم کە شیعری کرمانجی ژووروو یا هەورامی
وەرگیرێتە سەر شیۆه زاری کرمانجی خواروو. بۆ چوونیکێ وەها، یەکپارچەیی
گەل و یەکنیتی زمانی نەتەوا یەتییمان دەخاتە پرساری جیندییەوه. با پرووناکبیری
بەرپرسی کورد خۆی لەگەڵ زاراوەکانی زمانی کوردیدا رابیننآ ە بیرۆکەیی
(زمانی یەکگرتووی کوردی)، مەفهوومیکی بەرتەسکی ناوچەگەرانه
وەر نەگرت.

سپاسنامە

كارى ئامادەكردنى ئەم كىتپە، ماۋەپەكى زۆرى خايباند، لەو ماۋەپەدا، يارمەتيم لە گەلەنك مامۇستاۋ شارەزاۋ دۆست و برادەر وەرگرت. بە ئەركى سەر شانى دەزانم سپاسى ھەموو ئەو زاتانە بگەم وا بە ناردنى كىتپ، و تار، ناساندنى سەرچاۋە، رېنمۈنى، ساغكردنەۋە و تايپ و چاپ، ئەركيان لە كارەكەى من كەمتر نەبوو.

مامۇستا محەمەدى مەلا عەبدولكەرىم، بۇ رېنمۈنى و ناردنى نوسخەى (ع)و نووسىنى پېشەكەى، كاك محەمەد عەلى سولتانى، بۇ ناردنى نوسخەى (س)، د. ئەمىرى حەسەن پوور، بۇ نووسىنى سەرەتا، مامۇستا كەمال محەموود فەرەج و كاك ئەسەمەدى سراج الدىنى و كاك جاسم ھەورامى بۇ پېندا چوونەۋەى سەرەتاۋ دەقى شىعەرەكان، كاك — عومەرى سولتانى (ۋەفا) بۇ گەلەنك يارمەتپى ئەدەبى، كاك رەسوۋلى قادرى بۇ گەلەنك يارمەتپى ئەدەبى، خىزانم — نەسرین برنا، بۇ يارمەتپى زۆر و ساغكردنەۋەى دەقەكان، خاتو شىرى لەمىزەرو ئەندامانى بەرپو بەراپەتپى "ترەستى سۇن بۇ كوردستان" بۇ ئامادە كردنى بەشى ئىنگلىزى و چاپى كىتپەكە، د. م. عىسا ۋەلى و بەشى تورك و ئىرانى لە كىتپەخانەى برىتانىا، بۇ نووسىنى سەرەتاۋ ئىجازەى چاپى دەستنوسەكە وچاۋپۇشكىردىيان لە مافى كۆپى راپتس، كىتپەخانەى "بودلىان" (ئوكسفورد) بۇ ئىجازەى چاپى وپنە رەنگىپەكانى شەرەفنامە، كىتپەخانەى ئەنجومەنى ئاسىياى پادشايى، چاپمەنى زانستگەى ئوكسفوردو گوفارى مەدرەسەى توپزىنەۋەى رۆژھەلاتى و ئەفرىقەكانى زانستگەى لەندەن بۇ ئىجازەى چاپى پاشكۆى او ۲ و ۳، دوكتور د. ن. مەكەزى بۇ ئىجازەى مېرەبانانەى لەمەر چاپى وتارەكەى خۆى (پاشكۆى سىيەم)، د. نەبەزو كاك تۋانا كەمال محەموود، خوالخوشبوو خاتو سوبحىە نادرو كاك مستەفا كەرىم بۇ تايپى كىتپەكە، كاك سالار فەخرى، كاك سامان جاف، خاتو مىراند و اتسۇن، كاك مەجىد حەقى و كاك عەتا موقتى بۇ دىزىنى كىتپەكە، مەلپەندى رۆشنىبىرىى كوردو بىكەى راگەپاندنى كوردى لە لەندەن بۇ "سكەن"ى لاپەرەكان و گەلەنك يارمەتپى دىكە.

بهریزان: مامۆستا محمەد عەلی قەرەداغی، مامۆستا محمەد رەسول ھاوار، مامۆستا عوسمان ھەورامی، ھونرمەند ناسری قازی زادە، کاک ھەزار، کاک ھەسەنی قازی، خوالیخۆشبوو د. عابد سراج الدینی، کاک ئەنور قادر محمەد، کاک فەرھاد پیربأل، کاک محمەد ھەمەباقی، کاک ھەکیم مەلا سألح، کاک سەر بەست کەرکوکی، کاک ئەحمەدی شەریفی، کاک ئەحمەد نەژاد، کاک ستار ھەلەبجەیی، کاک ئەمیری شاھسواری بۆ ناردنی کتیب و وتار، ناساندنی سەرچاوە گەلێک یارمەتی تر، سەرنووسەراڤی بەرێزی گۆفار و رۆژنامە کوردییەکان: مامۆستای کورد، گزینگ، بەگرتن، پەیف، پەپام، مەلەبەند، ھەنگاو و ژینی نوئ، بۆ چاپی راگەیاندن و ھەوأل لەسەر کەشکۆلەکە، ھەر و ھا گەلێک رۆحی گەورە تر، کە بەداخووە ناویانم لەبیر نەماو.

ھەموو نەکیکی نامادەکاری و بلاوکردنەوێ چاپی سێھەمیش لە نەستوی برای بەرێزم کاک نادر فەتھی- سەرنووسەری مألپەری رۆژھەلات- بۆکان بوو. سپاسی زۆری دلسۆزییەکی دەکەم.

ھەموو لایەک لە خزمەتکردنی ئەدەبی کوردیدا سەرکەوتوو بن.

ئەنوەری سولتانانی

روونکردنه‌وه‌یه‌ک سه‌پاره‌ت به‌م چاپه‌ی به‌رده‌ست

ئهم ده‌قه‌ی ئیستا، دوای چاپی به‌که‌م و دوو هه‌می کتێبه‌که ئاماده‌ کراره که تره‌ستی سۆن یۆ کوردستان و پاشانیش بنکه‌ی ژین له ساڵانی ۱۹۹۸ و ۲۰۱۰ دا له‌هنده‌ن و سلێمانی بلاویان کرده‌وه. زیادکراره‌کانی بنکه‌ی ژین و پرێزدار محهمهد ره‌شید ئه‌مینی پاوه‌یی له‌م چاپه‌ی ئیستادا به‌ته‌واوته‌ی پارێزاون و ده‌ستیان لێ نه‌دراوه. له‌عه‌ینی کاتدا ئهو ناتهو‌اویانه‌ی چاپه‌که، بۆ نمونه، لابردنی شه‌ش لاپه‌ره‌ په‌راویزه‌کانی سه‌ره‌تا، هه‌روه‌ها گۆرینی خاڵه‌ه‌ندییه‌کانی چاپی به‌که‌م، لێره‌دا ساغ کراونه‌توه‌ و سه‌رله‌نوێ دراونته‌وه‌ ده‌م ده‌قه‌که.

پیرست

پیشه‌کی: ماموستا محممدی مه‌لا کهریم

سه‌ه‌تا: ئه‌نوه‌ر سولتانی

- هه‌ندی پیناس بۆ شیع‌ره‌کان

- بیسارانی یا مه‌حزونی؟

- شاعیران، ژیان و به‌رهمیان

۱. ناغه‌ کۆر

۲. شیخ ئه‌حممدی ته‌ختی

۳. میرزا ئیبراهیم

۴. ئه‌لیاس به‌گ

۵. ئوه‌یس به‌گ

۶. په‌شویو

۷. شیخ جه‌ماله‌ددینی یه‌که‌می مه‌ردۆخی

۸. مه‌لا حافف فه‌رهاد

۹. شیخ حه‌سه‌نی ده‌ره‌هه‌ردی

۱۰. خانای قوبادی

۱۱. لالۆ خوسره‌و

۱۲. ده‌ردین

۱۳. ره‌زا به‌گ

۱۴. مه‌ولانا زه‌ینه‌لعاب‌دین

۱۵. شاکه
۱۶. شیخ شمس‌الدین دهره‌هردی
۱۷. مه‌لا تاهیر نهرامی (نهرامانی)
۱۸. عبیدی
۱۹. عومر نه‌ججاری
۲۰. سؤفی عه‌لی کتونانی
۲۱. شیخ عبیدولمؤمنینی دوومی مهردوخی
۲۲. حاجی عه‌لی محمهد به‌گی تیله‌کو
۲۳. مه‌ولانا فهرروخ پالنگانی
۲۴. مه‌لا فزلولا
۲۵. مه‌ولانا قاسم
- ۲۶ و ۲۷. نه‌ناسراو (لا‌علم)
۲۸. شیخ لوتفوللا
۲۹. مه‌حزرونی "بیسارانی"
۳۰. محمهدئهمین به‌گی نهرامی
۳۱. محمهد قولی سوله‌یمان
۳۲. شیخ مسته‌فای ته‌ختی
۳۳. ئوستاد میکائیل
۳۴. نازر بستنی
- ۳۵ و ۳۶. یاسکه و یؤسف یاسکه
۳۷. مه‌لا یؤسف، برای مه‌لا حبیبی گلان

۳۸. مه‌لا یوسف رۆیسه/ دۆیسه

۳۹. شیخ یه‌عقوب جان

ده‌قی شیعره‌کان

ده‌قی شیعره‌کان به رینووسی نویی کوردی

وینه‌ی ئورجینالی لاپه‌ره‌کانی ده‌ست‌نووسه‌که

سی پاشکۆ:

- "که‌شکۆلیکی بچووک‌ی شیعر‌ی گۆرانی"، ئی. بی. سۆن

- به‌شیک له وتاری "گۆران": ف. مینۆرسکی

- "هه‌ندی شیعر‌ی لیریکی گۆرانی"، د. ن. مه‌که‌نزی

به‌شی ئینگلیزی:

پیشه‌کی

تقریظ، کتیب‌خانه‌ی بریتانیا

سه‌ره‌تا، دوکتۆر ئه‌میر حه‌سه‌ن‌پوور

له پیناوی ساغکردنه وه و تیگه‌بیشتنی

شیعری کوردی به دیالیکتی

محامدی مه‌لا

کسریم

"گۆرانی"دا

بایه‌خی دیالیکتی گۆرانی له زمانی کوردیدا، له ئاستی بایه‌خی هیچ دیالیکتیکی تری ئهم زمانه‌دا نییه‌و له هیهی گشتیان زیاتره. راسته هه‌ر کام له دیالیکته سه‌رمکیه‌کانی زمانی کوردی پروویهکی هه‌یه بایه‌خیکی تاییه‌تی ئه‌داتی، به‌لام که به‌راوردی ئهم پرووانه‌و ئهم بایه‌خانه ئه‌که‌ین بۆمان دهرئه‌که‌وئ هیهی دیالیکتی گۆرانی له هیهی ئه‌وانیتر گه‌لی زیاتره. ئه‌وه‌نده هه‌یه، به‌داخه‌وه، له ئه‌نجامی ئه‌و بارو‌دۆخه‌ی تیکرای نه‌ته‌وه‌ی کوردی تیا ئه‌ژی و ئه‌و وه‌زعه‌ی بۆ هه‌ر کام له دیالیکته‌کانی زمانه‌که‌ی هه‌له‌که‌وتوه‌وه، دیالیکتی گۆرانی له هه‌ر کام له دیالیکتانه که‌متر بایه‌خی دراوتی، به‌له‌که‌و ئه‌شتوانین بلین هه‌ر هیچ نه‌بی له‌ناو خۆمانا هیه‌چیک وای بۆ نه‌که‌راوه، با وجووی ئه‌وه‌ی چه‌ند سه‌ده‌ زمانی ئه‌ده‌بی دیوانی میرنشینی ئه‌رده‌لان بووه، وه‌ک زمانیکی ئه‌ده‌بی، به‌شیک زۆری کوردستانی گرتوه‌ته‌وه. با، له‌په‌شما، به‌راوردیکی بایه‌خی دیالیکته سه‌رمکیه‌کانی زمانه‌که‌مان بکه‌ین، بزانی هیهی هه‌ر کام له چه‌ پروویه‌که‌وه‌یه:

دیالیکتی گۆرانی

- دیالیکتی گۆرانی هاوسنووریه‌کی به‌ربلاوی له‌گه‌ل ناوچه‌ی گه‌لی له دیالیکته‌کانی زمانه ئێرانی یه‌کان هه‌یه که ئه‌مه‌یش بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ره‌گ وریشه‌ی ئهم دیالیکته‌و پێوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌و دیالیکتانه‌ی تر زۆر یر بایه‌خه.

- کۆنترین شیعری کوردی که بۆ پتر له هه‌زارو دووسه‌د ساڵ ئه‌گه‌ر ئه‌وه، به دیالیکتی گۆرانییه (شیعری بالوولی ماهی).

- ده‌وله‌مه‌ندترین ئه‌ده‌بی له ناو تیکرای دیالیکته کوردیه‌کاندا هه‌یه (شیعری یارسان = ئه‌هلی حق و شاعیرانی تری ئهم چوار — پینج سه‌ده‌یه‌ی دوا‌یی).

- به‌ره‌می ئایینیکی له هیهی هه‌ر گه‌له‌یکی تری دراوسێ زیاتر هیهی کورد — که ئایینی یارسانه، به دیالیکتی گۆرانییه (شیعره ئایینی یه‌کانی یارسان).

دیالیکتی کرمانجی سه‌روو:

- نوژی کوردانی ئیزیدی که بهشیکن له کورد به یهکی له ورده دیالیکتهکانی کرمانجیی سەروو.

- کتییی نایینی ئیزیدیان که "جیلوه" و "مەسحەفی رەش"ن، به یهکی له ورده دیالیکتهکانی کرمانجیی سەروون.

- کۆمەڵی بەرهمی تری نایینی ئیزیدی به شیعر، به ورده دیالیکتی ئەم دیالیکته هەن.

- بەرهمی شیعی کوردیی لەسەر رێ وەرەسمی شیعی عەرەبی، بەر له هەر دیالیکتی کوردی، له دیالیکتی کرمانجیی سەروودا داهاووه، وەک شیعی "فەقی تەبران" و "مەلا جەزیری" و "نەحمەدی خانی" و "مەلا باتەیی" و هبی گەلێکی تر.

دیالیکتی کرمانجیی خواروو:

- بەرهمی شیعی بەم دیالیکته له چاو دیالیکتهکانی ترا نووییە، بەلام له هەر کامیکی تریان زیاتر گەشەیی کردووه و پینگەشتوو.

- به هۆی ئەو باروودۆخە سیاسییەوه که بۆ ناوچەیی به کرمانجیی خواروو — دووی کوردستان هەلکەوتوو، ئەم دیالیکته له هەر دیالیکتی تری کوردی زیاتر پەرهی سەندوو و گەشەیی کردوو و خزمەتی کراوه و کتیب و گوڤار و رۆژنامەیی پێی بلۆ کراوئەوه و لئی کۆلراوئەوه و گراماتیکا و فەرھەنگی بۆ نووسراوه.

دیالیکتی لوری:

-هاوسنوری گەلێ له دیالیکتهکانی زمانه ئیرانی یهکانه.

- لەو رۆژەوه شیعیبەتی بووه به مەزەبی بەشی زۆری خەلکی ئێران، به هۆی نزیکبوونەوهی نایینی کورده لورەکانەوه له فارسەکان، هەستی کوردایەتیان زۆر کەم بووئەوه و ئیتر نه تیکرا خویان به کورد زانیوه و نه بەشی زۆری ئەوانیش وا لێیان کۆلیوئەتەوه وەک کورد مامەلەیان لەگەڵ کردوون. بۆیه تا ئەم سالانەیی دوایی پال پێوەنەتیکیان بۆ بایەخدان به دیالیکتهکیان و ژياندهوهی بەرهمی شیعی نووسراو و سەرزارەکیان نەبو.

* * *

به هیوای تیمار بۆ ئەلمانیا دەستم پیاپانا راگەیشت و خویندمنەوه، ئەزانم لای کەمی له رووی ساغکردنەوهی تێکست و بەراوردی نوسخەو راست خویندمنەوهی وشەیی شیعەرەکانی کەشکۆلەکە، لەگەڵ ئەوەیش کە خۆی خەڵکی ناوچەیهکی کوردەواری نییه بە دیالێکتی گۆرانی بدوین، کاریکی فرە و فرەگەورەیی کردووه. خۆ ئەگەر بە کەلک وەرگرتن لەم هەموو کوردەوارییەکاندا بوو بە وڵاتی ئوروپادا ئاوارەو پەرەزە بوون، توانیبێتی فەرەنگیکی رەسا بۆ وشەکانی کەشکۆلەکە ساز بکاو پوختەیهکی واتای شیعەرەکان لێک بداتەوه، ئەوه کاریکی کردووه سەردەستەیی هەر کاری بێ لەم مەیدانەدا بکەن، هەرچەند ئەزانم ئەوهی هەر بۆ ئەکراوه کە بۆنە و تەنی زۆرتری پارچە شیعەرەکان بدۆزێتەوه، چونکە ئەوه بەندە لەسەر و دەسپەڕانی نوسخەیهکی برۆپیکراو — ئەگەر بێن — کە ئەو بۆنەیی تیا نووسرابێ، ئەوەیش بۆ هیچ شاعیریکی کۆن و نوێی کورد بە باشی هەڵنەگەوتووه.

* * *

من رای خۆم لە بارەی دیالێکتی گۆرانیهوه بەم جۆرە دارشت کە بایهخی ئەم دیالێکتە لە زمانی کوردیدا لە ئاستی بایهخی هیچ دیالێکتیکی تری ئەم زمانەدا نییه و لە هێی گشتیان زیاترە. بەلگەیشم بۆ ئەم رایەیی خۆم، بە خەیاڵی خۆم هێنایەوه، جا ئەگەر خویندەوارانی ئازیز و ئەوانەیی خۆیان بە سەنگوسوک کردنی دیالێکتەکانی زمانی کوردیهوه خەریک کردووه ئەم بۆچونەم لێ بسەلمێنن، دیارە ئەوانیش، وەک من، بکەونه پەنجۆری ئەو چاره سەرانهی ئەبێ بۆ هەق دانەوه دەستی ئەم دیالێکتەو یارمەتیدانی، کە جێگای شایانی خۆی لە ناو دیالێکتەکانی زمانی کوردیدا بگرن — جێبەجێ بکرن.

ئێمە کورد، ئەمڕۆ دوو ئەرکی کۆلتووریی گەورە لە پێش چاوی خۆمانا بەزەقی ئەبێن. ئەرکیکیان هەموو زمانی کوردی، بە هەموو دیالێکتەکانیهوه، ئەگرێتەوه، ئەرکیکیان تاییەتە بە دیالێکتی گۆرانیهوه. ئەم ئەرکیکیان کە هەموو زمانی کوردی ئەگرێتەوه، ئەرکیکی نامادە کردنی فەرەنگیکی گەورەیی کوردی — کوردیهی کە چی لە وشە بەرکارو لە کارکەوتووەکانی گشت دیالێکتەکانی زمانی کوردی دەسگیر بێ، هەمووی بگرێتەوه. ئەم وتارەیی من بۆ دووان لەم مەبەستە نەنووسراوه. لە بەر ئەوە لێزەدا هەر ئەوەندە ئەلێم، وەک یەک دوو جاری تریش، با بەناوای راستەوخۆی خۆیشمەوه نەبووبێ، پروونم کردووتەوه، هێنانەدیی ئەم ئەرکە، بەر لە هەرچی، پێویستی بە نامادە کردنی کۆمەڵی فەرەنگی گەورەو مامناوەندی و بچووی هەموو دیالێکت و ورده دیالێکتەکانی زمانی کوردیهی

به‌جایا که پاشان له ئەنجامی بەراوردکردن و لێکدانی هەموویاندا فەرھەنگێکی گەمەری سەرئەسەری هەموو دیالێکتە کوردی یەکان ئامادە بکە.

ئەرکەکی تریشیان ئەرکی ساغکردنەوەی کەلەپووری شیعری و ئایینی بە دیالێکتی گۆرانی یە کە ئەدەبی ئایینی یارسان، کە هەمووی هەر شیعەر، بەشێکی زۆری ئەو کەلەپوورە ئەگرتەو. هینانەدی ئەم ئەرکە، لە بەر ئەو پایە پلە گەمەرییە ئەم کەلەپوورە لە چوارچێوەی دیالێکتی گۆرانییدا هەمبەست و لەبەر ئەو شوێنە، وەک وتمان، دیالێکتی گۆرانی لە چوارچێوەی زمانی کوردیدا داگیری کردووە، مەزنیکی درێژخایەن بەرئێگای جێ بە جێکردنی ئەرکی یەکەمەو ئەبەرتەو. بۆ هینانەدی ئەم ئەرکە دووم ئامادەکردنی فەرھەنگێکی گۆرانی- کرمانجیی خواروو یان گۆرانی- فارسی، کە لام وایە ئەمەیان بۆ روژی ئەمرو ئاسانتر و کەردنیتەر و سوودبەخستەر، پێویستیەکی ئەو توێه و ئەزانم دواخستن هەڵناگرێ. ئامادەکردنی فەرھەنگێکی وا خزمەتێکی لەبەر چاوە بە زمانی کوردی چونکە دیالێکتی گۆرانی هەزاران وشە کۆنی وای هەبە هێشتا لە تێکستە ئەدەبی و ئایینیەکانی یارسانا پارێزراون و وەک ئەو دیالێکتە کوردیانە تر نییە کە پاشماویەکی ئەدەبی زۆر کۆنیان نییە وشە وایان بۆ تێدا هەڵگیرابن، لەلایەکی تریشەووە راستەری رەمخساندنێ توانی ساغکردنەوەی ئەو گشتە کەلەپوورە ئەدەبی- ئایینیە رێزازی یارسان بۆی بەجێ هێشتووین و هێشتا بەشی هەر زۆری هەر بە دەس لێنەرادی ماوتەو. بێگومان ئەرکی ئامادە کردنی فەرھەنگێکی وا ئەرکی نییە بە کەسێک و دوان جێبەجێ بکە. ئەرکێکە تەرخان کردنی پارەیکی مۆل و کادریکی زۆر و کارامە ئێم. بە حوکمی ئەمەش کە ناوچەیی گۆرانیین، بە هەموو لێکدانی دیالێکتی گۆرانییەو، بەشی هەر زۆری ئەکەوتە کوردستانی نێرانەو، ئەبێ ئەم کارە لەوێ دەست پێ بکا.

من ناگادار نیم ئیستا لە هیچ لایەکی کوردستانی نێرانا زانکۆیەک، یا هیچ نەبێ کۆلێژیکی ئەدەبیات هەبە یا نییە. ئەگەر نەبێ ئەو بارە بەرە گرانتر نەبێ و پێویست ئەکا هەموو ئەوانە لەوێ بە تەنگ زمان و فەرھەنگ و کۆلتوری کوردەوێ دەس بەخەنە ناو دەسی یەک و تێبکۆشن کۆلێژیکی ئەدەبیات لە شوێنێکی لەباری وەک کرمانشان بکەرتەو. جێ بە جێ کردنی ئەرکیکی وا زۆر گران و زەحمەت نایەتە پیش چاوم. جا ئەگەر کۆلێژیکی وا کرابەو ئەبێ کورسی یەکیشی بۆ (لێکۆلنەو دیالێکتی گۆرانی) تیا دامەزرێنێ. ئەگەر شتیکی وا کرا، ئەرکیکی سەرەکی سەرئەسەری ئەو کورسییە تەرخانکردنی کادری کارامە و پێویست ئەبێ بۆ ئامادەکردنی فەرھەنگی گۆرانی - کرمانجیی خواروو یا گۆرانی - فارسی کە پیشتر لێی دوام و ئەبێ ئەو فەرھەنگە هەموو ئەو وردە

دیالیکتانه بگریتهوه که بهر گۆرانی و هه‌ورامی و زه‌نگه‌نهی و شه‌به‌کی و تار‌اده‌یک زازایی ئە‌که‌ون که هه‌موویان له بنه‌ماله‌ی دیالیکتی گۆرانین. نووسین و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی فهره‌ه‌نگی‌کی وا به‌ردی بنه‌مای ساغ‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو ئە‌وه کله‌پووره کوردییه‌یه به دیالیکتی گۆرانی به هه‌ر کام له ورده لقه‌کانیه‌وه- نووسراون. که کورسیی ناوبراو بوو تو‌وانی ئە‌وه فهره‌ه‌نگه‌ی وت‌مان ناماده بکا، هه‌قی ئە‌وه‌مان ئە‌به‌ی دلی خۆمان خۆش بکه‌ین که ئە‌وانین له مه‌یدانی لیکۆ‌لینه‌وه‌ی دیالیکتی گۆرانیدا گه‌لی کاری تریش بکه‌ین. جا بۆ ئە‌وه من ئە‌م پیشنیامانه‌م ئە‌خه‌مه پیش چاو به هه‌یوای ئە‌وه‌ی رۆژێ له رۆژان که کورسیی ناوبراو هاته‌دی، بیر له جیه‌جیه‌کردنیان بکاته‌وه:

١ - دانانی به‌رنامه‌یه‌ک بۆ کۆ‌کردنه‌وه و وینه‌گرته‌وه‌ی که‌شکۆ‌ل و به‌یاز و پارچه ده‌ست‌نووسی کوردی کۆن و له‌پیش هه‌مووه هه‌ی دیالیکتی گۆرانی و نایینی یارسان لای هه‌ر کس و له هه‌ر دمه‌زگایه‌کی ئە‌که‌دیمی و رۆشن‌بیری هه‌ر و لاتیکدا هه‌ی. ئیستا کتیبخانه تاییه‌ته‌کانی ده‌سنووس له ئیران و عیراق و تورکیا و شام و میسرو گه‌لی و لاتنی تری نیسلام و گه‌لی له شارانی ئە‌وروپا گه‌لی ده‌سنووسی کۆنی شیعری کوردی یان تیاپه که ته‌نانه‌ت زۆریشیان له به‌ر ناشاره‌زایی کاره‌کانی ئە‌وه شوینانه، به فارسی یا تورکی درا‌نمه‌ته قه‌لم. هه‌روا هه‌شتا له کوردستان خۆیا له کتیبخانه‌کانی ئە‌م و ئە‌وه و له‌ناو پاشماوه‌ی هه‌ندێ بنه‌ماله‌ی مه‌لا و ناغا و خوینده‌واران و ته‌نانه‌ت لای که‌سانی تریش ئە‌م جۆره ده‌سنووسانه ده‌سگیر ئە‌بن. ئە‌گه‌ر ئە‌وه کۆلیژی ئە‌ده‌بیات و کورسیی لیک‌دانه‌وه‌ی دیالیکتی گۆرانییه‌ی پیشنیامان کردن دامه‌زران، ئە‌وانیش و به‌لک‌وو به‌شه کوردی یه‌کانی ئیستای کۆلیژی په‌روه‌رشی زانکۆی به‌غدا و نادابی زانکۆی سه‌لاحه‌دینی هه‌ولێر و زانکۆی سوله‌یمانی و ده‌وکیش، ئە‌توانن به‌ مه‌رجێ وه‌ک کۆلیژی و لاتانی خوایند‌وایان لی بئ و وه‌ک ئیستا هه‌ر ناوی زل و دیی ویران نه‌بن- به‌رنامه بۆ خۆیان دانین بۆ کرین و کۆ‌کردنه‌وه‌ی ئە‌وه ده‌سنووسانه‌ی له‌وانه بئ بکررین و بۆ وینه له‌روو گرته‌وه‌ی ئە‌وه‌ی بووه به‌ مۆلکی ده‌ولت‌تان و نافرو‌شری .

٢ - هه‌ر لایه‌نی له‌م لایه‌نانه ده‌سنووسی‌کی له‌م بابه‌ته‌ی دس که‌وت، ئە‌به‌ی لایه‌نه‌کانی له‌ جۆری خۆی لی ناگادار کاو وینه‌ی بۆ لی بگریته‌وه، بۆ ئە‌وه‌ی وینه‌ی ئە‌م ده‌سنووسانه له هه‌موو لایه‌ی له به‌ر ده‌ستی لیکۆ‌لنه‌وه‌ و توێژه‌ره‌وه‌ی کوردی ئە‌وه و لاتانا بئ و یه‌کتی له هه‌ر ده‌سکه‌وتی‌کی خۆیان له‌م مه‌یدانه‌دا ناگادار بکه‌ن بۆ ئە‌وه‌ی ورده ورده توانی ئە‌وه به‌ر‌مخسێ بکه‌ینه بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کله‌پووری هه‌شتا بلا‌ونه‌کراوه‌ی شیعری کوردی.

۳ - گهران به دواى ناسينهوى شاعيرانى به ديالېكتى گورانى — دوودا تا بتوانين شيعر مگانيان به راستى ساغ بکهنهوه. نهميش له ريگاي نهموه که به ليکوئينهوه و خستنه سمر شريتي دهنكى خهلكى رهسنى ناوچهى همر کام لهو شاعيرانه، بزائين وشه چون گو نهمکن، همر چهند لهوانميشه به هوى تپير بوونى ساله هاهوه لهسهردهمى نهم شاعيرانهوه تا نهمرو ههندئ گوران و له چونهيتى گوزردنى ههندئ وشهدا له ناو نهم خهلكانهدا پيدا بووبئ، تا له نهنجامى نهموه بتوانين شيعر مگانيان لهرووى چونهيتى گوزردنى وشه مگانيانهوه بهراستى بخويننهوه و به شيوه نووسينى نهمروى كوردى بهراستيان بنووسينهوه. بؤ نمونه ناخو له حالى نيزافى وشه يكد (ى) نيزافه له دوايهوه داننن يا تنها ژيرميهكى ژير ليو (كسره مختلسه) يك گو نهمکن. له دهسنووسهكانى تا سى چل سالى له مهورپيشى شيعرى ديالېكتى گورانى، بهلكوو هبى ههموو شيعرى كوردیدا، که به شيوه نووسينى فارسى كوز نووسراونهتهوه، له كهه شوينى حالى نيزافدا (ى) نيزافه نووسراوه. جا ناخو نهم (ى) نيزافيه نهنووسراوه بهلام گوزراوه و نهمكړئ، يا وهك نهنووسراوه، گويش نهمكراوه و ناکړئ. ئيمه ئيستا له ريگاي ورد بوونهوه له سهنگى بهيته شيعر مگانهوه که شوينى نهم جوړه (ى) يهيان تيايه و نهنووسراون، نهنوانين ههندئ شوينيان ساغ كهينهوه و دلنيا ببين نهم جوړه (ى) يهيان تيا گو ناکړئ چونکه نهمگړ گو بکړئ بهيتهکه لهنگ نهمبئ. بهلام حالى وايش زوره که (ى) که نهنووسراوه کهچى نهمگړ گويش بکړئ و بيشنووسرئ بهيتهکه لهنگ نابئ. بؤ حالى واپوويستمان به گهرانهوه بؤ سهر ورده ديالېكتى خهلكى ناوچهى ژبانى شاعيرى خوى هميه تا بزائين لهو ورده ديالېكتهدا، نهم (ى) په گو نهمكړئ يا ناکړئ تا ئيمهيش ئيستا له خويندنهوه نووسينهوهدا پيرهوى لهوانه بکهن و شيعرى شاعيرهکه بهوجوره بنووسينهوه و بخويننهوه که نهم خوى وتويهتى و خويندويهتیهوه .

ههروهه له ههندئ ورده ديالېكتى گورانيدا بؤ حالى ئيسبات — بؤ نمونه — نهمترئ (کرو = کهروو) و بؤ حالى نهفى نهمترئ (مکرو = مکهروو). له ههندئ ديالېكتى تريشدا بؤ حالى ئيسبات نهمترئ "مکرو = مکهروو" و بؤ حالى نهفى نهمترئ (مکرو = مکهروو). ورده ديالېكتى ترى وايش ههيه بؤ حالى ئيسبات تيا نهمترئ (مکرو = مکهروو) و بؤ حالى نهفى تيا نهمترئ (نمکرو = نمکهروو). جا نهمگړ له پارچه شيعر يکا ئيسباتيش و نهفیش بؤ يهكى لهم سى جوړه پیکهوه ههبوو، جوپکر دنهوى نهفى و ئيسبات ئاسان نهمبئ. ههروهه شوينى وايش هميه معنای رستهى نهفى و ئيسباتمان بؤ تيا دهسنيشان نهمکا. بهلام نهمگړ تنها حالتهى له دوو حالتهکه ههبوو و لهوانهبوو سهزمان لى بشوينئ، بؤ نمونه همر وشهى (مکرو) ههبوو، بؤ زائينى نهمه ناخو "مکهروو"ى نهفى (کهروو) ه

یا (مکەرووی ئیساتی (مەکەروو یا نەمەکەروو)، ئەبێ بە مەعناى شوێنەکەدا ساغى کەینەوه. لە هەموو شوێنیکیشا تەنها (شوێن) مەعنامان نادا بە دەستەوه و ئەوەمان بۆ ساغ ناکاتەوه که وشەکه نەفیه یان ئیساتەوه، کێومالمان بە شیعەرەکانی تری ئەو شاعیرەدا پێویست ئەبێ تا بزانی (نەمەکەروو) یەکمان دەسگیر ئەبێ تەکلێفی ئەم (مکرو) یە یی ساغ بکەینەوه و بەهۆیەوه بزانی ئیساتە و (مکەروو یان مەکەروو) ه. زۆرجاریش یا هەر یەک پارچە شیعری ئەم شاعیرەمان لە بەردەستا ئەبێ، یا لە پارچەکانی تریا - ئەگەر هەببوو- بە مرازەکەى خۆمان ناگەین. بۆیە ئەگەر زانیمان شاعیرەکه کتیه و خەلکی کوێیه و، خەلکی ئەو ناوچهی نیشیمەنى ئەوه چۆن وشەى ئیسات و نەفی لێک جوئ ئەکەنەوه، ئەوا هەر لە بەرەتەوه ئەم گیروگرتەمان نایەتەری و، بە دیتتی وشەکه راستورەوان ئەزانی (مەکەروو) ی نەفیهی ئیساتەکەى (کەروو) ه یان (مکەروو) یان (مەکەروو) ی ئیساتە و نەفیهکەى (نەمەکەروو) یه. ئەمەى هینامانەوه بە نمونە تەنها وشەیهک بوو، وشەى ئالۆزی تری وا گەلێ زۆره که شیوه نووسینی فارسی ئامیزی کۆن تیا دەستەوهستان ماوه و ناتوانی راستیمان پیشان بدا چۆنی بی هەلەو بی گرتوگۆل بخوێنەوه.

٤ - دانانی دەرزیکی شیوه نووسینی کۆن و نووسینی شکستە و شتی وا. هەرچی شیعری کوردیی بە دیالێکتی گۆرانی هەیه، بەلکوو هەرچی شیعری کوردی هەیه که هینشا هەر دەستنووس بی و بلاو نەکرانیتەوه یا نامادە نەکرابی بۆ بلاوکردنەوه، هەموو بە شیوه نووسینی فارسی ئامیزی کۆن نووسراوتەوه و زۆر کەمی لە هەندئ شوێنیدا ورده دەسکارییهکی شیوه نووسینهکەى کراوه. زۆریشی بە شیوهی شکستە نووسراوتەوه که خوێندەواری کوردی نیتسا، مەگەر لە کوردستانی ئێران، ئەویش زۆر کەم، ئەگینا بەراستی بۆی ناخوینریتەوه. لە بەر ئەوه ساغکردنەوهی تیکرای دەسختی کوردیی کۆن که بەشی هەرەزۆری شیعەرە، ئەرکیکی گەوریه و تەنها بۆ ئەو کەسانه جیههچ ئەکرئ که شارەزاییهکی باشیان لە شیوه نووسینی فارسی کۆن و بە تاییهتی خەتی شکستەدا بیی. لە بەر ئەوه دانانی دەرزیکی فیربونی نووسین و خویندەوهی ئەم شیوه نووسینه کاریکی پێویست و مەرگیکی رەخساندنی دەرەفتی ساغکردنەوهی پاشماوهی شیعری دەسنووسیی کوردیی کۆنه.

٥ - دیالێکتی گۆرانی لە بەر ئەوهی ماوهیهکی دوورودرێژه بەر هەمی ئایینی و ئەدهیبی پێ ئەنوسرئ و باری کۆمه‌لایهتی و رۆشنیریی بە دیالێکتی گۆرانی- دووانیش هەرگیز ئەومندە پیشکەوتوو نەبوه بێر لە نووسینی فەرههنگ و لیکدانەوهی کەله‌پووری ئایینی و ئەدهیبی خۆیان بکەنەوه، بە تێپەڕینی زمان،

و شه‌گه‌لێکی فرمیان له به کارهێنانی رۆژانه کهوتوون و وایان لێ هاتوو که ئیستا بهشی زۆری خه‌لکه‌که و اتایان نازانن. جا له بهر ئه‌وه‌ی زۆر لهم و شه‌گه‌له له چوارچۆیه‌ی شیعری گۆرانیدا ماونه‌ته‌وه، ئیستا ئیمه به هۆی ئهم وشه و اتا نه‌زانراوانه‌وه له ناستی ساغکردنه‌وه‌ی زۆر لهم شیعرا نه‌دا ده‌سته‌وه‌ستان ماوین. بۆیه، نووسینی فهره‌نگی بۆ ئهو جوړه و شاننه ئه‌رکیکی پێویستی ئه‌مه‌رۆی سه‌رشانمانه‌وه، ئه‌بێ له‌گه‌ڵ هه‌ر وشه‌یه‌کدا ئهو تاقه به‌یته یا ئهو به‌یتانه‌یش بلاو بکړینه‌وه که ئهو و شانهمان تیدا هاتوو، داوا له شانزایان بکړی که هه‌ر ئاگادارییه‌کی به به‌لگه‌وه‌یان له باره‌ی واتای ئهو و شاننه‌وه هه‌بێ، به‌و لایه‌نه‌ی راگه‌یه‌نن که فهره‌نگه‌که‌ی بلاو کردووته‌وه، و نه‌گه‌ر کرا خه‌لاتیکی باشیش بۆ یارمه‌تیدهرانی ئهم مه‌یدانه ته‌رخان بکړی.

٦ - دانانی فهره‌نگی بۆ ئیستیلحه ئایینییه‌کانی یارسان، له‌گه‌ڵ لیکدانه‌وه‌یه‌کی تێروته‌سه‌لی ئهو ئیستیلحانه، چونکه فهره‌نگیکی وا رۆلێکی گه‌وره له ساغکردنه‌وه‌ی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی - ئایینی یارسانا نه‌بێ. ئه‌یشی سه‌رمایه‌ی یه‌که‌م که لهم مه‌یدانه دا بخرێته کار زانایانی ئایینی یارسان خۆیان و اتا پیرو مه‌لاکانیان بێ چونکه له هه‌ر کس باشتری لێ نه‌زانن.

٧ - هه‌ر لهم باره‌وه بلاوکردنه‌وه‌ی که‌هسته‌یه‌کی باش دهر باره‌ی زانستی سو‌فیه‌تی و رێزایه‌کانی سو‌فی و دهرویشی و فهره‌نگیکی دو‌له‌مه‌ندی ئیستیلحه‌کانی ئه‌هلی ته‌سه‌وف، دهریکی باش له لیکدانه‌وه‌ی واتای شیعری کۆنی کوردی تێکراو شیعری به‌دیالیکتی گۆرانی به‌تایبه‌تیدا - ئه‌بێ، چونکه زۆر له‌و شیعرا نه‌ شیعری سو‌فیه‌تین و پێرن له هێمای سه‌ر به‌مه‌به‌ته.

٨ - له بهر ئه‌وه‌یش که شیعری کۆنی کوردی تێکراو هه‌ی دیالیکتی گۆرانی به‌ تایبه‌تی که داستانی زۆری کۆنی کوردی و له فارسی یه‌وه وهرگێراوی تیا کراوه به‌ شیعرا، پیره له بابته‌ی ئه‌فسانه‌ی کۆن، پێویستی یه‌کی زۆرمان به‌ فهره‌نگیکی ئه‌فسانه‌ی کۆنی کوردی و فارسی و ئیسلامی هه‌یه که پوخته‌ی هه‌ر کام له‌و ئه‌فسانه‌ی له‌چهند دێرێکا تیا باس بکړی. ئه‌مه یارمه‌تییه‌کی زۆرمان نه‌دا بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ئهو شیعرا نه‌ی لهم بابته‌دا نووسراون یا هێمایه‌کیان بۆ یه‌کێ لهم ئه‌فسانانه تیاپه.

٩ - هه‌رچهند من له‌و باوه‌رهدام ساغکردنه‌وه‌ی شوپنه ئالۆزه‌کانی بابته‌مه‌ژووبی و رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ژبانی کوردی هه‌بێ به‌ر له هه‌ر کس به‌ ره‌نجی شانی زانایانی کورد خۆیان و به‌ که‌لک وهرگرتن له که‌له‌پووری خۆمان جێ به‌ جێ بکړی، نایشکړی رۆلی رۆژه‌لاتناسانی ئه‌وروپایی و بێگانه‌ی تریش

له مهیدانی کوردۆلۆگیدا تێکراو به تایبەتی له باره‌ی یارسان و دیالێکتی گۆرانی
یهوه به هیچ کلۆجی پشتگوێ بخرئ. له بهر ئەوه بوونی بهرنامه‌یهکی به‌ربلآو
بۆ کۆکردنه‌وه و وه‌رگیرانه سه‌رکوردی به‌ره‌می ئەو کوردۆلۆگانه کاریکی
زۆر سوود به‌خش ئەبێ و یارمه‌تییه‌کی زۆرمان له مهیدانی زمانه‌وانی و
فه‌هه‌نگ نووسینی کوردی و به‌ تایبەتی له باره‌ی یارسان و دیالێکتی
گۆرانیه‌یه‌وه ئەدا.

۱۰ - دوا پینشیاپاش له‌م مهیدانه‌دا دانانی سنووقیکی چاکه‌ خوازییه‌ بۆ یارمه‌تیدانی
کرێنه‌وه‌ی ده‌سنووسی کۆنی کوردی و ده‌کۆمینته‌کانی یارسان و ئیزیدی و هه‌ر
ده‌کۆمینتیکی تری کوردی و هه‌ر که‌ره‌سته‌یه‌کی رۆشنیبری که‌ پێوه‌ندی به‌ زمان
و میژوو و باری کۆمه‌لایه‌تی کورد و کوردستانه‌وه‌ هه‌بێ و وینه‌گرتنه‌وه‌یه‌یان و
خستنه‌ به‌رده‌ستی توێژه‌روانی کورد-یان.

* * *

ره‌نگ بێ ناماده‌کردنی ئەم وتاره‌ خالی نه‌بێ له‌ گه‌له‌ی ناته‌واوی و که‌موکورتیی
زانستی و به‌رنامه‌یی. عوزرم بۆ پاساودانی هه‌ر ناته‌واوی و که‌موکورتیه‌کی له‌م
چه‌شنه‌ ئەوه‌یه‌ مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لێ ئەزانم و لایشم وایه‌ که‌م له‌ هیچ هه‌ر
باشتره‌ و ئەم چاره‌سه‌رانه‌یش که‌ لێرده‌ا پینشیاپام کردون، به‌ره‌می زحمه‌تکیشان
و ئازارچه‌شتنم به‌ گه‌له‌ی کاری ساغکردنه‌وه‌ی شیعری دیالێکتی گۆرانیه‌یه‌وه‌،
وه‌ک دیوانی مه‌وله‌وی و خوسره‌وو شیرینی خانای قوبادی و که‌شکۆلی مه‌حموود
پاشای جاف و کۆمه‌لی پارچه‌ شیعری پرژو بلآوی تر. هه‌رچه‌ند ئەزانم هه‌نانه‌دی
ئەم پینشیاپانه‌م کاریکی ناسان نییه‌ بۆ کولتورێکی بآکس و بآچاودێریکه‌ری و ه‌ک
کولتوری کورد، به‌لام له‌وه‌ دانیام که‌ ئەگه‌ر رۆژێ هه‌له‌که‌وت لایه‌نی بوو لایه‌نی
به‌ لای ئەم کولتوره‌دا بکاته‌وه‌، ئەم پینشیاپانه‌ی من ده‌سه‌چیه‌یه‌ک ئەین
به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ به‌ر پێی تاریکی بۆ روون بکه‌نه‌وه‌. بۆیه‌ ئومیده‌وارم خاوانایانی ئازیز،
ئەگه‌ر چه‌رده‌یه‌کی که‌میش بووه‌، سوود له‌م چه‌ند لاپه‌ره‌ نووسینه‌ ببنین، هه‌ر
ناته‌واوی یه‌کیان تیا دی بۆمی راست بکه‌نه‌وه‌، به‌وه‌ کارێک بکه‌ن ئەم پینشیاپانه‌
له‌ ته‌قه‌لای پیرۆزی رێ خوشکردنا بۆ ساغکردنه‌وه‌ و تێگه‌یشتنی شیعری
دیالێکتی گۆرانی دهورێکیان بێ.

به‌غدا، ۴/ ۸/ ۱۹۹۶

سەرھتا

ئەنوەر سولتانی

ئەم كەشكۆلە شیعەرەى ئىستا دەكەوتتە بەردەستى خوینەرى كورد، بەشكە لە "بەياز" يكى كۆن كە كتيبخانەى بریتانیا — بەشى هیند و رۆژھەلات^۱ پاراستوویە و ژمارەى MS. Or. ۶۴۴۴ ی پى داوہ. سەرجمى بەيازەكە، ۱۶۸ لاپەرە (۸۴ پەرە) یە و بریتىە لە تەجويدى قورئان، هەندى دۆعا و پارانەرە بە زمانى عەرەبى، چەند شیعەرىكى فارسى بۆ ستایشى خوا و پيغەمبەر و "خولەفای راشدين" و، بەشى شیعەرە كوردییەكان. ئەم بەشەى دوایى، زیاد لە نیوہى قەبارەى بەيازەكە دەگریتە بەر (۴۶ پەرە لەسەرجمى ۸۴ پەرە = ۹۲ لاپەرە لە ۱۶۸ لاپەرە).

دهستنوسه کوردیه‌کانی تر- که ئه‌وانیش وه‌ک که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولمومین به شیوه‌زمانی "گۆرانی" نووسراون، له‌گه‌ڵ دهستنوسه فارسییه‌کاندا تۆمار ده‌کری‌ن.

به‌گشتی، زۆریه‌ی کتیبخانه ئه‌ورووپیه‌کان، دهستنوسی گۆرانی به فارسی له قه‌لم دهن و له‌گه‌ڵ دهستنوسی فارسیدا تۆماریان ده‌کهن. ئهم نهریته چه‌وته، به‌روا‌لت، له "چارلز ریو" وه^۸ دا‌که‌وتوه که له ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، به‌رپرسی به‌شی دهستنوسه رۆژه‌لاتییه‌کان^۹ بووه له مۆزخانه‌ی بریتانیا.

کاتالۆگی کتیبخانه‌که، زانیارییه‌کی که‌می له‌سه‌ر ئهم دهستنوسه به‌دهسته‌وه داوه :

"شيعری به فارسی و زاراه‌ی سنه‌یی زمان‌ی کوردی، سالی ۹۸-۱۱۹۷ ک. ۱۰ به‌یازیکه له شيعری فارسی زاراه‌ی گۆرانی و شيعری ستایش له‌سه‌ر ئیمام و خوله‌فای راشدین (۱ نا تا ۸ نا)، سه‌ره‌تا‌که‌ی نا‌ته‌واوه، به شوێنیدا شيعری گۆرانی دیت که مادده‌ی تاریخ و "مقطعات" ن و هه‌ندیکیان "شیخ ئه‌حمده‌ی کوری مسته‌فا هۆنیویه‌ته‌وه (۸ ب تا ۵۴ ب)، شيعری شه‌ر و ئازایه‌تی (۵۵ نا تا ۵۷ نا) ژماره‌یه‌ک هه‌زملی "حه‌سه‌ن" (۵۷ ب تا ۷۳ نا) و هه‌ندئێ شيعری عه‌ره‌بی (۷۳ ب تا ۸۴ نا). له‌ سالانی ۸ — ۱۱۹۷ ی کۆچی دا نووسراوه، ۸۴ په‌ر په‌یه، قه‌باره‌ی په‌ره‌کان (۲,۸x۸) سانته‌مه‌تره"^{۱۱}

زیاد له‌و زانیاریانه‌ی کاتالۆگه‌که، پێویسته‌ بگوترێ شوێنی جو‌ر به‌ جو‌ری ده‌سنوسه‌که، ناو و مۆری نووسه‌ر و هه‌ندئێ که‌سی دیکه‌ی پێوه دیا‌ره که به‌ دابی کۆن، ناوی خۆیان له‌سه‌ر نووسیوه: "احمد بن محمهد رشید"، "محمد وسیم"،

سیانه‌که‌ی تر بریتین له‌ نوسه‌ی:

- مەم و زینى ئەحمەدی خانی؛
- چیرۆکه‌ شيعری "سیف الملوک و بديع الجمال" ی محمد جه‌وادى ئی‌رانی (سیاپۆش)؛
- و
- نۆبار و عه‌قایدی ئه‌حمده‌ی خانی.

^۸ چارلز ریو له‌ باسی شیوه‌ زمان‌ی گۆرانیادا ده‌نوس: "گه‌رچی له‌ کوردستان قسه‌ی پێده‌کری‌ت، به‌لام له‌ بنه‌ر مه‌ندا فارسییه. بروانه په‌راویزی ژماره ۹

Charles Rieu, "Catalogue of Persian Manuscripts in the British Museum", Vol. 2, 1881, P. 728.

^۹ Charles Rieu, "Catalogue of Persian Manuscripts in the British Museum", Vol. 2, 1881, P. 728.

^{۱۰} The Oriental Manuscripts, Vol. M-Z, P 249, Persian

^{۱۱} Handlist of Persian Manuscripts, 1895-1966

"ابو الفتح خان كريم خان [زند؟]" ، "ابن مجد الدين شيخ ابو الحسن الاردلانى المردوخى الباقل ابادى" و... .

۲. تاييه تمه ندييه كانى كه شكۆله شيعر مکه:

شيعره گورانبييه كان، بهشى هه ره گرنگى به يازمه كه پيڭ دڭين. ئەم بهشه سەر جهم ۴۶ پهره واته ۹۲ لاپهره يه (۸ ب تا ۵۴ ئا) به خهتى نهسخ و له سه ره وه بۆ خوار نووسراونه ته وه. شيعر مکه به شيوه يه كى بابتهى دابهش كر اون. واته شيخ عه بدولموئمين، بئى نه وهى مه سه له كه رابگه يه نيت، يا عينوانيكي تاييه تيان بۆ دابنيت هه موو شيعره غه رامبييه كانى له سه ره تادا هڭناوه، ئينجا شيعرى ئاييى و فهلسه فى به شوين نه وندا نووسيوته وه. تا قمى دووه مى شيعر مکه له دور ووبه رى لاپهره ۴۴ ه وه ده ست پئى ده كهن و به كو تايى هاتنى كه شكۆله كه، نه وانيش كو تاييىان ديت. شيعره غه رامبييه كان، كه بهشى سه ره كى كه شكۆلى شيخ پيڭ دڭين، له يه كه م لاپهره وه تا دور ووبه رى لاپهره ۴۴ دريژ به يان هه يه. هه ر لاپهره يه كه له سئ يا چوار ستوون پيڭ هاتوه. هه ولى نووسه ر بۆ كه لك وهر گرتن له هه موو شوينى كاغه زه كه، كاريكى وای كر دووه هه ندئ جار فه رده شيعر مکه توشى تيكه لاوييه كى نه وتو هاتوون كه جيا كر دنه وه و خوئندنه يان له گونجان نابيت. نه و مه سه له يه و هه ندئ هو كارى تر، بوونه ته هو ي په يدا بوونى ته نگو چه له مه له مه سه له ي ساغ كر دنه وه ي شيعر مکه و ديارى كر دنى شاعيره م كانيان. نه و باسه به دور و دريژى، له پاشماوه ي ئەم وتار ما ديت و ژماره ي هونهر و هونراوه مکه له لاپهره م كانى دواتر دا روون ده كر ئينه وه.

۳. نووسه ره وهى كه شكۆله كه:

كو كه ره وه و نووسه رى شيعر مکه، "شيخ عه بدولموئمين"ى دووه مى مه ردوخى (۱۲۱۱-۱۱۵۲ ك/ ۱۷۹۶-۱۷۳۹ ز) كورى شيخ جهماله دڭينى يه كه م (۱۱۶۹-۱۱۰۸ ك/ ۱۷۵۶-۱۷۹۶ ز) ه.

شيخ عه بدولموئمين، خه تيب و ئيمامى جومعه ي شارى سنه- پيتهختى خانانى نه رده لان بووه له سه رده مى نه ماره تى "خوسره و خانى گه ره" كورى نه حمه د خانى موهاجير دا. خوسره و خان له نيوان سالانى ۱۱۶۸ و ۱۲۰۴ى كوچى (۹۰/ ۱۷۸۹-۱۷۵۴) والى نه رده لان بووه، به لام له مو ماوه دا جار يك له لايىن كه ريم خانى زه ندوه له سه ر كار لا براوه و بۆ ماوه ي سئ سال (۹-۱۱۷۶) به ده ست به سه رى له "شيراز" پيتهختى زه ندييه كان را گيراوه. فه رمانى حكوومه تى نه رده لان له مو ماوه دا بۆ "سوله يمان پاشا"، "مه مه د پاشا" و "عه لى خانى كورى

محمد پاشا" دەر چووه، که همرسیکیان له بابانهکان بوون و به بهرتیلی زۆر، دلی "خانی زهند"یان نهرم کردووه.^{۱۲} له کوتاییی سالی ۱۱۷۹دا سەرلهنوێ ئهمارنتی نهردهلان دراوتهوه دهستی خوسرموخان و گهراوتهوه بۆ کوردستان (تاریخ مشاهیر کرد، ۳، ۲۵۸)^{۱۳}.

له سالانی دهست به سهیری خوسرموخاندا، جهعفرخانی زهند^{۱۴} بۆ لاواندنهوه و گهراوتهوهی "رهزاقولی خان"ی برا و "خان ئهممهده خان"ی کوری خوسرموخان، شیخ عبیدولمؤمنی ناردووه بۆ شارهزور.

ئهو دوو کهسه و پاشماوهی خیزانی خوسرموخان — دواي ئهوهی "عهلی موراد خان"ی زهند^{۱۵}، خوسرموخانی لهسهه کار وهلانا و ئهمجاره داواي لی کرد بچیته نیسهفهان- چووبوون بۆ شارهزور. مهئموورییهتیکی ئهوتو، پلهوپایهی کۆمهلابهتیی شیخ عبیدولمؤمن له دیوهخانی نهردهلانمکان دهردهخت. گهراوتهوهی شیخ له شارهزور و نههاتتهوهی بۆ "سنه" ش، پهیههندیی نزیکي ئهو زاته و وهفا و بهینهتی به نیسههت خوسرموخان دهخاته روو. ئهو راستییهش به هوی پارچه شهیریکهوه دهسهلمی که شیخ، به بونهی عهز لکرانی خوسرمو

^{۱۲} له میژووی بنهمالهی نهردهلاندا سێ کهمس بهی ناوه ههبوون که سیهههیا باوکی نابهتولآ شیخ محهمهدی مردوخیی بووه و له نیوان سالانی ۱۳۱۴ - ۱۲۴۱ ی کوجیدا ژیاوه.
^{۱۳} بروانه، آیت الله شیخ محهمد مردوخ کردستانی، "تاریخ کردستان و توابع"، ج ۱ ل ۲
^{۱۴} بۆ زانیاری زیاتر لهسهه شیخ عبیدولمؤمن بروانه،
- مهلا عبیدکریم مدرس، "بنهمالهی زانیاران"، ناماده کردنی محهمد علی قردهاغی، ج ۱، بهغهدا ۱۹۸۴، لاپههه ۱۲۵

- بابا مردوخ روحانی، "مشاهیر کرد"، ج ۱، سروش، تهران ۱۳۵۴، ل ۲۷۱
له پهیههندی کارهکانی شیخ عبیدالممنندا پهبیسته نامازه به دهستتوسههیک بکریت که له کتیبخانهی مهجلیسی شواری نیران پاریزراوه. دهستتوسههیکه ناوی "مهلا شتیخ کرد"ه که له سهه کتیبی "الزوراء"ی محهمد بن اسعد جلال الدین دوانی (۸۳۰ تا ۸۰ ی کوجی / ۱۴۲۷ تا ۱۵۰۱ ی زانیی) نووسراوه و پهبشکهش به امیر شرفخان حاکمی جزیره [ابن] عمری کوردستان کراوه. شیخ عبیدالمؤمن نوسههیکه به شنهه خهتی نهسخی نهحریری له سالی ۱۱۹۲ ک/ ۱۷۷۸ز دا له مزگهوتی حاجی رحیم بۆ ماموستای خوی "محهمد قسیم کوری شیخ نهعمهدی تهختهیی نووسیهتوه (بروانه کاتالوگی دهستتوسههکانی کتیبخانهی مهجلیسی شواری نیران). سهههههت به شهرفخانی حاکمی جزیره پهبیسته بگوتری بهی ناوه سێ کهمس له "حاکمانی عهزیزان" ههبوون که له جزیرهی ابن عمر حکومتهیان کردووه. پهیکههیا کوری ئهمیر ابراهیم بووه (۸۵۰ ک/ ۴۴۶ ز). دووهههیا کوری ئهمیر بهدر بووه و له سالی ۹۲۵ ک/ ۱۵۱۹ دا مردووه. سیهههیا، که من لام وایه دههه دهستتوسههیکه پهبشکهش بهی کرابیت، کوری خان عبیدال و هاوچهرخیی شهرفخانی بدلیسی نووسههیی شهرفخانهه بووه. بۆ زانیاری لهسهه حاکمانی عهزیزان (بهدرخانیا) بروانه شهرفخانهی بهدلیسی، ههروهها بابا مردوخ روخانی، هههه، ب ۳، ل ۳۰۷.

^{۱۵} کوری سادق خانی زهند (استظهه الدوله)، که حکومهتی کوردستانی به دهست بووه و له سالی ۱۲۰۲ ک/ ۱۸۸۷ز دا دهرمانداو کراوه.

خانموره هوندوويهتهوه و له كەشكۆلكههه خۆيدا تۆمارى كردوه. بېروانه: وتارى ژماره ۲۱ له بهشى (شاعيرەكان، ژيان و بهرهميان)دا.

"شېخ محەمەد مەردۆخى كوردستانى"دەنووسى: "شېخ عەبدولمۆمىنى دووهەم زاتىكى بەرئىز و له خوداترس بووه، هەموو زانستە باوەكانى سەردەمى خۆى زانپوهو كۆتیبى "درالنظيم" دانراوى ئەوه. شېخ له سالى ۱۱۵۲ى كۆچى ۴/ ۱۷۳۹ ز هاتووته دنيا و له [مانگى سەفەرى] سالى ۱۲۱۱ (ئۆگۆستى ۱۷۹۶ز) كۆچى دوايى كردوه. پارچە شيعيرىكى فارسى لەپشت كۆتیبى درالنظيم نووسراوتهوه كه ئەم مێژووه دەسەلمىنى و ئەوه، تەرجمە كوردىيەكەيتى: "شېخ مۆمىن كۆتايى بەم كۆتیبە هینا، تەمەنیشى هەر بە چاكە كۆتايى هات. له مانگى سەفەردا بەرەو جەننەت سەفەرى كرد و مەزراى جيهانى بى بەقاي بەجيهنشت. چەند رۆژىك بە نيش و نازار موه [لەم جيهانەدا] مايهوه، نینجا، له دونياى پر خەم و خەفەت كۆچى كرد. ئەمى جوامىر! بە هۆى ئەوهوه، كه [شېخ]، خۆى بە "ئوخرەتا" بانگ دەكرد، [ماده] تاريخى مردنەكەشى بوو بە (اخرتى)- ۱۲۱۱ى كۆچى".^{۱۶}

مەردۆخ هەروها دەنووسى: "شېخ دوو كۆرى لى بەجى ماوه: جەمالەددىنى دووهەم و شېخ حەسەن كه ئەمیان خۆشخەت بووه و كۆتیبە دەسنووسەكانى مەزگەوتى دار الاحسانى سەنە، بە خەتى ئەو نووسراون."^{۱۷}

مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەررىس له بنەمالەه زانپاران، ب ۱، ل ۱۲۵ دا هەر ئەو شيعەرە فارسىيانەه هیناون و نووسيوه: "له پشتي كۆتیبى 'درالنظم' دا، ئەم شيعرانەه نووسيوه". كه دوور نيبه هەلەيهكى چاپى ببيت، دەنا مامۆستا زانپويهتى شيعەرەكان هى ئەو نين و كەسكى ديكه له باسى مردنى شېخدا هۆنيويهتهوه.^{۱۸}

۴. چوارچۆهه مێژوويى:

كەشكۆلكهه، لەسەردەمى خوسرەو خانى گەورە - لووتكەه دەسەلاتدارىي ئەردەلانەكان-دا نووسراوتهوه. مێژووى ئەردەلان دەگەرئیننەوه بۆ سەردەمى

^{۱۶} يەك له حاکمانى بنەمالەه زەند، كه له سالى ۱۱۹۹ ك / ۱۷۸۴ ز دا كۆچى دوايى كردوه.

^{۱۷} شېخ مۆمىن كرد ختم اين كتاب ختم عمرش نيز شد پس بالصواب

در صفر كردش سفر سوى بهشت

چند روزى ماند با درد و الم کرد رحلت زين جهان پر ز غم

چون به خود ميزد ندای اخرتى

"اخرتى" تاريخ فوتش اى فتى

اخرتى = ۱۲۱۱ك. بىرانبەر لهگەل ۱۷۹۶ ز.

^{۱۸} مەلا عەبدولكەرىمى مودەررىس، "بنەمالەه زانپاران"، ب ۱، ل ۱۲۵

نُردەشیری بابەکان و سەرەتای حوکمی ساسانیان (میژووی مەستورە، حدیقه ناسری، میژووی خوسرو کوری محەمەد، شەرفنامەی بەدلیسی). بەلام میژووی نووسراوی بنەمالەکه، لەسەردەمی چەنگیزخان (میژووی خوسرو کوری محەمەد کوری مەنووچیەر) یا سالی ۵۶۴ی کۆچی ۹-۱۱۶۸ی زاینییهوه (تاریخ مردوخ، حدیقه ناسری، تحفه ناسری) دەست پێ دەکات و بە مردنی ئەمانوئەلخانی دووهم "غولامشاخان" لە نۆهەمی جمادی الثانی سالی ۱۲۸۴/ ههشتەمی سپتەمبەری ۱۸۶۷ لە هەلومەرجێکدا کۆتایی دیت که ناسرەددینشای قاجار فەرمانی حکومەتی بۆ "خانان" کۆرە گەورە غولامشاخانی نۆردەلان دەر نەکرد و مامی خۆی واتە "فەرهاد میرزای موعتەمەددوولە"ی کردە والیی کوردستان^{۱۹}.

لە میژووی نووسراوی بنەمالەهی نۆردەلاندا، نێمە رووبەرۆوی ناوی چەند "خوسرو" دەبینەوه: یەکەمیان "خوسرو نائەوان" لە (۴/ک۳۱۱ - ۴/۹۲۳ز)، که گواپە "یەزدگیری سێهەم" - دوایین شاهی ساسانی کوشتووه (تاریخ مردوخ، ۲، ۹۱) و بە یارمەتی "ابومسلم مروزی" لەسەردەمی "ابوالعباس احمد عباس (سفا)ح) دا، دەستی بە سەر کوردستاندا گرتووه.^{۲۰} دووهمیان، ئەو "خوسرو"یە و لە دیار بەکرمو هاتووه و قەلای "زەلم" ی لە شارەزور بنیات ناوه، چل و دوو سائیک لەوئ حوکمی کردووه و لە سالی ۶۰۶ی کۆچی (۱۰ - ۱۲۰۹ز) دا، مردووه (تحفه ناسری، هەمان لاپەرە). سێهەم، خوسرو کوری سولهیمان خان (۱۰۹۳-۱۰۹۰ک = ۲/۱۶۸۱-۸۰/۱۶۷۹ز).^{۲۱} چوارەم، خوسرو خانی گەورە کوری ئەحمەد خانی موهاجیر (۱۲۰۴-۱۱۶۸ ک - ۵-۱۷۸۹/۹ - ۵-۱۷۵۴ز) و پێنجەم، خوسرو خانی ناکام کوری ئەمانوئەلخانی (۱۲۶۲-۱۲۵۰ = ۶-۱۸۴۵/۵-

^{۱۹} لە سەردەمەدا (۱۸۵۱)، عوسمانییەکان حوکمی بابانیاکانیان هەلۆشاندبوووه. ئەگەر کەسێکی وەک عزیز بەگی بابان هەرێی دابین کردنەوی دەسەلاتی بنەمالەهی خۆی دا و سەر نەگەوت. نۆردەلانییەکانیش درەنگتر لە سەردەمی عباس خانی سەردار رەشیدی نۆردەلاندا هەرێکی بێ ئەنجامی هاوشێوەیان دا.

^{۲۰} میرزا شکرالله سەندجی (فخر الکتاب)، "تحفه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان"، مقابله، تصحیح، حواشی و تعلیقات از دکتر حشمت الله طیبی، امیرکبیر، تهرآن ۱۳۶۶ [۱۰۸۷]، ص ۹
^{۲۱} بۆ بەراوردی سالی سالی کۆچی لەگەڵ زاینی کەلکم لەم سەرچاویە وەرگرتووه: فریداند ووستەفەلاد و ادوارد ماهلر، "تقویم تطبیقی هزار و پانصد ساله هجری و قمری و میلادی"، مقمه و تجدید نظر از دکتر حکیم الدین قریشی، فرهنگسرای نیواران، تهرآن ۱۹۸۲. هۆکاری هینانەوی هەردوو تەنزیخەکان ئەو راستییەیه که لە رۆژەلاتی کوردستان لە رۆژژمێری کۆچی کەلک وەردمگرن.

له ههلموهرجیکی نهوتودا، خوسرهو خان، به خوئی و سوپای نازای کوردومه رازی دهبیت له کوردستان دانیشی، مل بو زهند و ئهفشار و قاجار و ئهفغان کهچ بکات، و فصرمانی حکومهتی له لایهن ئه قاجارانوه پی بدرئ که خوئی پایهیهکی کورسیی حوکهکهیان بوو. ئینجا چاوهروان بئیت زهندهیهکان لهسهر کاری لابهرن و ئاغا محهمهدخانی قاجار بیکوژیت! ئهوه، نه یهکهم جاره و نه دواجار، که تینهگهیشنوویی و بی سیاسهتی، دار له کوولهکهی رۆحی کورد دهداث و دهرفتهی زیرینی سهربهخوبوونی لهدهست دهستینی.

خوسرهو خان، یهکهم خانی نهردهلان و یهکئ لهو حاکمانهی ئیرانه که بو یهکهم جار سوپای نوئی ریکوینیکی کرده جینشینی چهکداری بهربلاوی عهشیرهتی و "له باری ژمارهی لهشکر و پیاوانی نازاوه له ژوور ههموو ئهسیریکی ئیرانییهوه بوو" (سیر الاکراد، ۵۳) و "له ههموو باریکهوه له نهمیرانی ئیران مهزنتر بوو". (تحفه ناصری، ۱۶۷).

با ئهو پرسیاره بکری، نایا خوسرهو خانی نازای لئهاتوو به سوپای کوردومه بوچی نهیتوانی ههلموهرجی ناوخوی ئیران ههلسهنگینی و ههولئ پههپاندانی ئاسوی دهسهلاتدارایهتی خوئی تا بدهستههگرتنی حوکهی مهکهزیمی ئیران بدات، لهکاتیکیدا کهسایهتی و توانا سوپایهکهی له پاشماوهی حاکمانی زهند و ئهفشار کهمتر نهبوو، تیکشکاندنی سوپای ملهوریکی وهک نازادخانی ئهفغان له یهکهم سالی حکومهت و بهزاندنی جهعهفرخانی زهند (سالی ۱۲۰۰)، زال بوون به سهسر سولهیمان پاشا و محهمه پاشای بابان (۱۱۷۶ و ۱۱۷۹) و ئهلاقولی خانی زهنگهه (۱۱۹۳) حدیقهی ناصری،^{۲۶} ۱۱۹۴ تحفه ناصری، ۱۱۹۹ تاریخ مردوخ) و اسماعیل خانی زهند (مهردوخ، ۱۲۰۱)، ئهم راستیهی به باشی دهنوینن.

مهردوخ دهنووسی: "دوای ئهوهی خوسرهو خان، جهعهفرخانی زهند دهشکینی و نوینهر دهنیریه لای ئاغا محهمه خانی قاجار، شا، به چاوپیکهوتنی ئه ههموو دیاری و پیتشکشییه و مزگینی تیکشکانی دوژمنیکی وهک جهعهفر خان و پهیدابوونی نوکهریکی وهک خوسرهو خان، له پیتستی خویدا جیی نهدهبووه." (تاریخ، ۲، ۱۴۴)

^{۲۵} عبدالقادر بن رستم بابانی، "تاریخ و جغرافیای کردستان موسوم به سیرالاکراد"، به اهتمام محمد رفوف توکلی، تهران(؟) ۱۳۶۶ [۱۹۸۷]، ص ۵۳. ئهم کتیه ماموستا کهریم حیسامی کردوویه به کوردی بهلام من چاوم پیی نهکهوتوه.

^{۲۶} علی اکبر وقایع نگار کردستانی، "حدیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان"، به تصحیح محمد رفوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ [۱۹۸۵]، صص ۱۶۰ تا ۱۶۴.

به‌گشتی، سردهمی خوسره‌وخان و خانانی دیکه‌ی نمرده‌لان بهی دیاردانه‌ی خواروه دیاری دمکرتین:

۱. خانانی نمرده‌لان ناسویه‌کی به‌رینی سر به‌خوی و دهسه‌لاتداریان بو خویان نهمدی. زور به‌ی نمرده‌لانیه‌کان - به‌تایه‌ت- دوی خان نهممه‌خان، گوجکراوی دهستی شاهانی نیران بوون و سنووریکیان جیا له ژیر دهستی و نوکرایه‌تییی نهمان بو خویان دیاری نهمه‌کرد.

خوسره‌وخانی کوری سوله‌یمان خان، برازاکه‌ی خوی گرت و ناردیبه نیسفه‌هان. ماوه‌یه‌ک دره‌نگتر، شاه سوله‌یمانی سه‌فه‌می^{۲۷} نهمیشی هینایه نیسفه‌هان و له‌داری دا. نهمانول‌لاخانانی دووهم له تاران و له دهرباری ناسره‌ددینشاهدا^{۲۸} له‌دایک ببوو، به‌فرمانی شاه، نالقه‌ی له‌گوئ کرابوو و ناوی "غولامشاهان"ی لئ نرابوو (حدیقه ناصری، ۲۰۳). شاه عبیاسی سه‌فه‌می^{۲۹}، خان نهممه‌دخانی کوری هملو‌خانی وه‌ک بارمه‌ له نیسفه‌هان راگرتیوو و هملوی دابوو به شیوه‌ی قزلباشی گهمره‌ی بکات (تاریخ محمد ابراهیم اردلانی)^{۳۰}. نهم دیارده‌ی نوکهری و گوئ له‌مستبیه‌ گه‌یشته‌ جیه‌ک که شاعباس، خوشکی خوی لئ ماره‌کرد و ناردیبه‌وه کوردستان بو نهمه‌ی باوکی بگرتی و له‌سه‌ر حوکمی لایه‌رتی. نووسهری سیر

۲۷ شاه سلیمان اول صفوی، هه‌شته‌مین شاهی زنجیره‌که‌یمان بوو، له نیوان سالانی ۱۰۷۷ و ۱۱۰۵ = ۱۶۶۷ و ۱۶۹۴ دا شای نیران بووه. بروانه فرهنگ معین، پیشوو، پیتی س.

۲۸ ناصرالدین شاهی قاجار، کوری محممه‌د شاه و چوارمین شای زنجیره‌ی قاجار، له ۱۲۴۷ [۱۸۳۱] دا هاتوته جیهان، له ۱۲۶۴ [۱۸۴۷] دا چوته سه‌ر ته‌خت و نزیکه‌ی ۵۰ سال پادشایه‌تی کردوو. له ورژی ۱۷ ی ذی القعدة ۱۲۱۳ [۱۸۹۶ز] دا به دهستی میرزا رها کرمانی کووژراوه. فرهنگ معین، پیشوو، پیتی ن.

۲۹ شاعباس سه‌فه‌می (که‌بیر) کوری سولتان محممه‌دی خودا به‌ندله ۹۷۸ ی کوچی (۱۵۷۱ز) هاتوته دنیا و له ۹۹۶ (۱۵۸۸ز) گه‌یشتوته سه‌ر ته‌ختی پادشایی نیران، له سالی ۱۰۳۸ (۱۶۲۹ز) شدا مردوو. بروانه فرهنگ معین، پیتی ع.

۳۰ نهم میژوو له راستیدا پاشکو یان 'ز میل'ی شمره‌فنامه‌ی به‌لدیسییه و تاقه‌نوسخه‌ی کراوته زه‌لی نهم دستنوسه‌ی شمره‌فنامه‌ی وا له کتیبخانه‌ی مه‌کوی ناسیایی پادشایی بریتانیا و نیرلنده له شاری لندنه‌ن پاریزراوه (ژماره ۱۵۹). زه‌لی ناوبراو محممه‌د نیراهیم کوری مه‌لا محممه‌د حوسه‌ین نمرده‌لانی، نووسهری دیوه‌خانی نهمانول‌لاخانانی گهمره (۱۲۴۰ - ۱۲۱۴ ک) بووه و به‌فرمانی خان میژووی نمرده‌لانی دوی سالی تهاووبونی شمره‌فنامه‌ی تا سه‌رده‌می خوی نووسیه که ده‌کاته نیوان ۱۰۰۵ تا ۱۲۲۵ ی کوچی و ۱۵۹۶ تا ۱۸۱۰ ی زایینی نینجا ناردیویه بو سیر جۆن مالکولم یکه‌مین بالویزی بریتانیا له نیران، نهمیش خستوویمته سه‌ر نهم نوسخه‌ی شمره‌فنامه‌ی که له سه‌ر موتر باسمان کرد. من ده‌قی میژووکه به فارسی و وهرگیراوی کوردیبه‌که‌یم بلاو کردوتوه جاریک له گوفاری دهر وازه، ژماره ۱، سالی ۱۹۹۳ چاپی دانیمارک و جاریکیش وه‌ک کتیبیکه‌ی سه‌ر به‌خو. کتیبه‌که، بنکه‌ی نهمروز له سوئید له سالی ۱۹۹۷ دا بلاوی کردوو و ههمیسان هاورئ له‌گه‌ل زه‌لیکی دیکه‌ی شمره‌فنامه (میژووی نه‌گیل و پالوو)، له‌لایه‌ن بنکه‌ی ژین له سلیمانیه‌وه بلاو کرایه‌وه.

الاکراد دهنووسن: "هملۆخان به دیتنی بارودۆخهکه، ئایه‌ی 'إنا لله و إنا الیه راجعون' ی خویندهوه و گوتی کورم، پێی سوپای عه‌جه‌م بۆ کوردستان مه‌که‌وه!

۳۱.

۲. خانانی ئه‌رده‌لان به‌ ته‌نگی کوردایه‌تییه‌وه نه‌بون. ئه‌وانیش وه‌ک میرانی بابان و سۆران زیاتر له‌وه‌ی به‌ر به‌ر مه‌کانی دوژمنانی کوردیان کردبێ، به‌ گژی هۆزه کورده‌که‌ندا دم‌چوون. شه‌ری بابان و بلباس و زه‌ند و زه‌نگه‌نه و لور و سولتانه‌کانی هه‌موران و سه‌رۆک هۆزه‌کانی گه‌رووس و بانه و مه‌ریوان، نمونه‌ی ئه‌م کرده‌وه چه‌وته‌ی ئه‌رده‌لانه‌که‌نه.

۳. شاهانی عه‌جه‌م راسته‌موخۆ یا به‌ هۆی هه‌ندێ بره‌وایه‌که‌راوی خۆیان له‌ دیوه‌خانی ئه‌رده‌لانه‌که‌نه‌وه (وه‌زیر، وه‌کیل، ته‌حسیدلار و وه‌فایه‌ نیکاری وه‌ک میرزا ئه‌بولقاسمی ته‌فه‌رشی و میرزا زمکی مسته‌وفی ره‌شتی)، خانه کورده‌که‌نیا‌ن ده‌خسته‌ ژیر چاودیر بیه‌وه و ناگاداری هه‌موو هه‌لسوکهرت و هه‌لوێست گرنتیکیان بوون.

۴. مئه‌ی خۆبیش له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا، ده‌ورێکی گرنگی بینیه‌وه. میژووی بنه‌مائه‌ی ئه‌رده‌لان دارمائی شه‌ر و ده‌ست تێمه‌ردانی بابانه‌که‌ن له‌ کاروباریاندا یه‌ نه‌گه‌ر میژووی ده‌سه‌لاتداری ئه‌رده‌لان پینج حاکمی غه‌یره کوردی داسه‌پاوی به‌ خۆه‌ بینیی (ته‌یموور خانی ئاجورلووی، مه‌مه‌د خانی گورجی، حسن علی خان، حسین علی خان و که‌یخوسره‌و به‌گ)، به‌لای که‌مه‌وه پینج میری بابانیش له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ شه‌ر یا به‌ زه‌بری به‌رتیل و پینشکه‌شی، فه‌رمانی حه‌کوومه‌تی ناوچه‌ی ئه‌رده‌لانیان له‌ شاهانی ئێران و مرگرتوه‌ (خانه پاشا ۱۱۳۲، عه‌لیخان کوری خانه پاشا ۱۱۳۶، سه‌لیم پاشا ۱۱۶۷، سوله‌یمان پاشا ۱۱۷۷ و عه‌لیخان کوری سوله‌یمان پاشا ۱۱۷۸). نه‌وانیش بۆ ژیرده‌ستی و گوێ له‌مستی شاهانی ئێران، هۆرمان بۆ ئه‌رده‌لانه‌که‌ن کردوه!

جگه‌ له‌ بابانه‌که‌ن، هه‌ندێ که‌سایه‌تی کوردی ناو حه‌کوومه‌ته‌که‌میان وه‌ک مه‌مه‌د ره‌شید به‌گی و مه‌کیل و حه‌سه‌ن سولتانی هه‌موران و عه‌بدوکه‌هریم سولتانی بانه یا ده‌سه‌لاتداریکی وه‌ک عه‌زیز خانی مۆکری (سردار کل) له‌ روه‌تی لاوازکردن و له‌ناوبردنی حه‌کمی بنه‌مائه‌ی ئه‌رده‌لاند ده‌وری تایبه‌تیا‌ن بینیه‌وه. "سه‌رداری کول،

۳۱. بره‌وانه‌ ده‌قی زه‌لمه‌که‌ی مه‌مه‌د نێیرا هه‌یم ئه‌رده‌لانی (په‌راویزی ژماره ۳۰ سه‌ره‌وه)

هموو کاتی بۆ تیکدانی کاری والی "نهمانوللاخانی دووهم" تادهکوشا" (تحفه ناسری، ۲۵۰).

۵ (هه‌ندێ دیارده‌ی ناسهره‌کیی وه‌ک جیاوازیی ئابینی حاکمانی شیعه‌ی ئهرده‌لان له‌گه‌ڵ خه‌لکی سوننی ناوچه‌که‌ش ببوو هه‌وی نزیکایه‌تی زیاتری خانه‌کان له‌ دهرباری شاهانی عه‌جهم و دوورکه‌وته‌وه‌یان له‌ کۆمه‌لانی خه‌لک. ئالوژیی ناو شاری سنه‌ به‌ بۆنه‌ی لایه‌نگریکردنی ئهمانوللاخانی دووهم له‌ فیرقه‌ی "شیخه‌ی" شیعه، که "به‌ شه‌ری کاروانسه‌را" ناوی دهرکردوه (ربیع الاول ۱۲۷۱/ نوامبه‌ری ۱۸۵۴) نمونه‌ی ئهم دیارده‌یه‌یه (تحفه ناسری، ۲۵۶).

۶. زولم و زور و باج سه‌ندنی باسنوووری خانانی ئهرده‌لان له‌ خه‌لکی ناسایی به‌ ئامانجی تێکردنی دهرباری چاوچنۆکی شاهانی ئیران و رابواردنی خۆیان، که‌لکی ئه‌وه‌ی پێوه نه‌هه‌شتبوون له‌ بیری خیزوبیر و قازانجی خه‌لکدا بن. به‌ پێچه‌وانه، بێ مافی و هه‌ژاری و پروتاندنه‌وه‌ی خه‌لک و ئاخینه‌وه‌ی گیرفانی خۆیان ئامانجی سه‌ره‌کیان بوو. کاتی ئهمانوللاخانی گه‌وره به‌ خه‌لکی سه‌فز راده‌گه‌ینێی نیازی هه‌یه‌ بچێ بۆ سه‌فز، خه‌لکی شاره‌که تکه‌ی لێ ده‌کهن ۸۰۰ تمه‌ن پێشکه‌شبیان لێ وهرگیرێ و نه‌چێ، به‌لام خان ده‌لێ دیم و هه‌زار تمه‌نیشم گه‌ره‌که^{۳۲}!

۷. زولم و زوری خانانی ئهرده‌لان ته‌نیا به‌ باج سه‌ندن و پروتاندنه‌وه‌ی خه‌لک کۆتاییی نه‌ده‌هات. دیوه‌خان، جیگای رابواردن و عه‌یش و توش و بێ ئه‌خلاقیی زوریک له‌ ئهرده‌لانیه‌کان بوو؛ داستانی یۆسو یاسکه‌ی شایه‌ری خان "ئه‌حمه‌د خان" له‌گه‌ڵ زیڕین کلاو خانم، ئیستایش له‌سه‌ر زمانی زور کس ماوه‌ و ده‌گوترێ خان، یاسکه‌ی به‌ تاوانی پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ زیڕین کلاو خانم ئیعدام کردبیت.

خوسره‌و خانی ناکام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی "حوسنی جیهان خامی کۆنه‌ژنی فه‌تعه‌لی شای"، ژنی بوو، شه‌وانه‌ له‌ مالی "ره‌زاله‌ سه‌قزی"ی ده‌لال ده‌خه‌وت. دوا‌ی هموو

۳۲ کلودیوس جیمز ریچ، "گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان (۱۸۲۰)", محممه‌د حمه‌ باقی له‌ عه‌رمیه‌یه‌وه‌ کردویه‌ته‌ کوردی، ته‌وریز. ۱۹۹۲، ل ۲۲۳. ناوی راسته‌قینه‌ی کتێبه‌که‌ی ریچ بریتیه‌ له‌ "داستانی مانه‌وه‌ له‌ کوردستان" که به‌ هه‌وی دستاو‌ده‌ست کردن و ته‌رجمه‌ی نازاسته‌م‌خۆوه‌ به‌و شێوه‌یه‌ دهره‌اتوه‌:

Claudius James Rich, "A Narrative of a Residence in Koordistan"

باوه‌کوو نوسه‌خی کتێبه‌ ئینگلیزییه‌که‌ که‌م ده‌ست ده‌که‌ویت به‌لام ده‌کری له‌ سه‌ر ئینت‌رنیت دایه‌زینی.

نهوانهش، نهبلحهسهن بهگی باوکی مهستوره خانم و ههموو کهسوکارمهکی خسته بهندیخانهوه و تا مهستورهی شاعیریان لی ماره نهکرد، نازادی نهکردن!

خان نهحمهد خانی کوری کهلبعلی خان، وهها خهریکی عهیش و نوش و رابوردن و پاره سهرفکردن بوو، که خهلمک به "خانه زپینه"یان بانگ کرد (مهردوخ، ۲، ۱۱۱). "کورانی... خوسرموخانی ناکام له گوناهاکردن و کردهوهی خراب پروویان وهرندهگنیرا و له نهتمک کردنی ژنان و رشتنی خوین و نازارگیانندن به خهلمک، سنوریکیان بو خو دانهنا." (تحفه ناسری، ۲۷۲).

۸. لهکاتیکدا ناوچهکانی دیکهکی ئیران وهک تهبریز و نیسفههان و تاران لهپهیری ئارهدانی و پیشکهوتوویی نابوریدا بوون، ژیرخانی نابورویی کوردستان گهلیک لاواز بوو. کهرسهی بهرهمهینان (زهوی و ناو) ملکی دهر بهگهکان و چهوساندنهوهی رهعیمتی نیشتهجی له تاقهتی خهلمک بهدر بوو. ئالوزی و شهیری ناوخویی و دهرهوهی کاریکی سهلبییان کردبوه سهئرکی بهرهمهینان. کهریم خانی زهند ههموو شاری سنهی تالان کرد و ناگری تی بهردا، شار و ناواییهکانی ههورامان چهندین جار تووشی تالان و برۆی خانانی نهردهلان هاتن. ههلوهرجی ناوچهکانی دیکهش جیاوازییهکی نهوتویان لهگهلم ههورامان نهبوو. ههرچونیک بییت، "به هۆی نهو ههموو بی خهبری و چاووقوچاندنه و له ناکامی نهوزولم وزورانهدا، بهخت و نیقبالی نهو بنهماله بهریزه، له تاریکی دابیران و ههلوهشانهوهدا تپیهر بوو" (تحفه ناسری، ۲۷۳). نهو داره ههلوئه به نیشارهیهکی "ناسرهددینشا"ی قاجار کهوته زهوی (ههشتهمی سهپتهمهیری ۱۸۶۷) و دواپی به میژووویهک هات که سهرمرای ههموو نهو راستییانه، وهک سهردهمی نیوه سهربهخویی و دهسهلاتداریی کورد، جیگای ریز و شانازی گهلهکهمانه. له بیرمان نهچی بو یهکهم جار (و دواچاریش!) خان نهحمهد خانی کوری ههلوخان بهرمو دامهزراندنی حکومهمتیکی سهربهخوی کوردی ههنگاوی نا - نهویش، کاتی بوو که "شاه سهفیی سهفهوی، سورخاب"ی کوری کوپز کرد، نینجا خان نهحمهد خان ههندی ناوچهی رۆژئاوای ئیرانی گرت، به ناوی خویهوه سهکهی لیدا و له مزگهوتهکان خوتبهی به ناوهوه خوینرایهوه: "...الوالی بن الوالی، والی والاشان، خان احمد خان اردلان، پادشاه بالاستقلال کردستان صانه الله تعالی عن طوارق الحدثن و متعنا بدوام دولته وقوام شوکته الی مدید الزمان..." (مهردوخ، ۲، ۱۰۶).

کهشکۆلی شیخ عبدهولموئیمینی مهردوخی، له رۆژگاریکی نهوتودا نووسراوتهوه.

۵. چارهنووسی کهشکۆلهکه:

دهزانی که شکوئه که له سالی ۱۹۸۱دا (۱۷۸۳/۴) کاری نووسینهوهی تهواو بووه و له سالی ۱۹۰۲دا به موزمخانهی بریتانیا فرۆشراوه، به لام هیچ شتییک له مەر به سرهاته که له نینوان نهوسالانهدا نازانین. کلیلی کرانهوهی قفلی نهو زانیارییانه، رستهیه که به زمانی ئینگلیزی که له دوالاپهرهی دهستتووسه کهدا نووسراوه: "له میرزا سهعید کرا، چواردههه می ئۆکتۆبهری ۱۹۰۲".

میچهر سوڤ له وتاریکدا که وەرگیراوه کهی پاشکۆی به کهمی نه م کتیبیه، دهنوسی: "دهستتووسه که دوکتۆر سهعیدی سنهیی داویتهی به 'موزمخانهی بریتانیا'. مینۆر سکیش له وتاری "گۆران" دا - که به شتیکی ترخانی نه م که شکوئه له شیعره کراوه (پاشکۆی دووهه م). به لگه له قسهی "دوکتۆر سهعید خان" دینتیهوه.

راستی نهوهیه که میرزا سهعید و دوکتۆر سهعیدی سنهیی و دوکتۆر سهعید خان هەر بهک که سن و ئیمه نه مۆ ئه زاته به باشی دهناسین. نایهتۆلا مەردۆخ دهنوسیته: "له سالی ۱۳۰۵ ک/ ۸ - ۱۸۸۷ز، تاقمیک مۆژدههه ری مهسیحی به دوکوۆل تهورات و ئینجیل و کتیب و نامیلکهی ناینیهوه هاته کوردستان [سنه] و بو سلماندنی به رهه قایهتی ناینی مهسیح و پووچبوونی ئیسلام و داوی وتووژیان له گه ل مه لاکان کرد... خوالیخۆشبووی باوکم (شیخ عبدالموئینی سنههه م) له گه لیاندا کهوته باس و قسه کردنهوه... مۆژدههه مکان دامان و شهوکیان هه لاتن ... "فهقی سهعیدی کوری مه لا رهسووی مهروانی" که به هوی نزیکایهتی باوکیهوه، هه میشه هاتوچۆی ئیمه ی ده کرد، په یوه ندیی پنهوکردن و

فریوی "خواجہ باو"ی مسیحی کوری "خواجہ بابوسف"ی ناودار به "شہیتان"ی خوارد و لهگهلان كهوت. دواى چهند سال، فیری پزیشکی بوو، ئابنی گوری و ژنی مسیحی هینا، ئینجا گهرايهوه بۆ ئیران، بهلام له ترسی خوی نهیتوانی بینهوه کوردستان. ماوهیهک له ههمه‌دان مایهوه و پاشان چوو بۆ تاران و ئیستا [کاتی نووسرانی تاریخ مهردوخ]، لهوی به دوکتور سه‌عید خانی کوردستانی ناوی دهرکردوه و له پزیشکه پله یه‌که‌مه‌کانی ئیرانه. له‌م دوا‌ییانه‌دا کتیبکی به شیعری کوردی و بۆ ره‌واجی ئابینی مسیح له‌چاپ داوه که ناوی "نرانی؟ مزگانی!" یه... ههمو نامه نووسینکی نیوان من و ئه‌و به کوردیه، گه‌رچی ئابنی له‌ده‌ست داوه، به‌لام دهمارگیری کوردی هه‌ر ماوه و بگه‌ر زیاتریش بووه. (شیخ محمهد مه‌ردوخ، ههمان، ۲، لل ۱۷ تا ۱۹).^{۳۳}

زانباریمان له‌مه‌ر ژبان و به‌ر ههمه‌کانی دوکتور سه‌عید خان کاتی زیاتر بوو، که له سالی ۱۹۵۷دا کتیبیک به زمانی ئینگلیزی له‌سه‌ر ژبانی سه‌عید خان نووسرا. نووسرانی کتیبه‌که ده‌لین:

"میرزا سه‌عید... پاش ۱۲ سال کارکردن له‌گه‌ل موژده‌ده‌ره‌کان له شاری ههمه‌دان، له لایهن موژده‌ده‌ریکه‌وه به ناوی "مستهر هاگبرگ" بانگه‌شنتی سوئید کرا... له نوه‌می مانگی جیون سالی ۱۸۹۳ گه‌یشه ستوکه‌ۆلم... به جلویه‌رگی کوردیه‌وه له‌گه‌ل هاگبرگ به ههمو شاره‌کانی سویددا گه‌را و له کلێسه‌کاندا پروپاگه‌نده‌ی مسیحیه‌تی کرد... له مانگی یه‌که‌می پایزی ههمان سالدا چوو بۆ بریتانیا... له ناو پاپۆرکه‌دا، ژن و پیاویکی خه‌لکی ئیرله‌نده له‌گه‌لیدا بوون به دۆست و دوکتورێکی له‌نده‌نیان به ناوی چارلز وارین C. WARREN پی ناساند که له باری پزیشکی و ئابینه‌یه‌وه یارمه‌تی دا، له مالی خوی وشوینی بۆداین کرد و ناردیه کولێجکی پزیشکی^{۳۴} ... ئینجا میرزا سه‌عید دوو کۆرسی له خه‌سته‌خانه‌ی ناوه‌ندی^{۳۵} و خه‌سته‌خانه‌ی گه‌شتی^{۳۶} وهرگرت، که ئه‌م کارانه به‌سه‌ریه‌که‌وه دوو سالیان خایاند... پاشان دوکتور وارین تا شاری 'کاردیف' له

^{۳۳} سه‌عید خان له وتاری "نه‌هلی حق"دا ده‌لێ ئه‌م کتیبه‌م بۆ به‌روه‌په‌دانی ئابینی عیسا له ناو لایه‌نگرانی نه‌هلی حق نووسیه. به‌روانه:

Saeed Khan, "Ahl-I haqq", The Modern World. Vol. XVIII, ۱۹۲۷, pp ۳۱-۴۲

من نه‌و وتارهم وهرگیراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی و له ژماریه‌کی گۆفاری گزینگ چاپی سوئید دا ب‌لاو کراوه‌ته‌وه.

^{۳۴} Cook's School of Anatomy and Physiology

^{۳۵} Central Hospital

^{۳۶} General Hospital

'وهیلز' ۳۷ بهرینی کرد... لهوی سواری پاپۆر بوو و بهرینگی شاری 'باتووم' له زهریای رهش دا، گهرایهوه ئیران (۱۸۹۵) و تا سالی ۱۹۱۲ له تاران خهریکی کاروباری پزیشکی بوو... له هاوینی سالی ۱۹۱۲ دا گهرایهوه ههمه‌دان و له مانگی سپته‌مه‌به‌دا بانگ کرایه‌ سه‌ر "ئه‌مه‌یر عه‌لاه‌ده‌دین" که له (خه‌سه‌ره‌و ناوا) نه‌خۆش که‌وتبوو... ئینجا بانگ کرایه‌ سه‌نه‌ بو ئه‌وه‌ی نه‌خۆشیی "وه‌کیل الم‌لک" چاره‌ سه‌ر بکات... له‌وێسه‌وه‌ چوو بو هه‌ورامان بو عیلاج‌کردنی نه‌خۆشیی "سه‌ولتانی هه‌ورامان"... "شیخ علا‌الدین نه‌قه‌شه‌ندی" ش که‌چه‌کی نه‌خۆش بوو، دوکتور سه‌عه‌ید خانی بانگ کرده‌ لای خۆی. "[من لام وایه ئه‌م دوکتور وارینه‌ی جینگه‌ی باس، هه‌مان چارلز وارینی نه‌فسه‌ری سوپایی بریتانیایه‌ که له ۱۸۴۰ دا له‌دایک بووه و له ۱۹۲۷ دا کوچی دوا‌ی کردوه. ناوبراو خه‌ریکی کاری که‌ونارانه‌سی و کۆلینه‌وه‌ی زه‌وی له‌ فه‌له‌ستین بووه و واهیه‌ هه‌ر ئه‌م سۆزه‌ی به‌ نیسه‌به‌ت میژووی ناوچه‌ی ئیمه‌ له‌ سه‌عه‌یدخانی نزیک کردبیته‌وه‌. ئه‌مه‌ر].

نووسه‌رانی ژیننامه‌که‌، له‌ دریزه‌ده‌ده‌لێن "دوکتور سه‌عه‌ید خان له‌م سه‌فه‌ره‌ی کوردستان، به‌ شوین شتی کۆن و عه‌نتیکه‌دا گه‌راوه‌ و "سه‌ی قه‌باله‌که‌ی هه‌ورامان"ی له‌م سه‌فه‌ره‌دا دۆزبوته‌وه‌." ۳۸ ئینجا له‌ سالی ۱۹۱۳ دا، جارێکی تر، سه‌ردانی له‌نده‌نی کردوه‌.

^{۳۷} Cardiff, Wales

^{۳۸} J M Rasooli and Cady H Allen, "The Saeed of Iran", Michigan, USA, ۱۹۵۷, P ۷۰.

شایانی باسه‌ بۆچوونی نووسه‌رانی کتێبه‌که‌ به‌ ته‌واوه‌تی جیاوازه‌ له‌ بێر ورا‌ی بنه‌مه‌الی شێخانی نه‌قه‌شه‌ندی. له‌ خوالیخۆشبوو دوکتور عابید سراج‌ الدینی هه‌روه‌ها له‌ کاک ئه‌سه‌عه‌دی سراج‌ الدینیم بیه‌ستوه‌ ده‌لێن سه‌عه‌ید خان ئه‌م سه‌ی قه‌باله‌یه‌ی به‌ فیل له‌ ده‌ستی شیخ عه‌لاه‌ده‌دین ده‌ر هه‌یناوه‌ و باوه‌کو بریار بووه‌ دوا‌ی نواندنیان به‌ په‌یپۆران بیاندا‌ته‌وه‌ به‌ شیخ، به‌لام ئه‌م کاره‌ی نه‌کردوه‌ و فرۆشتوونی. مه‌سه‌له‌ی فرۆشرانی قه‌باله‌کان له‌ هه‌ندیک سه‌رچاوه‌دا به‌شتر است کراوته‌وه‌.

ئیدمۆن‌دز ده‌نوو‌سینت:

"...سه‌ی قه‌باله‌ی بیه‌ستی، که‌ دو‌انیا‌ن به‌ زمانی یۆنانی و سه‌په‌میا‌ن به‌ زمانی پارتی بوو، دوکتور سه‌عه‌ید خانی کوردستانی له‌ سالی ۱۹۱۳ دا هه‌ینایه‌ ئینگلستان و پاشان موزه‌خانه‌ی بریتانیا لێی کری. دوکتور سه‌عه‌یدخان ده‌یگوت ئه‌م قه‌بالانه‌ له‌ ئه‌شکه‌وتیک که‌ کۆسالیانی نزیک هه‌ورامانی ته‌خت دۆزراونه‌ته‌وه‌..."، کورد، تورک، عه‌ره‌ب، وه‌رگێرانی فارسی ئیبرا‌هیم یۆنسی، نشر روزبه‌هان، ته‌هران ۱۳۶۷ [۱۹۸۸]، ص ۳۹۲.

هه‌ر وه‌ها له‌ په‌یوه‌ندی باسی که‌شکۆل و سه‌عه‌یدخاندایه‌ بیه‌یستی ده‌زانم به‌شیک له‌ نووسراوه‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی به‌هێنمه‌وه‌ که‌ له‌ په‌سندی بۆچوونی من له‌مه‌ر په‌که‌بوونی بێسارانی و مه‌حزوو‌نیدا نووسیه‌وه‌ و گۆفاری گزینگه‌ی بۆ کۆتیه‌وه‌. کاک نه‌حمه‌د ده‌نوو‌س:

"هاوینی سالی ۱۳۵۱ ی هه‌تاری [۱۹۷۲] رۆژیک له‌ رۆژان له‌ تاران ریم که‌وته‌ "انجمن کتب مقدسه‌:" سه‌ر به‌ کلیساکانی دیا‌نی. له‌وی له‌گه‌ڵ که‌سه‌یک به‌ ناوی 'به‌شیری' ناشنا‌بووم. کاتیک زانی کوردم، گوتی چه‌ند کتێبی کوردیما‌ن هه‌یه‌، وه‌ره‌ چاویان لێکه‌. کتێبه‌کان بریتی بوون له‌

دوکتور سه‌عیدخان، له تاران سمري له ناو سمران دهر هینابوو، له گمځل ژماره يه‌کي زور له گهوره‌پيواڼي سياسي وهک "مستوفی الممالک" ی سهرهک و مزيران^{۳۹} یا که‌سايه‌تیی فهره‌نگیي وهک ملک الشعراء بهار^{۴۰} دا که‌وتبوه په‌یونديی

"مزگانی" دانراوی دوکتور سه‌عیدخانی کوردستاني، به سهره‌تابه‌کي دور ودریژي فارسی و ناوهره‌کي ههرامی و چوار بهرگ نینجیلی کوردی به زاراهوی موکرپانی. نهمن نهر کتیبانهم کری و له‌گمځل خومدا برده‌منه‌وه کرماشان. روژژیک نینجیله‌که‌م پیشانی میدیا خامی زهندي ژني خوالیخوشبوو حه‌سین زیرهک دا. گوتی نهره یه‌کیک له وهرگیراومکاني باوکم "دوکتور عه‌زیزخانی زهندي" یه... له‌وه ماویهدا که له کرماشان بووم هامووشوی خز مه‌ت نایه‌توللا مه‌ردوخ ده‌کرد، زورجاران بؤ زیارت و دیدهنی ده‌چومه‌سه‌نه. له به‌هاری ۱۳۵۲ [۱۹۷۳] دا روژژیک چومه‌خزمه‌تیان و نوسخه‌یه‌کي "مزگانی" شم وهک دیاری بؤ برد. خوالیخوشبوو ههر چاوه که‌مسوکانی به "مزگانی" که‌وت، پر بوون له نهرسین و فهرموی "سه‌عیدخان پیانگیکی فره خاس بوو، دزستانه‌یه‌کي نزیکي له‌تهک خانهاوه‌دی نیمه‌دا هه‌بوو، باوکم چهنه جاری له مه‌رگ زرگار کرد. بریاری دابوو فهره‌نگیي کوردی (ههرامی) - فارسی- نینگیزی بنووسی، بؤ نهم کاره‌ش پیوستی به سهر چاوه و نووسراوه‌ی ههرامی هه‌بوو. نهر وخت به ده‌گمځن کتیبی چاپکراوی کوردی (ههرامی) هه‌بوو. من له کتیبخانه‌که‌ی خوماندا سه‌ن ده‌ستووسی ههرامیم پیندا. یه‌کیان دیوانی مه‌خزونیان بیان بیسارانی بوو که باپیرم به خه‌تی خوی نووسیویوه‌ی له‌گمځل دیوانی مه‌عدوموی (مه‌وله‌وی) و روسته‌م و زهرده‌هه‌نگه‌که‌ی مه‌لا مه‌سته‌فای دلدلی. به‌لام نازانم چیبیان به سهر هات. سه‌عید خان فهره‌نگه‌که‌ی نووسی بیان نا؟

من له ساله‌کاني دوایدا چهنه جار چومه‌نهنجومانی کتیبی نهرسپهنده (انجمن کتب مقدسه) به‌لام که‌سه‌گه‌لیکی که له‌وی بوون ههر ناوی دوکتور سه‌عیدخانین ده‌بیس‌ت روویان ترش ده‌کرد و سه‌بارت به یادداشته‌کان و شوینه‌وارمکاني، خویان گیل ده‌کرد. سه‌عید خان که‌سی نهره‌وو، هه‌موو ملک و ماش و سه‌رومت و سامانی وه‌گیر نهره‌نهنجومه‌نه که‌وتبوو. نهره‌وان له‌وه‌ی ده‌ترسان کابریه‌کي کوردی وهک من به داشداری دوکتور دهرچن و داوای ملک و ماشیان لئ بکات بؤیه ههر که ناوی دوکتور یان ده‌ژنه‌وی هه‌لدیه‌زینه‌وه. به‌لام سه‌رنج‌ام له هاوینی سالی ۱۳۷۱ [۱۹۹۲] دا له لای پیریژنیکي ههرمینی، که ده‌ماله‌که‌ی دوکتور سه‌عیدخاندا ده‌ژیا، له کونه سندوقی‌کدا یادداشته‌کان و فهره‌نگه‌که‌ی دوکتور سه‌عیدخانم دؤزیه‌وه. بریار و ابوو له دهره‌فتی‌کدا فهره‌نگه‌که و به‌شینک له یادداشته‌کاني کؤپی بکه‌م. رووی ده‌ست کورتی ره‌ش، به‌لام ناسه‌واریک له ده‌ستووس و دیوانانه‌ی واره‌وانشاد مه‌ردوخ باسی کردیون نهره‌وو. یه‌کدوو مانگ دواتر چومه‌وه تاران و په‌یجیوی پیریژنم کرد، بهک گوتی مردوه و بهک گوتی چومه‌ته نهره‌منستان مالی دویت (که‌چ) که‌ی. نیستا له نووسراوه‌که‌ی کاک نهنومردا و دهره‌دکه‌وی که دوکتور سه‌عیدخان بهک له ده‌ستووسانه‌ی- که ده‌ستووسی باپیری یمن دانه‌بخش مه‌ردوخ بووه، داوه به نامه‌خانه‌ی بریتانیا و کاک نهنومر و تاری له‌سهر نووسیوه. "بروانه، نهمه‌د شه‌ریفی، "مه‌خزونیان بیان بیسارانی؟"، گو‌فاری گزینگ، سوئید، ژماره ۷، به‌هاری ۱۹۹۵ لاپه‌ره ۶۲ و ۶۳.

ههره‌وه‌ا ریزدار محمد عه‌لی سولتانی له نامه‌یه‌کدا بؤ من، باسی نهره‌وی کردوه که له سه‌فه‌ری‌کدا بؤ شاری سه‌نه، چاوی به ۷۰ - ۸۰ نامه‌ی دوکتور سه‌عید خان که‌وتی که بؤ خوالیخوشبوو رکن الاسلام سندنجی نووسیون. سولتانی ده‌لی بابهمی نامه‌کان زیاتر نیخوانیات بوون. (نامه‌ی مانگی جولای ۱۹۹۵).

^{۳۹} محمد نیری و س وحیدینیا، "زندگی نامه مستوفی الممالک، انتشارات وحید، تهران ۱۳۶۹ [۱۹۹۰]، ص ۵۲۲

^{۴۰} له نژاندا، به‌که‌م جار باسی دؤزرانه‌وی پارچه شیعریکی کوردی که گوايه له‌سهر پیستی ناسک نووسراوته‌وه، له لایهن شاعیری گهوره‌ی نژانی 'ملک الشعراء بهار' وه هاتوته‌ گوری.

نزیکه‌مه. مینۆرسکی له وتاری "گۆران" دا چهند جار ناوی دوکتۆر سه‌عید خان ده‌بات و ده‌لێ "نهو قسانه‌ی وا دوکتۆر له رۆژی پینچی جولای ۱۹۱۷ له تاران ده‌باره‌ی شاعیرانی کورد پنی گۆتم، گه‌لێک شتیان فیر کردم." (بروانه‌ پاشکۆی دووه‌مه) ^{۴۱}.

جیواز له نامیلکه‌ی (نزانی؟ مزگانی!) که به شیعریکی پاراوی گۆرانی هونوویه‌ته‌مه و جیی خۆیه‌تی به‌کێ له بنکه رۆشنبیرییه‌کانی کورد له ده‌روه‌ی وڵات چاپی بکاته‌مه، ئینجیلێکی ده‌ستنوسی له‌پاش به‌جی ماوه که ئیستا له کلێسه‌یه‌کی شه‌قامی (قوام السلطنه‌)ی تاران پارێزراوه و من خۆم له‌ سالی ۱۹۸۵ دا چاوم پنی که‌وتوه. مامۆستا علا‌الدینی سجادی له‌ به‌شی "باخچه‌ی شاعیران"ی میژوه‌که‌ی خۆیدا، ده‌نوسێ دوکتۆر سه‌عید خان له‌ سالی ۱۹۲۵ دا کۆچی دوابی کردوه ^{۴۲}. به‌لام به‌ پروای من، دوور نییه‌ لای که‌م تا سالی ۱۹۲۷ که وتاری "ئه‌هلی حه‌ق"ی له‌ گۆفاری "جیهانی ئیسلام" دا چاپ کرد، هه‌ر له‌ ژبانه‌ بووینت.

به‌هار گۆتی نه‌هه‌مه‌لی له دوکتۆر سه‌عید خان بیستوه (بروانه، ملک الشعراء به‌هار، "سبک شناسی"، به‌رگی یه‌که‌م). قسه‌کانی به‌هار له زۆر کتیب و وتاری کوردی و فارسیدا رنگیان داوته‌مه. بۆ نمونه، مه‌ردوخ، میژوو، ۱، ۵۰. به‌ داخه‌مه من نه‌موتانی سه‌ری نه‌هه‌مه‌لیه‌ داوه‌ بۆز مه‌وه و بزانه‌م شیعره‌که‌ی و چۆن و له‌ کوێ دۆزراوته‌مه و ئیستا که کوێ راگیراوه به‌لام هه‌رچۆنیک بێت، نه‌هه‌مه‌لیه‌ فری به‌ سه‌ر راستیه‌یه‌ نییه‌ و ده‌سکردی کوردیکی ناسیۆنالیسته‌ که ویستویه‌تی میژوو بۆ ئه‌ده‌ب و شیعری کوردی دروست بکات، زمانی شیعره‌کانیش تازه‌یه و له‌ زمانی نووسینی کتیبی "نزانی؟ مزگانی" ی دوکتۆر سه‌عیدخان زۆر دوور نییه. نه‌هه‌مه‌لی شیعره‌کانه:

"هورمزانان، ناتران کوزان
ویشان شارده‌مه‌ گه‌وره‌ی گه‌ره‌کان...
زۆردار عه‌ره‌ب کرده‌ خاپوور
گنای و پاله‌ هه‌تا شاره‌زور
شن و کنیکان وه‌دیل بشینا
میزد نازا تلی وه‌رووی هوینا
ره‌وشت زه‌ر ته‌شتر مانه‌هه‌ بیکه‌س
بزیکا نیکا هورموزد وه‌ هیچ که‌س"
دوکتۆر نه‌میری حه‌سه‌ن پوور له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆی نووسیوم که "نه‌هه‌مه‌لیه‌ یه‌که‌مه‌جار خوالێخوشبوو
حوزنی موکریانی کردویه". (نامه‌ی مانگی فه‌برویه‌ری ۱۹۹۶). به‌ بۆچوونی من نه‌گه‌ر
ته‌نانه‌ت حوزنیش بۆ یه‌که‌مه‌جار بابه‌ته‌که‌ی راگه‌یاندبیت، دیسان شیعره‌که‌ هه‌ر ده‌به‌ی کاری دوکتۆر
سه‌عیدخان بووینت که گه‌یشتوته‌ ده‌ستی حوزنی و دوور نییه‌ سه‌عیدخان هه‌مه‌له‌که‌ی به
مه‌رحومی حوزنیش دا بێت..

^{۴۱} مینۆرسکی له شوێنێکی دیکه‌شدا ناوی دوکتۆر سه‌عیدخان ده‌بات نه‌هه‌مه‌لیه‌ له‌ بیه‌لیوگرافی
کۆتایی وتاریکه‌دا به‌ ناوی ئایینی نه‌هه‌مه‌لی حه‌ق به‌ خۆیه‌ری ده‌ناسینت:

V. Minorsky, "The Sect of Ahli Hak", Iranyka, Twenty Articles by V
Minorsky, ۱۹۶۴, Tehran University, PP. ۳۰۶ – ۳۱۴

من وتاره‌که‌م کرده‌ته‌ کوردی و له‌ گۆفاری گزینگ چاپی سوینیدا بلۆ کراوته‌ه.

^{۴۲} بروانه، علا‌ الدین سجادی، "میژووی نه‌ده‌بی کوردی"، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا
۱۹۵۲/۱۳۷۱، به‌شی باخچه‌ی شاعیران، ل ۵۲۷

ئەو زانیارییانه بەسەر یەکەو دەمان گەییینه ئەنجامێک: میرزا سەعیدیک که ناوی بەداو لاپەرهی ئەو دەستتوسەو مەیه وای بە موزمخانی بریتانیا فرۆشراوه، هەمان فەقێ سەعیدی مەلا رەسوولی مەریوانی و دوکتۆر سەعید خانی سالانی دواترە و دوور نییه کەشکۆلەکە لە هاتوچۆیاندا کە لەگەڵ مالی مەردۆخیەکانی هەبۆه، کەوتییته دەست و دواتر بە موزمخانیەکی فرۆشتی. ئەم کارەش لە سەفەری یەکەمی میرزا سەعید بۆ سوید و بریتانیا لە سالی ۱۸۹۳دا، بەرێوە نەچۆه و دوور نییه دواتر لە سالی ۱۹۰۲دا لە رێگای بالۆیز خانە بریتانیاوە لە ئیران یاخود هەر راستەوخۆ بە موزمخانی بریتانیای فرۆشتی.

۶. زمان

مەسەلە شێوە زمانی شیعەرەکان، بە هۆی هەلوێستی هەندێ ئەورووپییەو ئالۆز بووه. ئەو کەسانە و زۆر بەیان زمانەوان نین، شیعەری کەشکۆلەکەیان کردووته بەلگە بۆ چەسپاندنی بۆچونیک کە لە ریشهی خۆیدا سیاسییە نەک زانستی و بە گوێرە ئێ بۆچوونه شێوە زمانی گۆرانی، شێوەیەکە لە زاراوەکانی زمانی فارسی.

من زمانەوان نیم و بە هیچ شێوەیەک نامەوێ خۆم تیکەلایوی باسیک بەکم کە لە دەرەوی وزه و توانمادیە. ئەوەش وای لێردا دەبینرێ، تەنیا بۆ روونکردنەوی هەندێ لایەنی کاری ساغکردنەوی شیعەرەکانە و هەوڵ دەدم لەم بواردا، کەلک لە زانست و بۆچوونی پەسپۆران وەر بەگرم بێ ئەوەی 'اجتهاد'ێکی شەخسیی خۆم دەر بێرم و سەر لە خۆنەم بشتوینم — کاریک کە بۆ نمونە، مێچەر سۆن کردوویەتی^{۴۳} و بەداخووه زۆریک لە رۆشنییرانی کوردی ناشارەزا، لەدوویان داوه.

هەلومەرجی جوغرافیایی و سیاسی ناوچەکە و تیکەلایوی فەرەهنگی — زمانی خەلک و ئامێتەبوونی جەمسەرە رەش و سپییەکان لە هەموو دیاردەیکە کۆمەلایەتی- سیاسی- فەرەهنگی ئەو مەلەبەندەدا، کاری تۆزینەو لە دیاردەیکە

^{۴۳} بروانه پاشکۆی یەکەمی ئەم کتێبە، هەر وەها و تاریکی دیکە بەم ناو و نیشانه:

Major E B Soanne, „Southern Kurdish Folk Song in Kermanshahi Dialect“, Journal of the Royal Asiatic Society, January ۱۹۵۹, pp. ۳۵-۵۱

من ئەو وتارەم وەرگیراوتە سەر کوردی و لە دوو ژمارە مانگەنی "مەلەبەند" - بلاوی مەلەبەندی رۆشنییری کوردی لە لێدەن دا بلاو بۆتەوه. بروانه، مێچەر سۆن، "فتەاری کوردی کرماشان"، نامادە کردن و وەرگیری نەنومری سولتانی، مەلەبەند، ژمارە ۵۳، نەقەمیری ۱۹۹۴ و ژمارە ۵۴، دیسامیری ۱۹۹۴

وهك 'زمان' ئالۆز تر دهكات. دراوسنیهتیی كورد له گه‌ل فارس و عه‌رب و تورك و ئه‌رمه‌نی و ئاشووری و گه‌لێك كه‌مایه‌تیی زمانیی دیکه، (ئازمه‌ری كۆن، گیله‌کی، ته‌به‌ری، و...)، کاری یه‌ك‌آكردنی مه‌سه‌له‌كه‌ی، ئه‌سته‌م و بئێ نه‌نجام كردوه. خۆ نه‌گه‌ر جیاوازی و سنووری ئیوان زاراوه كوردیه‌كانیش بگه‌رێته به‌ر چاوه‌، مه‌سه‌له‌كه‌، بیجمی كه‌لافه‌به‌نێك په‌یدا ده‌كات كه‌ جه‌مه‌سه‌ه‌كانی به‌هۆی بچرانی زۆر مه‌ ئه‌سته‌مه‌ دیاری بكرین!

به‌داخه‌وه، زۆربه‌ی ئه‌و كه‌سه‌نه‌ی وا له مه‌سه‌له‌كه‌ داوان، له ده‌ره‌وه‌ی گۆر په‌پانی زمانه‌وانی وه‌ستاوان. ئه‌و كه‌سه‌نه‌، نووسه‌ر، شاعیر، په‌پاوی سیاسی، میژوونووس و رۆژنامه‌گه‌ر هه‌ن، به‌لام زمانه‌وان نین! هه‌ر بۆیه‌ش بۆچوونه‌كانیان له‌گه‌ل یه‌كدا ناته‌با و جیاوازن.

له‌كاتی‌كدا، هه‌ندئێ ئه‌ورووییی وه‌ك "سۆن" (پاشكۆی یه‌كه‌م) و "ئوسكار مان"^{٤٤} و "مه‌كه‌مزی" (پاشكۆی سێهه‌م)^{٤٥} و هه‌ندیکێ تر^{٤٦}، به‌لێبیراوییه‌وه، شیوه‌ی گۆرانی به‌ زاراوه‌یه‌کی فارسی داده‌نن، كه‌سانیکێ دیکه هه‌مان روانگه، به هه‌ندئێ گومان و دوودلییه‌وه ده‌ره‌به‌رن: مینۆرسکی^{٤٧}، ئیدمۆندز^{٤٨}، نیکیتین^{٤٩} و ژاك دو‌مۆرگان^{٥٠}.

ئێرانیه‌كانیش شیوه‌ی تابه‌ت به‌ خۆیان، گرتوه‌ته‌ به‌ر. به‌شیکێ به‌رچاوه‌ له ئه‌دیبه‌ و نووسه‌ره ئێرانیه‌كان شیوه‌ باشوورییه‌کانی زمانی کوردی به‌ زاراوه‌یه‌کی زمانی

Oscar Mann, „Manderten der Guran“, Berlin ۱۹۳۰.^{٤٤}

^{٤٥} پێشوو، په‌راویزی ژماره ٥

^{٤٦} بۆ نمونه، چارلز ریو (پێشتر، په‌راویزی ژماره ٨) و دائره‌ المعارفی نیسه‌لام، وشه‌ی کورد.

^{٤٧} به‌روانه‌ پاشكۆی ژماره ٢ ی ئه‌م كۆتیه‌.

^{٤٨} بئێ ئه‌وه‌ی خۆی هه‌لوێستیکێ ته‌واو بگه‌رێت، له زمان "زۆربه‌ی ئه‌ورووییه‌ باوه‌ر پێکراوه‌کان" مه‌ ده‌لئێ "گۆرانی کوردی نییه‌". به‌روانه، ئیدمۆندز، "کورد، تورک، عه‌رب"، پێشوو، ل ۱۷۱

^{٤٩} "... له‌ هه‌ورامان]، به‌ زمانیکێ تابه‌ت قسه‌ ده‌کهن و خۆیان له‌جیاتی کورد به

هه‌ورامی ده‌زانن [؟] له‌ راستیه‌دا، له‌ رووی زمان و تابه‌تیه‌یه‌کانی دیکه‌یه‌وه، زنده‌جیت کوردی خالیس نه‌بن و وه‌ك گۆران پاشماوه‌ی فه‌ومیکی دیکه‌ی ئێرانی بن..." به‌روانه،

واسیلی نیکیکێ تین، "کورد و کوردستان"، ترجمه‌ فارسی محمد قاضی، انتشارات نیلوفر، ته‌هران ۱۳۶۶ [۱۹۸۷]، ص ۷۷

^{٥٠} زمانی کوردی له‌ باری ریزمانه‌وه، جگه‌ له هه‌ندئێ له‌هجه‌- وه‌ك ه‌ی خه‌لکی پاوه،

جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی له‌گه‌ل فارسیدا نییه‌. ژاک دو‌مۆرگان، "مه‌نموورییه‌ی زانستی"، وه‌رگیراوه له‌ کۆتیی میرزا شکرالله سنندجی، پێشوو، سه‌ره‌نای دوکتور حشمت الله طیبیی. وه‌ك ده‌بینرێت،

ژاک دو‌مۆرگان باوه‌ر به‌ جیاوازییه‌که‌ له‌ ئیوان کوردی و زاراوه‌ی خه‌لکی پاوه [= لقیکی

گۆرانی] دا دێنیت، ئینجا سه‌رجه‌م زمانی کوردی ده‌کاته‌ فارسی!

فارسی ددهنه قهلم (دائرة المعارف فارسی^۱، فهرهنگ لکی^۲ و...) بهشیکدی دیکهیان، "گورانی" به کوردییوه دهبهستن، ئینجا ههردوکیان پیکهوه به زاراوهمیکی فارسی دادهنین! (مقدمه برهان قاطع)^۳.

زانا و ئهدیب و تهناهت زمانه وانى کوردیش لهو بازاره ئالۆزهدا چهواشه بوون و ههراکام سازى خۆیان لى دهن. لیرهشدا، وەک زۆرلایهنى دیکهى ژبانى فهرهنگى و سیاسى، کورد تووشى شهواره هاتوووه و سهرى لى شیواوه:

د. ئهورهحمانى حاجى مارف، دوو کتیبى لهسهر زمان و ریزمانى کوردى نووسیهوله ههچکامیاندا تهناهت ناویکی له شیوه زمانى گورانى و به گشتى شیوه باشووریهکان نههیناوه.^۴

نووسهراى "فهرهنگى کوردى (سۆرانى) - رووسى" ش به ههمان شیوه، زمانى کوردییان تهنا کردوووه به دوو بهشى کرمانجى زووروو و خواروووهوه و باسکیان له شیوهکانى باشوور نهکردوووه.^۵

مامۆستا عهبدوورهحمانى زهبیحى، ههنگاویک دهچینه پێشهوه، کاتى باسى 'لههجهى جنوبى' دهکات و به 'کوردى' دهزانى، بهلام ئهویش له بنههتا باوهرى به سهقامگیری لهههجهکه و سهروشتى بوونهکهى نییه، هههه بۆیهش گورانى

^۱ "شهرهفنامهى بهدلیسى، لور و لهک به کورد دادهنیت، بهلام ئهوه بهگشتیکردنیکى نابهجییه...". برهانه، غلامحسین مصاحب، "دائرة المعارف فارسی"، ج ۱ و ۲ پیکهوه، انتشارات کتابهای جیبى، تهران ۱۳۵۶ [۱۹۷۷]، ل ۱۱۶۷

^۲ "... لهكى زمانى شيعر و ئهدهبى لورستان و زمانى ههلبهسته ئايینییهکانى یارسان و ئههلی حهقه، که زۆرجاران لهگهئ زاراوهى کوردیدا ههله کراوه و به کوردی دانراوه. زاراوه لورییهکان کوردی نین. "حمید ایزدپناه، "فرهنگ لکی"، موسسه فرهنگى جهانگیری، تهران ۱۳۶۷ [۱۹۸۸]، صص پینچ تا بیست و پینچ.

^۳ "زاراوه ئیرانییهکان بریتین له لورى، زازا (شیوهیهک له زمانى کوردی)، کوردی و گورانى... "برهان قاطع"، سهههتا.

^۴ برهانه، ئهورهحمانى حاجى مارف،

- "ریزمانى ناخاوتنى کوردی بهپێى لئیکۆلینهوهى لیژنهى زمان و زانستهکان"، چاپى

کۆرى زانیاری کورد، بهغدا ۱۹۷۶؛

- "زمانى کوردی لهبهر رۆشنایی فونیتیکیدا"، کۆرى زانیاری کورد، بهغدا ۱۹۷۶

^۵ ق. کوردو و ز. یوسف، "فهرهنگى کوردی (سۆرانى)- رووسى"، مؤسکو ۱۹۸۳

و زازایی به دوو 'دورگهی زمانی' ناو دهبا، که له مەلبەندی لههجهی باکووری و ناومندیدا سه‌ریان هەداوه^{۵۶}.

دهستهیهک له ئەدیپ و نووسەرانی کورد، 'گۆرانی' به شیوهیهک له شیوهکانی زمانی کوردی دادەنێن- بئێ ئەوهی هۆکارێکی زانستیانە بۆ مسەلهکه بخههه بهرچاو (محەمەد ئەمین هورامانی^{۵۷}، شیخ محەمەدی خاڵ^{۵۸}، علائەددین سهجادی^{۵۹}). دهستهیهکی دیکهش ههه، زیاتر له مسەلهکه ورد بوونهتهوه، به‌لام ئەوانیش لهی پیهوندهیه تاییهتهدا، گۆییان له مهیدان نه‌بردووته دهر (تەوفیق وهه‌بی^{۶۰}، د. محەمەد موکری کرماشانی^{۶۱}، د. ئەمیری حهسهن پوور^{۶۲}).

^{۵۶} عبدالرحمن محەمەد زه‌بیحی، "قاموسێ زمانی کوردی"، به‌رگی به‌که‌م، به‌غدا ۱۹۷۷، ل

۴۱

^{۵۷} محەمەد امین هورامانی له‌م باره‌یهوه بۆچوونێکی تاییهتی نییه و ته‌نیا له کتێبه‌که‌یدا رای کۆری زانیاری کورد و دوکتۆر که‌مال فوئاد و مه‌که‌مزی دووپات ده‌کاتوه که لای که‌م ئەو دووکه‌سه‌ی دواییان دژ به‌یه‌که‌بوونی زمانی کوردی و گۆرانی ده‌هه‌ستن. به‌روانه، محەمەد امین هورامانی، "سه‌ره‌نایه‌ک له‌ فیلولوژی زمانی کوردی"، چاپخانه‌ی معارف، به‌غدا ۱۹۷۳

^{۵۸} شیخ خاڵ گۆرانی له‌ لوری و به‌ختیاری و له‌کی و فعیلی جیاکرتوتمه‌ و له‌گه‌ڵ سه‌ورانی و بابانی و موکریانی و نه‌رده‌لانی و که‌له‌پوریدا ناوی کرمانجی ده‌سته‌راستی لێ ناوه‌. به‌روانه، شیخ محەمەدی خاڵ، "فه‌ره‌نگی خاڵ"، جزی به‌که‌م، به‌ یارمه‌تی وه‌زاره‌تی معارف له‌ چاپه‌روه‌، جزی به‌که‌م، به‌غدا(؟)، سال؟، ل ۲۶ و ۲۷

^{۵۹} مامۆستا سه‌جادی ناچینه‌ قوولایی باسه‌که‌وه و به‌ دوو رسته‌ی ساکار وه‌لامی ئورویاییه‌کان ده‌داته‌وه: "کورد به‌ی کوردانه‌ نه‌لێن که‌ ده‌وار نشین و کۆچه‌رین و گۆرانی به‌ی کوردانه‌ نه‌لێن که‌ شارنشین و لادێ نشین". به‌روانه، علائەددین سه‌جادی، پینشتر، ل ۴۵

^{۶۰} مامۆستا تەوفیق وهه‌بی "زار"ه کوردیه‌یه‌کان به‌ سه‌ به‌شوه‌ ده‌کات: کرمانجی ژوووو، کرمانجی خواروو، و کرماشانی. ئەوه هه‌مان ئەو دابه‌شکردنه‌ په‌سندکراوه‌ی ئەمه‌رۆی ريووناکیرانی کورده، به‌لام مامۆستا ناوی بن له‌هه‌جه‌یه‌کی زاراوه‌ی گۆرانی واته‌ کرماشانی داوه به‌ هه‌موو زاراوه‌که‌. به‌روانه، تەوفیق وهه‌بی، "بنچینه‌ی کوردان و بنه‌چه‌کی زمانی کوردی"، وه‌رگیزاوی ته‌ها فه‌یزی زاده، ل ۲

^{۶۱} دوکتۆر محەمەدی موکری کرماشانی چوار له‌قی جیاواز بۆ زمانی کوردی ناوده‌یات که‌ یه‌کیکیان "کوردیه‌ی کرماشانی"یه به‌ بن له‌هه‌جه‌ی کوردی گۆرانی و سه‌نجاوی و که‌له‌پوریه‌وه و دوو هه‌میان له‌ "هه‌رامی و گۆرانی"یه، که‌ بن له‌هه‌جه‌ی زازایی و هه‌رامانی ته‌خت و له‌هۆن و ژاوهرۆ و گۆرانی کۆن ده‌گرێته‌وه. ئەم دابه‌شکردنه‌ به‌ نیه‌به‌ت دابه‌شکردنی که‌سانی تره‌وه، هه‌مه‌لایه‌نین و ده‌وله‌سه‌ندتره‌ به‌لام بوونی گۆرانی جارتیک و هه‌ک له‌هه‌جه‌ و جارتیکیش و هه‌ک بن له‌هه‌جه‌ ده‌ریده‌خات که‌ نه‌یشتا که‌م و کوروی زۆری تێدایه‌ و هیوادارم دوکتۆر موکری کاری زیاتری له‌سه‌ر بکات. به‌روانه، دوکتۆر محەمەدی موکری، "له‌جه‌های غرب ایران، رساله‌ دکترا‌ی ادبیات فارسی، صص ۷۰ تا ۸۵، و مرگیزاو له‌ میرزا شکرالله سنندجی پینشو، ص بیست و چه‌هار.

^{۶۲} دوکتۆر ئەمیر دهنووسی "ئه‌وانه‌ی وا به‌ سه‌ورانی قسه‌ ده‌که‌ن... سه‌سه‌م ده‌مێن نه‌گه‌ر بزانه‌ ئەو زانا ئورویاییانه‌ زاراوه‌ی هه‌رامی و دیملی هاو‌په‌یوه‌ند له‌گه‌ڵ زمانیه‌کی غه‌یره‌ کوردی داده‌نێن". به‌روانه،

ئاشكرابه، كاری كاك ئەمیر گەلێك جیاوازه، مامۆستا ئەمیر پسیپۆری زمانەوانی و گەلێك وردبین و پسیپۆره، بەلام ئەمیش بە داخەوه كاریکی ئەوتوی لەسەر شێوهی "گۆرانی" نەکردووه (هیوادارم سەرەتایەك كە بە ئینگلیزی بۆ ئەم كۆتیبەیی نووسبووه، بناغەمبەگی باش بۆ كاری داھاتووی خۆی و پسیپۆرانی دیکەیی زمانەوان دابنیت).

دەستەبەكیش ھەن، كە بێ فوو لەدۆكردن بۆچوونی ئەورپیەكان دوو پانت دەكەنەوه (مامۆستا ئەمین زەمکی^{٦٣}، د. كەمال فوئاد^{٦٤}، د. عەبدوللا مەردۆخ^{٦٥}) خۆ ئەوانەش وا ھەر دژ بە بوونی زمانیکی سەر بەخۆی كوردین و لایان وایە دەبێ سەرچەمی زمانی كوردی لەنێو زمانی تورکی و فارسیدا بئۆتێتەوه، كەم نین!^{٦٦}

Hassanpoor, Amir, "The Language Factor in National Development, the Standardization of the Kurdish Language ۱۹۱۸ – ۱۹۸۳, University of Illinois at Urban-Champaign, ۱۹۸۹, ۲۴-۲۵.

٦٣ "لەمەینیش لە ئەردەلان بە نەوعە زمانیک قسە یەكرا كە لە زمانی ھەورامی ئەچوو... لەھەجە كۆنی ئەدەلان لە حەقیقەتدا لەھەجەمەكی كوردی نییە، بەلكو نەظیری گۆرانی و ھەورامی لە تەكامولی فارسی قەدیم پەیدا بوو. زمانی ھەورامی رەنگە زمانی تاجیک بێ... ھەورامی وەكوو گۆرانی دێھاتی، زمانە كۆنەكەیی خۆی محافظە كردوو و نەپەرۆ بۆتە زمانی مۆثر و شیرین و نەغمەدار... و كورد تێی ناگا... زمانی كرمانشاھ لەگەڵ زمانی كەلھور، لەھەجەمەكی تەواوی كوردی نییە و زۆر لە زمانی لەك ئەكا كە ئەمە فەرەكی زمانی ئێرانی بێ. بروانە، محمد امین ذکی، "خلاصەمەكی تاریخی كورد و كوردستان"، جلدی ١، بەغدا ١٩٣١

من دلنایم مامۆستا ئەمین زەمکی بەگ پسیپۆری زمانی تاجیکی و لەمێ نەبوو و بەلگەبەكیشی بۆ "زمانی لەك" بە دەستەو نەبێ كە "ئەمێ فەرەكی زمانی ئێرانی بێت". ئەم شتەنە تەنیا دوو پاتەكردنەوهی بۆچوونەكانی سۆن و ئێدمۆندز.

٦٤ د. كەمال فوئاد لە داھەشكردنی زمانی كوردیدا بروای بە پینچ زاراو ھەمە (گۆفاری كۆری زانیاری كورد، ژمارە ٤) و لەم داھەشكردنەدا رێگای ئوسكار مان رەچاو دەكات ("وتووێژێك لەگەڵ د. كەمال فوئاد"، گۆفاری سروە، ژمارە ٣٨ و ٣٩). ناوبراو لوری بە زمانیکی سەر بەخۆ دادەنێ كە نە كوردی و نە فارسییە بەلام زاراوكانی دیکە (گۆرانی و دیملی) بە كوردی دەناسنێت. (گۆفاری سروە، ھەمان).

٦٥ د. عەبدوللا مەردۆخ مامۆستای میژوو بەلام چۆتە ناو باسی زمانەوانییەوه و بێ ئەوەی بەلگەمەك بۆ قسەكانی بەدات بە دەستەو، بە شێوی "مان" و بنی دیکتەنی دانیمارکی گۆرانی و زا زایی (دیملی) لە كوردی بوون دەشۆریتەوه. بروانە، د. عەبدوللا مەردۆخ، "كورد و ئەركی میژوو"، گۆفاری گزینك، ژمارە ٩، پاڤزی ١٩٩٩، ل. ٣٩ تا ٤٦

٦٦ "ئێمە بۆچی دەبێ لەوە بترسین كە خۆمان لەناو خەلكانی دیکەدا بئۆتێنەوه?... من برا و ھاوختەمەكانم واتە كوردانی تورکیا بانگ دەكەم بەمەنە شوین رێبازی رێبەری گەورەیان مستەفا كەمال پاشا...". د. شوكرۆ محمد سەگبان، وەرگێراو لە واسیلی نیکي تین، پێشوو، ل. ٣٦ و ٣٧.

کۆنترین سەرچاوه‌ی ناسراو که باسی 'گۆران'یان وهک کورد کردبیت، "شهره‌فنامه‌ی به‌دلیسی"یه^{٦٧}. میژوونوسانی وهک خوسره‌و کوری محمه‌د^{٦٨}، مه‌ستوره‌ی کوردستانی^{٦٩}، ره‌شید یاسه‌می^{٧٠} و شیخ محمه‌د مه‌ردوخ^{٧١} - هه‌س یه‌ک به‌ شیوه‌یه‌ک، بۆ چوونی شهره‌فخانیا‌ن دووپات کردووه‌ته‌وه.

له‌ په‌یه‌ه‌ندیی باسه‌که‌دا - وهک پێشتر گۆتم، به‌ربلاوی و چه‌شنایه‌تییه‌کی زۆر له‌ه‌تیوان بۆچوونی نووسه‌رانی خۆیی و بیگانه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وت که به‌شێکی گزنگیا‌ن له‌ نووسینی پرکاکی کاک نه‌نومر قادر محمه‌د دا رنگی داوه‌ته‌وه و پێویست به‌ دووپاتکردنه‌وه ناکات^{٧٢}.

به‌لام بیگومان، مه‌وزوو عیترین بۆچون سه‌بارت به‌ په‌یه‌ه‌ندیی کورد و گۆران، هی زانی روه‌سی - پرۆفسیۆر "ن. مارر"ه. "مارر" وشه‌ی گۆران ده‌باته‌وه سه‌ر بنه‌مای وشه‌ی کورد و به‌م شیوه‌یه، په‌یه‌ه‌ندییه‌کی نه‌دامی له‌ه‌تیوان نه‌و دوو ناوه‌دا، ده‌خاته‌ روو - په‌یه‌ه‌ندییه‌ک که ده‌توانی بآل بکێشیته‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نزیکایه‌تی هه‌ردوو دیارده‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی میژوو و زمانیشدا. "مارر" ده‌لێ: "وشه‌ی گۆران، هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ بیمچی ئالوگۆرکراوی وشه‌ی کورد."^{٧٣}

^{٦٧} شهره‌فنامه کورد به‌ سه‌ر کرمانج، لور، که‌له‌ور و گۆراندا دابه‌ش ده‌کات. به‌روانه، شهره‌فخانی به‌دلیسی، "شهره‌فنامه"، تصحیح محمد لوی عباسی، نشر حدیث، ته‌هران ١٣٧٢، ص ٢٣

^{٦٨} نه‌و دابه‌شکردنه‌ی شهره‌فنامه‌یه، له‌ میژووی خوسره‌و به‌نی نه‌رده‌لآندا ده‌بیته‌ به‌نی نه‌رده‌لآن، لور، کرمانج و گۆران. به‌روانه، خوسره‌و بن محمد بن منوچه‌ر، "تاریخ [لب التواریخ]، چاپ عه‌سی از روی نسخه‌ی خطی اداره‌ انتشارات دانش، شعبه‌ ادبیات خاور، مسکو ١٩٨٤، صص ١٠ و ١١

^{٦٩} مه‌ستوره‌ه‌ خا‌نمیش کورد، نه‌ک زمانی کوردی، ده‌کات به‌ چوار به‌شه‌وه: نه‌رده‌لآن، لور، کرمانج و گۆران که‌ جیاوازییه‌کی که‌می له‌گه‌ل دابه‌شکردنه‌که‌ی شهره‌فنامه‌دا هه‌یه‌ به‌روانه، مه‌ستوره‌ی کوردستانی، "میژووی نه‌رده‌لآن"، د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مه‌سته‌فا کردوویانه‌ به‌ کوردی، ده‌زگای رۆشنیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، دارالحریه‌ للطباعه، ١٩٨٩، ل ١٤

^{٧٠} ره‌شیدی یاسه‌می نه‌م دابه‌شکردنه‌ی له‌ زمان نووسه‌رانی پێش خۆیه‌وه هه‌یناوه: گۆران، کرمانج، لور، که‌له‌ور. به‌لام له‌ عه‌ینی کاتدا ده‌لێ "تویژنه‌رانی سه‌ده‌ی بیسته‌م گه‌یشتووه‌نه‌ نه‌و نه‌جابه‌ی که‌ له‌ناو کورداندا چینیکی دیکه‌ی تێرانی به‌ناوی گۆران- زازا، هه‌ن که‌ عه‌یره‌ کورن. به‌روانه "گورد و پپوستگی نژادی و تاریخی او"، ابن سینا، ته‌هران چاپ ٣، ٩، ل ٩٨ و ١٣٦

^{٧١} مه‌ردوخ کورد به‌ هه‌مان شیوه‌ی شهره‌فنامه دابه‌ش ده‌کات: کرمانج، گۆران، لور و که‌له‌ور.

به‌روانه، شیخ محمد مه‌ردوخ کردستانی، پێشوو، ١، ل ٤١

^{٧٢} نه‌نومر قادر محمه‌مهد، "لیریکی شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌له‌وی ١٨٠٦ - ١٨٨٢ به‌ دیالیکتی گۆرانی"، ستۆکه‌هۆلم ١٩٩٠، به‌شی یه‌که‌م گۆرانه‌کان، زمان و نه‌ه‌بیا‌ن، ل ١٧ تا ٥٥

^{٧٣} ن. مارر، "سه‌بارت به‌ وشه‌ی چه‌له‌می"، ل ١٣٧. وه‌رگه‌راو له‌ واسیلی نیکی تین، پێشوو، ل

له کۆتاییی باسهکه‌دا، به که‌ک وهرگرتن له‌سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستم (که هه‌ندیکیانم له‌سه‌روه، ناساند)، گرنگترین خاله‌کانی مه‌سه‌له‌ی په‌یوه‌ندیی نیوان زمانی کوردی و زاراوه‌ی گۆرانی، دیاری ده‌که‌م:

۱. زاراوه کوردییه‌کان به‌نیسه‌ت په‌کتر، له‌په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌دامیدان.

۲. زمانی کوردی به‌گشتی و زاراوه کوردییه‌کان (هه‌ریه‌ک به‌راده‌یه‌ک) په‌یوه‌ندییان له‌گه‌ل زمانه‌نیرانیه‌کان (و په‌ک له‌وان، زمانی فارسی) دا هه‌یه.

۳. په‌یوه‌ندیی زاراوه کوردیه‌کان له‌گه‌ل په‌کتردا، به‌هوی هه‌ندی بن له‌هه‌جه‌وه ده‌گیریت، نه‌م بن له‌هه‌جانه، خاوه‌نی خه‌سه‌له‌تی دوولایه‌نه‌ن و وه‌ک ئا‌قه‌یه‌ک، دوو زاراوه به‌یه‌که‌وه ده‌یه‌ستن. بۆ نمونه، بن له‌هه‌جه‌ی که‌له‌ه‌وری و نه‌رده‌لانی (سه‌یه‌ی)، هه‌ردوو زاراوه‌ی کرمانجی خواروو و گۆرانی له‌په‌کتر گری‌ده‌دن.

۴. زاراوه‌کانی باشووریی زمانی کوردی، بریتین له‌: گۆرانی (هه‌ورامی، باجه‌لانی، فه‌یلی، کرمانشانی، و...)، له‌کی، لوری و به‌ختیاری.

۵. زاراوه باشوورییه‌کان کوردین و له‌سه‌رده‌می نووسرانی که‌شه‌کۆله‌که‌شه‌دا (سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م) هه‌ر کوردی بوون. بوونی هه‌ندی خه‌سه‌له‌تی هاوبه‌ش له‌گه‌ل زمانی فارسیدا، نه‌م په‌یوه‌ندییه "ئه‌سه‌ل و فه‌رع"ه‌ی نیوان زمانی کوردی و زاراوه باشوورییه‌کان، ناگۆری (به‌راوردکردنی شیعری که‌شه‌کۆله‌که‌ له‌گه‌ل شیعری فارسی نه‌م سه‌رده‌مه له‌لایه‌ک و شیعری کوردی هه‌مان سه‌رده‌م له‌لایه‌کی ته‌روه، بۆ چه‌ونه‌که‌ به‌باشی ده‌سه‌لمینن).

۶. زاراوه باشوورییه‌کان به‌نیسه‌ت کرمانجی (ژووروو و خواروو)ه‌وه، خه‌سه‌له‌تی هاوبه‌شیان له‌گه‌ل زمانی فارسی زیاتره و له‌راستی دا جه‌وه‌هریکی دوولایه‌نییان هه‌یه‌ واته‌ به‌نیسه‌ت فارسییه‌وه، عونسووری کرمانجی یان به‌هه‌زه و به‌نیسه‌ت کرمانجیه‌وه، ره‌گی فارسییان تیدا به‌ر چه‌واتره.

۷. شیه‌وه زمانی دیملی (زازایی) سه‌ره‌رای شوینایه‌تی جوغرافیایی، له‌په‌یوه‌ندیکی نزیکی زاراوه باشوورییه‌کاندا به‌وه‌ له‌گه‌ل نه‌واندا حه‌سایی بۆ ده‌کرت.

سه‌بارمه‌ت به‌به‌چه‌کی وشه‌ی گۆران، بۆچه‌ونیکه‌ی دیکه‌ش هه‌یه: "ج. مفرد" له‌وتاریکی کورتدا وشه‌ی گۆران ده‌بانه‌سه‌ر وشه‌ی کرۆن یان کرۆنوس 'خودای زه‌مان'ی یۆنانیه‌کان و ده‌لی کرۆنوس په‌ک له‌تایه‌نه‌کان بووه و وشه‌ی 'تایه‌نان' پش له‌گه‌ل 'ساتان'ی عیبری و شه‌یتانی ئیزدییه‌کان له‌په‌ک ریشه‌یه. بروانه، ج مفرد، "منشاء اسامی گۆران- شیطان و ماد- زاگروس، مجله‌ آرش، شماره ۱۱، پاریس، دسامبر ۱۹۹۱ (فارسی)

۸. نوهی ماموستا زهیبی هورامی و زازایی به دوو 'دورگهی زمانی' دادنی، لای کم، به نیسبته هورامییوه، هه‌له‌یه. هورامی به هیچ چه‌شنیک له بن له‌هجه‌کانی دیکهی زمانی کوردی (کرماشانی، باجه‌لانی، لهکی و...)، دانه‌براوه
۷۴

۹. دابرائی زازایی له زاراوه کوردییه‌کانی کرمانجی خواروو و باشووری به هوی له ناو چوون و وونبونی ئالفیهکی پیوه‌ندییه‌یه پیک هاتوه که به بروای من بریتیه له 'زمانی نازهریی کون'.

۱۰. نازهریی کون، پینتر له هه‌موو ئه‌ ناو‌چانه‌دا که ئیستا ناو‌چه‌ی زمانی تورکی نازهریابجانین، بلو بیوووه و له‌وسهریکه‌وه به ئالفیهی زازایی و له‌سهریکی دیکه‌وه به کرمانجی خواروووه به‌سنرا بوو. هه‌روه‌ها له ریگای ناو‌چه‌کانی زجان و گه‌رووسه‌وه له‌گه‌ل زاراوه باشووریه‌کان (وهک ئه‌رده‌لانیی کون)‌دا پیوه‌ندی هه‌بوو.

۱۱. نازهریی کون، که ئیستا پاشماوه‌یهکی کهمی له "مه‌رند" (هه‌رزنده‌یی)، زه‌نجان (خوئینی) و قه‌زوبین (تاتی) و باکووری نازهریابجان ماوته‌وه، له عه‌ینی کاند، ئالفیهی پیوه‌ندیهری زاراوه کوردییه‌کان له‌لایه‌ک و زمانی ته‌به‌ری و گیله‌کی له باشووری ئیران، له‌لایه‌کی دیکه‌وه بووه. هه‌بوونی عونسووری هاوبه‌ش له‌نیوان کوردی و گیله‌کی و کوردی و ته‌به‌ری (مازنده‌رائی)‌دا، ته‌نیا به بو‌چوونیکیی نه‌وتو و اتا په‌یدا ده‌کات .

۱۲. ئەم بو‌چوونه، مه‌سه‌له‌ی راگو‌یزران و کو‌چکردنی دیملیه‌کان له باشووروه بو باکوور، که پشتی به هیچ فاکته‌ریکی می‌زوویی نه‌به‌ستوه، ده‌داته دواوه و مه‌سه‌له‌که، له پیوه‌ندییه‌کی ئەندامیی نیوان زمانه ئیرانیه‌کاندا سه‌یر ده‌کات.

۷۴ زمانیکی کونه و ئیستا جگه له هه‌ندیک پاشماوه‌ی کون هه‌چی وای لی به‌جی نه‌ماوه. بو زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ئه‌ زمانه ناو‌چه‌یه‌یی نازهریابجان، بروانه ئەم سه‌رچاوه فارسیانه:

- احمد کسروی، "آذری یا زبان باستان آذربایجان"
- عبدالعلی کارنگ، "خلخال، یک لهجه از آذری"
- عبدالعلی کارنگ، "تاتی و هرزنی دولهجه از زبان باستان آذربایجان"
- دکتر صادق کیا، "آذریگان (آگاهیهانی در باره گویش آذری"
- یحیی ذکا، "گویش گلین قیه (هرزندی)"
- یحیی ذکا، "گویش کرینگان (تاتی)"
- ناصح ناطق، "زبان آذربایجان و وحدت ملی ایران" و
- رحیم رضازاده ملک، "گویش آذری، متن و ترجمه و واژه‌نامه رساله روحی انارجانی".

۱۳. جمو هەریکی ھاوبەش لە ھەموو زمانە ئێرانییە روژ ئاواپیەکاندا بەدی دەکری و ئێمە ھاوبەشییە بەل دەکشیتە سەر زمانە ناو مەندییەکانیش.

۱۴. ھەردوو زمانی کوردی و فارسی (بەزاراوەکانیانمە)، ئەگەر لە باری "نیشتیق" و ھەندئ لایەنی دیکە زانەوانییەمە خالی ھاوبەشیان ھەیە، بە ھەمان شێوە خاوەنی گەلێک خالی جیاوازیان کە ناتوانن یەکیان لە زگی ئەوی دیکە یاندا، جێ بکاتەمە. ھەر بۆ چوونیک بە پێچەوانەی ئێمە راستییە عمینییە، تەنیا دەتوانن سیاسی و ھەلوێست داربیت و لە واقعی زانستی دور دەکوێتەمە.

بە کورتی، زمانی شیعەرەکان لە کەشکۆلی شێخ عەبدولمۆمەن دا، کوردییە و ھێچ بەلگەیک بە دەستەمە نییە کە لەسەردەمی نووسرانەوی کەشکۆل و سەدەکانی پێش ئەویش دا، کوردی نەبوو بێت. ئەگەر "مەگەزی" لە سەفەرێکی عێراق دا، ماوەی پێنج سەعات لە گوندی "نارپاچی" ی مووسل مابیتەمە و لە دوا گەرانەوی بۆ ئەوروپا، بە وتاری "باجەلانی"، سەرو بەری ئێمە بن لە ھەجیە و ھەموو شێوە زمانی گۆرائی بە فارسییەمە بەستبیت ناکری بە راستییەکی زانستی دابندریت.

ئەوروپیەکان، تەنیا دەست دەنێنە سەر ھەندئ خالی ھاوبەشی ئێمە شێوە زمانە لەگەل زمانی فارسی و ھاوبەشییەکانی لەگەل زمانی کوردیدا ناگرە بەرچاوە. ئەدی و نووسەر و روژنبری کوردیش- بێ ئەوی شتێکیان لە زمانەوانی زانیی و تەنانەت ئێمە سەفەرە چەند سەعاتە مەگەزیشیان بۆ ناوچە کەردبیت! سووک و سانا بۆچوونی ئێوان دەسەلمینن بۆ نمونە، وەک د. عەبدوڵلای مەردوخ، دەچنە گۆرەپانیکەمە کە ھێچیان لەسەر نەخویندوو و بەچاوقووچاندنیک "گۆرائی" و "زازی" لە کوردییوون دەشونەمە (بەروانە: پەراوێزی ژمارە ۱۶).

ئەم شیعەرەوی و ئیمامی جومعە شاری سنە ۲۰۰ سال پێش ئێستا کۆی کردوونەتەمە و شیعری خۆی و باوکیشی لێ زیاد کردوون، بە ھەموو تەعبیریک کوردین! کورد و تەنیا کورد تێیان دەگات، تەنانەت کەستیک و مە میرزا عەبدوڵلای مونسلی (رەونەق) کە شیعری فارسیی ۴۰ شاعیری ناوچە ئێردەلانی لە کەشکۆلە شیعری 'حەدیقە ئێمانوڵلایی' دا کۆ کردووتەمە، تاقە یک پارچە لە شیعری ناو ئەم کەشکۆلە وەک ھەلیەستی فارسی تۆمار نەکردوون.^{۷۵} ئێستا پرسیار ئەویە: نزیکایەتی کۆنی ئێمە شێوە زمانە لەگەل فارسی، چۆن ھەموو

^{۷۵} بۆ "حەدیقە امان اللھی" بەروانە دەستنووسی ژمارە ۲۹۴۳ BL.MS.Or. لە کتێخانە بریتانیا، ھەرەھا دەقە چاپییەکی:

میرزا عبدالله سەندجی مەخلص بە رونق، "تذکرە حەدیقە امان اللھی"، بە تصحیح و تەشبیە دکتەر ع. خیاپور، موسسە تاریخ و فرھنگ ایران، تبریژ، ۱۳۴۴ شمسی [۱۹۶۶].

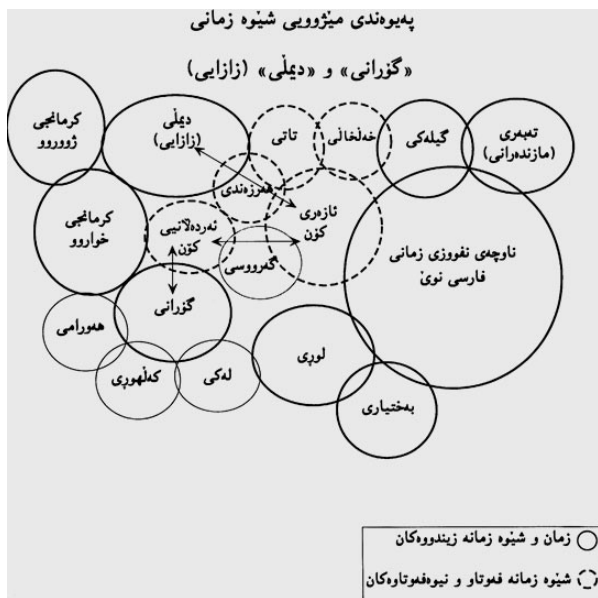
ئەو نزيكايەتى و ھاوبەشئىيەى لەگەڵ زمانى كوردیدا دەسواتەوہ و لەناوى دەبات؟
ئەو، دەبى لە چارەشئىى كورد و بەرزەدەماخىي رۆشنبيروەكانى پيرسريت!

*دواى بۆلەبوونەوہى چاپى يەكەمى ئەم كەتئىيە، مامۆستايان محمدەد عەلى
قەرەداغى و محمدەد عەلى سولتانى دوو وتارىيان لەسەر نووسى و دەست نيشانى
ھەندئ لايەنى بەھيز و بېھيزى كارەكەى منيان كرد. تئيبينى ھەردوو مامۆستا لەم
چاپەى ئىستادا گىراوتە بەر چاو و ھەلە دەست نيشانكر اوەكانيان ساغ كراوتەوہ.
ئەوہش تايبەتمەندىي وتارەكان:

١. محمدەد عەلى سولتانى، "كەشكۆلى شئىخ عەبدولمومئىن مەردۆخى
كوردستانى"، گوڤارى ئاوينە (بەشى فارسى)، ژمارە ٣٩/٤٠، تاران ١٣٧٧
[١٩٩٨]، لى ٦٣ تا ٧٠.

٢) محمدەد عەلى قەرەداغى، "گەشتىك بە كەشكۆلەكەى شئىخ عەبدولمومئىندا"،
گوڤارى گزىنگ، ژمارە ٢٥، پايزى ١٣٧٨ [١٩٩٩]، سوئىد. (ئەم وتارە لە
گوڤارى رۆشنبيروى نوئى، ژمارە ١٤٦ سالى ٢٠٠٠يشدا بۆلەو كراوتەوہ).

تەرحىك بۇ پېشانىدىكى پەيۋەندى مېژوۋىيى
 دوو شىۋە زىمانى "گۆرانى" و "دىملى" (زازاىيى) زىمانى كوردى

ئەم تەرحە، بۇچونى من لەمەر پەيۋەندىيى كۆن لەنئىۋان شىۋە زىمانى دىملى (زازاىيى) و گۆرانىدا نىشان دەدات. لە بۇچونى مندا، ھېچ شوئىنىك بۇ مەسەلەي كۆچ كىردنى دىملىەكان لە باشوورە ھە بۇ باكوور دىيارى نەكراۋە و ئەم شىۋە زىمانە ۋەك دىيار دەيەكى سىروشتى ناۋچەكە، ھاۋ پەيۋەند لەگەل زىمانى "نازەرىيى كۆن" دا

سەمىر دەكرىت. زمانى نىوۋە فەوتائى "نازەرى كۆن"، ئالقەمى پەيۋەندىدەرى
"گۆرانى" و "دىملى" (زازاى) يە.

ھەندى پىناسە بۆ شىعەرەكان

كەشكۆلى شىخ عەبدولمومىن، دارمالى دياردەرى ناديارە، ناوى شاعىرەكان و
ژىيانى، دەقى شىعەرەكان، مەسەلەمى مەحزونى و بىسارانى و... گرنىگر لە ھەموان
ساغىردنەوى شىعەرە ناتەواو ەكان — كە ئەوىش بۆ كەسنىك كە شىۋەزارى خۆى
'گۆرانى' نەبىت و لە دوورەو ە و لاتى دەستى بە سەرچاۋەى پىۋىست رانەگات،
ھاسان نىيە.

من تاقە دلخوشىم ئەۋىيە، فۆتوگرافى دەستخەتى شىخ لەگەل شىعەرە
روونوسىراۋەكاندا چاپ دەكرىت و دەرەتانى ساغىردنەۋە و بەراوردىكارى بۆ
شارەزىيان دەخولقى. ھىوادارم كارەكەى من يارمەتىي ئەۋ كەسانە بدات كە لە
داھاتودا لەسەر شىعەرەكان و ژىيانى شاعىرانىيان كاردەكەن.

لە پەيۋەندى شىعەرەكاندا، پىۋىستە چەند مەسەلەھىك روون بكرىتەۋە:

۱. شىعەرەكان، بەپىي ناۋەرۆك دابەش كراون- ئەۋەش بۆ ئەدىبىكى سەدەى
ھەژدەھەم كارىكى ئاسابى نىيە. كورد، تەننەت ئىستاش، شىعەرى ناۋ دىۋانى
شاعىران بە گۆزەرى يەكەم پىتى مىسراعى يەكەم يان دوابىن پىتى مىسراعى
دوۋەم دابەش دەكات، لەكاتىكدا شىخ عەبدولمومىن، كارى دابەشكردنەكەى
لەسەر بنەمەى بابەت و ناۋەرۆكى شىعەرەكان دانائە.

- چراخیات: ئو شاعرانهی وا دلداری شاعیر، تئیدا به چرا شوبهئندراوه و به وشه‌ی چراخ یا چراخم دهست پی دهکن.

- شیرینیات: ئو شاعرانهی وا دلداری شاعیر، تئیدا به "شیرین"ی ئهرمن شوبهئندراوه و به وشه‌ی "شیرین" دهست پیدهکن.

- زلیخانیات: ئو شاعرانهی وا دلداری شاعیر، تئیدا به "زلیخا"ی میسر شوبهئندراوه و به "زلیخا" یا "زلیخام" دهست پی دهکن.

- نیمشهوویات: ئو شاعرانهی وا به وشه‌ی "نیمشهو" دهست پی دهکن.

- یاران، یاران، ئو شاعرانهی وا به وشه‌ی "یاران" دهست پی دهکن.

- دلّه، دلّه، ئو شاعرانهی وا به وشه‌ی "دلّه" دهست پی دهکن و شاعیر رووی قسه دهکاته دلّی خوی.^{۷۷}

دیاره، نهم شیوه دابهشکردنه، خوی لهخویدا، شتیکی فورمالیستی دمیو نهگهر بالی نهکیشایهته سهر ناوهرۆکی شاعرمان، بهلام بههوی ئو راستیهوه که ناوهرۆکی شاعرمانیش لهگه‌ل عینوانه‌که‌یاندایه‌ک دگر نهوه، دابهشکردنه‌که به دیارده‌یه‌کی بابته‌یانه دناسریت.

ب) شاعیری ئاینی: شاعیری لاپه‌ره ۴۵ نا تا کوتایی که‌شکۆله‌که به گشتی ئاینین. من عینوانی ئاینیم له به‌رانبه‌ری شاعیری لیریکی داناو، له‌کاتیکدا زۆربه‌ی شاعرمان عیرفانی و سو‌فییانه.

له شاعرماندا، بیریکی عارفانه و هه‌ستیکی ئینسانی له هه‌ژبندایه که جیاوازه له دۆگمی ویشکه مه‌لایه‌کی ناسایی. نهم شاعرانه، هه‌روه‌ها له هه‌ندئ شونینی پیش لاپه‌ره ۴۵ نا دا، ده‌بیرنن.

پ. شاعیری کۆمه‌لایه‌تی: بریتین له هه‌ندئ غه‌زەل و مه‌سنه‌وی، که نه غه‌رامین، نه ئاینی و نه عیرفانی، واته پنیان له‌سهر زه‌وی به‌نده. به داخه‌وه، ژماره‌ی نهم شاعرانه، که‌ده‌یانتوانی ده‌لاقه‌یه‌کی کراوه بن به‌ره‌و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی- سیاسی ئو سه‌رده‌مه‌ی کوردستان، که‌مه‌و شونینی تاییه‌تیا بن تهرخان نه‌کراوه. نهم شاعرانه، له لاپه‌ره ۴۱ نا به دواوه، جاروباره له رووپه‌رماندا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه: باسی حکومه‌تی خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لان، هه‌والی عه‌زێ کرانی خوسره‌وخان،

^{۷۷} هه‌ندئ مەقوله‌ی وەک "قییله‌م..."، "شه‌مال..." و ... که‌وتونه‌ته به‌شی "ابیات مته‌رقه" وه.

ژبانی شاعیر له 'مەسکەنی عارەبان' و وتووێژی بەندییهکی زیندانی خان ئەحمەد خانی ئەردەلان لەگەڵ کەسوکاریدا لە دەرمووی زیندان و... شتی دیکەیی هاوچەشن.

۲. مەسکەنی دەلێ هەموو ئەو شیعراوەی کەشکۆلەکە، و نیشانەیی "وله"یان لەسەر دانەزراوە، هێ مەحزوونین. هەر ئەو، لە جێبەجێی دیکەدا دەنوسێ شیعری کەشکۆلەکە (لای کەم تا لاپەرە ۴ ب هێ مەحزوونین (پاشکۆی ۳).

من بۆچوونی یەکەمیان بە هێچ شێوەیەک ناسەلمینم. گەلیک شیعری ناسراو- وەک "حەوتبەند"ەکی خانای قوبادی هەن کە ئەو عیبارەتەیان لەسەر نووسراوە و دەزانن شیعری مەحزوونی نین. بۆچوونی دوو هەمیش بە مەرجێک دەسەلمینم: شیعری مەحزوونی (بێساران) کە زیاترین لاپەرەیی کەشکۆلەکەیان گرتووەتە بەر، لەلایەن شێخ عەبدولمۆمەین- هەو کران بە دوو بەشەو: یەکەم شیعەرە ئاساییەکان، کە لەنتیوان لاپەرە ۸ ب تا ۲۷ ب دا نووسراوەتەو (پایزیات، چراخیات و...)، دوو هەم ئەو شیعراوەی کە شێخ بە "ابیات متفرقه"ی ناوبردوون و لە لاپەرە ۲۷ ب بەواوە تا ۳۸ نا بە گوێرەیی پێتی ئەلف و بی (حرف الباء، حرف المیم، حرف الباء) ریکی خستوون.

بەبروای من، شێخ عەبدولمۆمەین دواي ئەو هێ ئەم شیعراوەی لە پێتی یا دا کۆتاییی پێ هێنان، هێچ هۆبەکی مەنتیقی نەبۆ، سەرلەنوێ دەستی کردبێتەو بە تۆمارکردنی شیعری دیکەیی مەحزوونی. ئەگەریش بگوترێ و هەیه هەندیکایانی لەبیر چووینت، ژمارەیی ئەم لەبیرچوانە نابی ئەوەندە بووینت کە بەشیکیی ۱۶ لاپەرەیی ۳۸ نا تا ۴ ب ی گرتبێتە بەر.

بە کورتی: و هەیه ئەو شیعراوەی دواي لاپەرە ۳۸ نا کە نیشانەیی 'وله'یان لەسەرە و تا لاپەرە ۴۴ نا درێژەیان هەیه (سەرجهم ۲۴ پارچه)، هێ مەحزوونی (بێساران) نەین. ئەگەر بزانی کە هێچکام لەو ۲۴ پارچهیه، لە دیوانی بێساران (نوسخەیی "س" و "ن") دا تۆمار نەکران، زیاتر لە بۆچوونەکەمان دانی دەبین.

۳. پرسیارێک لەو باوەرە سەر هەڵدەدات کە ئەم تاقمە شیعەرە هێ مەحزوونی (بێساران) نەین، ئەویش ئەو هیه کە هێ کین؟ گونجاوترین وەلام بۆ پرسیارەکە، بە بۆچوونی من ئەو هیه: هەر نیشانەیهکی 'وله' بگەرنینەو بۆ ناوی شاعیری پێش خۆی، واتە ئەو کەسەیی ناوی بەسەر شیعری پێشووترەو نووسراوە، ئەو شاعیرانە، بریتین لە: یوسف یاسکە، میرزا ئیبراهیم، شێخ یعقوب جان، ئەلیاس

بهگ، مه‌لا یوسفی برای مه‌لا حمیبی گلان، راقم (شیخ عبدولمومنین) و ناظر بستى.

من ئمى ئیحتیماله، گهلنك به‌هیز ده‌بنیم، گهرچی وا هه‌به بیر له‌وه‌ش بکریتمه‌ه، زیاتریان شیعرى یوسف یاسکه یا ناظرى بستى بن.

٤. له‌سه‌ر هه‌ندى شیعر، عیباره‌تى 'در ردیف' نووسراوه. ئم شیعرانه، "نه‌ظیره"ن بو شیعرى شاعیرى پیشتر، واته شاعیریک (هه‌ندى جاریش، دوو یا سى شاعیر)، هه‌ولیان داوه له‌سه‌ر شیواز و ناوه‌روکی شاعیریکى دیکه، شیعر به‌ونه‌مه. شیخ عبدولمومنین ویستویه‌تى نیشان بدات شیعرى دووه‌م و سیه‌هم و چوارم لاسایکردنه‌وى پارچه شیعرى یه‌که‌من و بو ئم کاره‌ش به شیوه‌ى کۆنى نه‌ده‌بى فارسى، عیباره‌تى "در ردیف" واته (له ریزی نه‌وى دیکه) یا (نه‌ظیره)ى له‌سه‌ر داناون.

ئىستا پرسیار نه‌ویه: شیخ چۆنى زانیوه شاعیرى یه‌که‌م کامیه و له‌و سى چوار کهسه، کامیان لاسای نه‌وى دیکه‌یانى کردووته‌وه؟ به بروای من، شاعیره‌کان هه‌موویان و هه‌روه‌ها شیخ عبدولمومنین، له یه‌ک سه‌رده‌مدا ژباوه و شیخ ناگای له هه‌لسوکه‌وتى شاعیران و شوین هه‌لگرتن و شوین دانانیا ن بووه. نه‌و بو‌چوونه‌ى که شیخ، شیعره‌کانى به ته‌رتیبى ریکه‌وتى ژبانى شاعیره‌کان ریکوینک کردبیت، گهلنک لاوازه. کاریکى نه‌وتو، ره‌نگه سه‌باره‌ت به لاسایکردنه‌وى "پیرمه‌ئرد" له شیعرى "بیسارانى" به‌ریوه بچیت، به‌لام بو "مه‌حزوونى" و "په‌شيو" که له‌گه‌ل یه‌کدا شه‌ره شیعریان کردووه، نه‌گونجاو دینه‌ پیش چاو. دوکتور محمهد عه‌لى سولتانى و هه‌ندیک کهسى دیکه زاراوه‌ى 'قوتابخانه‌ى بیسارانى' به‌کار ده‌هینن و لایان وایه زوریک له‌و شاعیرانه سه‌ر به قوتابخانه‌ى نه‌ون.

٥. که‌شکۆلى شیخ، سه‌رجه‌م ٣٨١ پارچه شیعرى گرتووته به‌ر. له‌وانه، ٤ پارچه‌یان ته‌رکیب به‌ندن، یه‌کیان ته‌رجیع به‌نده و پاشماوه‌ى ٣٧٧ شیعره‌که‌ى دیکه، غه‌زەل و مه‌سنه‌وین. ئیمه پیشتر، به‌شى یه‌که‌مى که‌شکۆلمان تا لاپه‌ره ٣٨ نا به شیعرى مه‌حزوونى (بیسارانى) زانى. ئم به‌شه ٢٩٦ پارچه شیعرى گرتووته به‌ر. له‌وانه، ٢٠ پارچه‌یان ناوى شاعیره‌کانیان به‌سه‌روه‌یه (نوستاد میکائیل، مه‌ولانا زمینه‌لعابدين و...)، پاشماوه‌ى ٢٧٦ شیعره‌که‌ه، هى مه‌حزوونى (بیسارانى)ن. ئم ٢٧٦ پارچه شیعره، به سه‌ر یه‌که‌وه ٢٣٩١ فه‌ردن. ١٦٣ فه‌ردى ئه‌وانه به سه‌رجه‌م، هى ئم ٢٠ پارچه شیعره‌ن و ناوى شاعیره‌کانیان به سه‌روه‌یه و پاشماوه‌که‌ى واته ٢٢٢٩ فه‌رد، شیعرى بیسارانین.

بهشی دوو ههم، لاپره ۳۸ تا ۵۴ ب، ۸۷ پارچه شيعری گرتووته بهر. لهو ۸۷ پارچه شيعره، ۴۴ پارچهيان ناوی شاعريان بهسرموهيه، پاشماوهی ۴۳ پارچه شيعرکه به نيشانهی 'وله' ديارى کراون.

لهوانه، ستيان بېگومان هی خانای قوبادين (ژماره ۳۷۹ تا ۳۸۱)، يهک پارچهشيان (ميرزام وهگردان...)، شيعری شيخ عهبدولمومين خويهتی (ل ۴۲ ب). دهمنينتهوه ۳۹ پارچه شيعر که تهکليفيان روون نهبووتهوه. من ههموو لهوانه دهگمړنيمهوه سهر ناوی شاعیری شيعری پيش خويان.

۶. يو ساغکردنهوهی شيعر هکان، کهلکم له ههندي سهرچاوه وهرگرتووه که ناويان له پهراويزی بهشی 'شاعيران، ژيان و بهرهميان' دا هاتووه.

گرنگترين سهرچاوهی بهر دهستم بریتی بووه له دوو نوسخهی ديوانی بيسارانی:

- ديوانی چاپی، بهرگی بهکهم، چاپی کاک کيومرث نیک رهفتار.

- ديوانی دهستتوس، هی ماموستای کوچکردوو مهلا سهيد طاهیری هاشمی، که کاک محمدهد علی سولطانی کرمانشانی له رۆژی ۲۸/۱۲/۱۳۵۵ = ۱۸ ی مانگی مارچی ۱۹۷۶ به دهستخهتی خوی نوسخهی له بهر ههلگرتووه و به دفراوانيهوه کوپيهکی يو من ناردوه (نهم نوسخهيه به گويزه زانياريهک که له نامهی کاک محمدهد علی سولطانی دهردهکوايت، خوالخوشبوو "مهلا محمدهد رهشیدی دۆلابی" (مهعدومی) نووسيويهتهوه، و بی نهوهی باسی سهرچاوهی بهر دهستی خوی بکات، له کوتايی نوسخهکهدا، نهم ديزانهی به فارسی نووسيوه:

"به تاريخ فروردين ماه سال هزار و سيصد و چهل و یک (۱۳۴۱) شمسی [مارچ- اپريل سال ۱۹۶۲ ميلادی]، برحسب فرموده حضرت قبلهگاهی محترم مولا زادهی معظم جناب آقا سيد علی فرزند مرحوم ميرور جنت جاگه حضرت سيد قيدار ملقب به سيدالدوله اقدام به استتساخ ديوان اشعار شاعر شيرين زبان، سرباختهی ميدان عشق و عاشقی- مرحوم ملا مصطفى بيسارانی گرديد. اميد ميروود هر گاه که حضرت معظم له ديوان مرحوم ملا مصطفى را در نظر بگذارند، اين حقير محمد رشيد فرزند مرحوم ملا ابراهيم خليفه عبدالله فرزند خليفه ملا علی فرزند ملا مصطفى که مشهور است به خليفه مصطفى فرزند حاجی شفيع فرزند بيرميرزا فرزند ملا رمضان فرزند خواجه شعبان که ابا عن جد مرید و سرسپردهی خاندان جليلهی سولهی (قادری) بوده‌ايم، به دعای بقای

ایمان و حسن خواتم یادآور شوند. انا الحقیر العاصی، سگ درگاه حضرت سید النبی محمد رشید معدومی".

به‌گویی‌های نووسینی کاک محمد علی سولتانی (نامه‌ی مانگی جولای ۱۹۹۶)، ماموستا ملا سید تاهیری هاشمی به دست‌خستی خوی نوسخه‌یه‌کی له بهر دهست‌نوسه‌که‌ی مه‌لا محمد رشید هه‌ل‌گرتووه و نه‌سلی دهست‌نوسه‌که‌ی نار دووه بو ماموستا مه‌لا عبدولکهریمی موده‌رریس و (کۆری زانیاری کورد) له به‌غدا.

ماموستا هاشمی له‌ژیر نه‌و نوسخه‌یه‌دا که بو خوی نووسیه‌ته‌وه، نه‌م یادداشتانه‌ی زیاد کردوه: "در روز ۱۳۴۱/۹/۱۵ [۱۹۶۲/۱۲/۶] از مطالعه و تقریباً تصحیح این دیوان معارف بنیان که برادر عزیز و رفیق شفیق آقای ملا محمد رشید معدومی دولایی که جهت حضرت اخوی- آقای سید علی هاشمی استنساخ نموده، فراغت حاصل گردید. البته نمی توانم بگویم که با همین یکبار مطالعه، تصحیح کامل یافته است. امیدوارم با مقابله با نسخ صحیح، کلیه اغلاط صحت یابد.

تاریخ ۱۳۴۱/۹/۱۵، دولت آباد، طاهر هاشمی".

وهک له یادداشته‌که‌ی ماموستا سید تاهیر هاشمی دهر ده‌که‌وئ، ناویراو پروای به نوسخه‌که نه‌بوه و سه‌مه‌رای هه‌ندی دهست تئوردان (تصحیح)، هیوای به‌راوردکاری و هه‌له‌گرتنی زیاتری دهر بر بویه و نه‌م دهست تئوهر او بیه به هوی به‌راوردکردنی شیعه‌رکان له‌گه‌ل که‌شکۆلی شیخ عبدولمومنیندا، به‌باشی دهر ده‌که‌وئ. به‌داخوه گۆرانکار به‌کانی ماموستا زۆریان له جیگه‌ی خۆیاندا نین.

کاک محمد علی سولتانی (وهک پښتر گوتراوه) له رۆژی ۱۳۵۵/۱۲/۲۸ [۱۳۷۷/۳/۱۸] به چاودیری ماموستا مه‌لا سید تاهیر، نوسخه‌یه‌کی له‌بهر نه‌م دهست‌نوسه نووسیه‌ته‌وه مو فۆتوکۆبیه‌کی بو منیش نار دووه که بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی سه‌ر مه‌کی بو کاره‌که‌م.

من له په‌راوێزی شیعه‌رکاندا، نوسخه‌ی چاپی به (ن) و نوسخه‌ی سولتانی به (س) ناوده‌بیم. نوسخه‌ی (ن) سه‌ر جه‌م ۱۱۳ پارچه شیعی گرتووه‌ته به‌ر و ژماره‌ی فه‌رده‌کانی ۶۶۹ ن. له‌وانه، ۱۵ غه‌زملیان له که‌شکۆله‌که‌دا تومار نه‌کراون و له به‌ران به‌ر دا، ۱۸۲ پارچه شیعی که‌شکۆله‌که‌، له‌م نوسخه‌یه‌دا نابینریت. هوی نه‌م جیاوازی به‌ زۆره‌ش نه‌ویه نوسخه‌ی (ن) ته‌نیا به‌رگی به‌که‌می دیوانه‌که‌یه‌و شیعه‌رکانی، له پیتی نه‌لفه‌وه تا دالی گرتووه‌ته به‌ر. نوسخه‌ی (س)، ۲۶۲ پارچه شیعی تپدا تومار کراوه و ژماره‌ی فه‌رده‌کانی ۲۵۹۵ ن. له‌وانه، ۳۱ غه‌زملیان له که‌شکۆله‌که‌، تومار کردوون، به‌لام له نوسخه‌ی (س) دا نابینرین.

بهر اورديكي همدوو نوسخه كه م له گهل به كتريش، كردوه: لهو ۱۵ غمزه لهي نوسخه (ن) كه له كه شكولي شيخدا نه هاتون، ۱۲يان له نوسخه (س) دا تومار كرون به لام ۳ غمزه ميان نابينرين. له ۳۱ غمزه له كهي نوسخه (س) پيش ۱۱يان له نوسخه (ن) دا هن، به لام ۲۰يان بهر چاو ناكهون. واته هم نوسخه، جياوازيه كي نهوتويان له گهل به كتر دا نيه.

هنگم نوسخه كان ژماره ي شيعريان بهر انبهره، له ديار ده به كي ديكه شدا هاو به شن: به يهك شيوه پر هه لن! راده ي هم هله و په لانه تا جيگه به كه، كه بو نمونه، من كه متر فمرد ي نوسخه (س) م چاو پا كه وتوه كه له هه موو بار ي كه وه له گهل ده قي كه شكوله كه دا، يهك بگر يته وه.

به برواي من نوسخه هه لگري سه ره كي نوسخه (س) واته مه لا محمه مد ره شيد، نه هه ورام ي بووه و نه شاره زاييه كي نهوتوي له شيوه ي زمان ي گوراني هه بوه، به لام دور ي نازانم شاعيري كي خوش مرخ بووييت كه له هه موو شو يني كدا، وشه يه كي شاز و ده گمهي چاو پي كه وتنييت و واتا كه ي بو ليك نه در ابنيته وه، گوريو به تي و وشه يه كي ساكار تر و (هه ندي جار كرمانجي) ي له جي داناه!

به گو يره ي هم بوچوونه، من هيو دارم هه موو نهوانه ي بير له چاپ كردي سر جه مي ديواني بي ساراني ده كه نه وه، متمانه به دوو نوسخه به نه كن و به ي بهر اورد كردن له گهل نوسخه گه لي ديكه، هه ولي چاپ و بلاو كر دانه وي شيعر ه كان نه دن.

خشته ي خواره وه، بهر اورديكي كه شكولي شيخ له گهل نوسخه (س) و (ن) له باري ژماره ي غمزه ل و فمرد وه، ده خاته پيش چاو:

شيعري مه جزووني (بي ساراني)

	كه شكول نوسخه (س)	نوسخه (ن)	
پارچه شيعر	۲۷۶	۱۱۳	
فمرد	۲۲۲۸	۶۶۹	

پایزی سالی ۱۹۹۵، ماموستا بهریز کاک محمهدی مهلا کهریم بۆ چارسەری نەخۆشی لاقی هاتیوووە ئالمانیایا. لە ماوەی مانەویدا، ماموستا بەسینگیکی ئاوالهوه ئیجازە ی پێدام چەند جار بە نامە و تەلەفۆن زحمەتی بدەم و پرسیری لئ بکەم. بەشی سەرەکی پرسیارەکان، مەسەلە ی ئەم کەشکۆلە بوو. من پێشتر کۆبیەکی کەشکۆلەکەم بە هۆی برادریکی دانیشتوی ئالمانیایە بۆ نارەبوو - کە دواتر زانیم نەگەشتوووە دەستی، بەلام ماموستا بە گشتی شارەزای مەسەلەکە هەبوو و گەلێک رینموونی ماموستایانە ی کردم.

لەگەڵ ئەو رینوینیە بەنرخانەدا، ماموستا هەوآلی دەستتوسیکی دیوانی "بیسارانی" ی پێدام کە ئیستا لە 'دار المخطوطات' ی بەغدا (ناسراو بە "دار صدام للمخطوطات") پارێزراوە و بەلئینی دامی دوا ی گەرانەوه، کۆبیەکی ئەو دەستتوسەم بۆ بنیری.

کاکە حەمە ی بهریز بە ماوەیەکی کەم دوا ی گەرانەوه، بەلئینەکە ی خۆی بەجی هیناو سەرەرای نەخۆشی و ئیشتی لاق، چەند جار ان سەردانی شوینەکە ی کرد و بەهۆی نەبوونی مەکینە ی فۆتوکۆپی لەو جینیه، سەرجمی ئەو شیعەرانە ی وا "دەخوینرانەوه" بە خەتی خۆی نووسیبەوه و بۆی ناردم. دەلئنی لە جیهانی خالی لە خۆشەویستی ئەمڕۆدا، هیشتا ئەو رۆحە گەورانە و ئەو دەریا دلانە هەر ماون! با هەر بمانن و ئیمە ی لە قافلە بەجیماوی بازەرە بوو، دەرسیان لئ وەر بگرن. من ئەو کەسە نەبووم و ئەو نزیکایەتیەم لەگەڵ ماموستادا نەبوو خۆیم بۆ بخاتە زحمەتیکی ئەوتوو. ئەو ی کردی، لەپیناوی خزمەتی وشە ی کوردیدا کردی - کوردیش وانییە کەسایەتی ئەو و بنەمالە بهریزەکە ی نەناسن و ریزیان لئ نەگرن. من سەری سپاس بۆ ماموستا دادەنەوینم.

ئەو نوسخەییە و بە دستخەتی ماموستا نووسراوەتەوه و گەشتوووە دەستی من، بەشی سەرەکی دەستتوسەکە ی بەغدا یە، بەلام بە گوێزە ی راگەیانندی کاکەحەمە، هەندێ بەشی دیکەشی هەن کە 'ناخوینرینەوه'.

نوسخە نەسلییەکە، لە پەراوێزی کتیبیکی عەرەبیدا نووسراوەتەوه - کە من دواتر باسی دەکەم. بە گوێزە ی ژمارەکردنەکان، ئەو بەشە ی وا کاکەحەمە نووسیویەتەوه، سەرجم یاخود بەشیک لە ۶۵ غەزەلی بیسارانین.

بەم پىننە نوسخەكە، گەلپىك ناتەواو. بەلام ئەگەر لە باری ژمارەى غەزەلمەكانەو ناتەواو پىش بىت، لە لایەنىكى دىكەرە گرنگە، ئەو پىش رىكەوتى نووسرانەو پىتەى و من لە درىژەى ئەم باسەدا، دەچمەو سۆراغى مەسەلەى رىكەوتەكەشى.

كاكەمە، هاوړئ لەگەل دەستنووسى شىعرەكاندا، هەندئ زانىارى لىمەر نوسخەكە خستبوو توى چەند لاپەرەو و لەگەل دەقى وتارىكى ماموستا "مەمەد على قەرداغى" دا بوى ناردبوو. وتارەكەى ماموستا قەرداغىش لە پەيوەندى هەمان دەستنووسدا نووسراو و لە ژمارە ۲۰۲۹ى رۆژنامەى "هاوکارى" چاپى بەغدا (۱۱ى ئەیلوولى ۱۹۹۴) دا بلاو بووئەو.

من لىردا، هەموو ئەو زانىارىانە دەخەمە بەرچاوى خوینەرى كىتیبەكە و هەرەها راي دەگەيىنم كە دەقى شىعرەكان يارمەتیبەكى زۆريان دام بۆ ساغکردنەو بەشىك لە ناوەرۆكى كەشكۆلەكە — ئەوش سەرەراى راستیبەك، كە لەكاتى گەيشنتى دەستنووسى ماموستا مەمەدا، كارى تاپى ئەم كەشكۆلە، كۆتایی هاتبوو و من جارێكى دىكە بە سەرىدا چوومەو و هېچ مەعلووماتىكى دەستنووسەكە نەمايوە كەلكيان لى وەر نەگرم.

بەگوێرەى نووسىنى ماموستا مەمەدى مەلا كەرىم و ماموستا مەمەد على قەرداغى: دەستخەتەكەى (دار المخطوطات)ى بەغدا، سەرچەم ۲۰۸ لاپەرە، بە ژمارە ۷۲۱۹ تۆمار كراو. پێوانەكەى ۱۴ x ۲۰ سانتىمەترە، بەرەى رەنجى چەند زانایەكى بلىمەتى بنەمالەى قەرداغى مەردوخىبە. بەشىكى زۆرى لە هەردوو سەرەو لە ناوچوو و ئىنجا ماموستاىەكى دىكە، سەرلەنوئ لە هەردوو لاو ناتەواو پىهەكانى بەسەر كردوئەو و تەواوى كردوون. بەلام هەرچۆن بى بە لەناوچوونى يەكەم، ناوى نووسەرەو يەكەم و سەردەمى نووسىنەو كەشيمان لەكىس چوو. نووسەرەو يەكەم، خۆشخەت بوو و لە نووسىنەو مەيدا، لە ماموستاى دوو هەم، وەستاتر بوو. نووسەرەو دوو هەم جگە لەوەى ناوى باو و باپىرانى خۆى لە چەند شوپىنكدا تۆمار كردو، لە پەراوێزدا، بە خەتێكى جوان، بەشىكى دىوانى بىسارانى بۆ تۆمار كردوون. دەستنووسەكە، پىش ئەوەى بۆ دواجار لە بەغدا لەنگەر بگرت، سەقز، تەوێلە و قەرداغ و... بىنۆه.... دوا لاپەرەى پاش نووسىنەو جارى دوو هەم، هەر ماو و ئەم زانىارىانەى تىدا نووسراو:

"وقع الفراغ عن تسويد هذه الحاشيه الشريفه الواقعه على حاشيه"

"السيد وهى من تصانيف افضل المتأخرين... بعدد اوراق كتابه من"

"الخور... و غفر لکاتبه جميع الذنوب علی بن شیخ محمود بن الشیخ حسن."

"... فی شهر الصفر ختم... الصفر و مضی منه ۱۸ فی یوم الجمعة فی وقت..."

"بلده سقز و بالکوران سیاهکو، فی حجره مولانا احمد. در آنوقت شمس در برج حمل و ماه در برج قوس بود و بیست و چهارم فارسیه بود. فی سنه ۱۰۹۰"

به‌گویره‌ی و تار مکه‌ی ماموستا قهرداغی، له پیر اویزی ههمان لاپر مدا نووسراوه:
"فی ساعة عطارد". ههروه‌ها له سووچینکی دیکه‌وه نووسیویه: "الرجل عمی اعزی الشیخ احمد لطیف بن شیخ حسن از واسطه بان... هر کسی". ماموستا قهرداغی له دریزه‌ی باسه‌که‌دا دهنوسی:

"زاناپه‌کی ئه‌ی بنه‌ماله‌ی به‌ریزه [مردوخی]، دیوانی شیعبان له پیر اویزی کتیبینکی و ا بی پیه‌وندی به ئه‌ده‌به‌وه نووسیوه و پشتاویشت لئیان زیاد کردوه... دیوانی بیسارایی ناو ده‌ستخه‌ته‌که، نوسخه‌یه‌کی پوخت و راسته و کونترین نوسخه‌ی دیوانه‌که‌یه که تائیسنا هه‌والی زانرا بیت، چونکه تهمه‌نی ده‌ستخه‌ته‌که له ۳۰۰ سال پتره و نووسره‌وه‌که‌یشی کۆلکه له‌لا و نیمچه خوینده‌وار نه‌ووه و خاوه‌نی هه‌ست و زهق و ئه‌ده‌ب‌دوست بووه. مه‌به‌ستی بووه شیعبان‌کانی به راستی بنووسیته‌وه و دوانیش به ده‌ست ماموستایانی دیکه‌وه بووه و به‌سره‌ی شیعبان‌کاندا چوونه‌ته‌وه و راستیان کردونه‌ته‌وه."

زانباریه‌کانی هه‌ردو ماموستا قهرداغی و محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم لئیرده‌ ته‌واو ده‌نیت. به‌گویره‌ی راگه‌یاندنی ئه‌وان- که چاویان به دستنووسه‌که که‌وتوه:

نا. دستنووسی ژماره ۷۲۱۹ی (دار صدام للمخطوطات) له به‌غدا، حاشیه‌ی "سه‌یید" ه‌له‌سه‌ر ریساله‌یه‌کی زانستی مه‌نتیق به ناوی "الرساله الشمسیه فی القواعد المنطقیه" و له راستیدا، من نازانم ریساله‌که خوی، هی کئیه؟

ب. نیشانه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه نییه "شارح" واته "سه‌یید" خوی، نوسخه‌که‌ی نووسییته‌وه و ناشزانری "سه‌یید" کئی بووه؟

پ. ناوی نووسره‌ی سه‌ره‌کی نوسخه‌که و ریکه‌وتی نووسینی ئاشکرا نییه.

ت. نوسخه‌که، دوا نووسران له بنه‌ماله‌ی مه‌ردوخیدا، (محهمه‌دی علی قهرداغی دهنوسی: بنه‌ماله‌ی قهرداغی مه‌ردوخی)، ماوته‌وه، ئینجا نووسره‌وه‌ی دووه‌م- که ئه‌میان ئاشکرا به له مه‌ردوخیه‌کانه، هاتووه و ناتهاووی و فه‌وتاوییه‌کانی بو ته‌واو کردوه؛ له‌وش زیاتر، به خه‌تی خوی و له قه‌راخ و

بیجای دهستنوسه که دا، ژماره یهک شیعی بیسارانی نووسیوه ته وه. نووسره وهی دووهه م، ناوی خوی و باب و با پیرانی له چند شوینی دهستنوسه که دا نووسیوه ریگه وتی ۱۸ ی مانگی سه فوری ۱۰۹۰ ی کوچی [بهرانبهر له گه ۲۲ ی مانگی مارچی ۱۶۷۹ ی زاینی] به دوا لایره میوه داوه، که نه گهر بهرانبهر دانانه که ی من راست بییت، ده کاته نه ورزی ۱۰۵۸ ی هتاوی.

ج. نووسره وهی دووهه م، ناوی "علی کوری شیخ مه مود، کوری شیخ حسه ن، کوری شیخ شه مسه دین، کوری شیخ عبده لغه فار، کوری مه لانا گوشایش [کوری دهرویش میر مه مده ی بابا مه رده خ]ه.

من له نیو شه جه ره ی مه رده خیه کاندای شوینی باووبا پیری نه زاتم هه لگرت. به داخوه میژووی نایه توللا مه رده خ روونی ناکاته وه نه زاته کبیه و کاتی دینه سه رباسی شیخ شه مسه دینی و ملی (یه که م)، ده لی سه کوری بووه: حاجی مه مده مسته فای ته خته، شیخ عبده لغه فاری دووهه م و شیخ مه مده حسه ن، به لام نیتر له باسی کورانی شیخ مه مده حسه نده، ناویک له شیخ مه مود نابات و ده لی سه کوری هه بوه (شیخ عبده لله تیف، شیخ مه مده و شیخ نه مده)، هه چکام له وانیش کوریکیان به ناوی علی نه بوه. به م پییه، ده بی سه رنجی زیاتری میژووی بنه ماله که بدریت، تا نه گهر نایه توللا تووشی هه لیه که هاتبیت، روون بیته وه. به بوچوونی من، کاتی نووسر واته علی ده لی: "عمی اعزی الشیخ احمد لطیف بن شیخ حسن..."، ناوی شیخ نه مده و شیخ عبده لله تیف کورانی شیخ حسه نمان لی تیکه ل ده بییت. به لام سه ره رای نه موش، وا هه یه بتوانین بلین نه "شیخ علی" یه کوری شیخ مه مود بووه، به لام نایه توللا به هه له، شیخ نه مده ی به مه مده نووسیوه و ناویشی له کوره که ی - واته علی، نه برده وه.

چ سالی نووسینی نووسره وهی دووهه م، ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ ی کوچیه که ده کاته ۱۶۷۹ و ۱۶۸۰ ی زاینی. پیویسته نه سالانه له گه ل ریگه وتی ژبانی بیسارانیدا بهرورد بکری. به داخوه ته ریخی له دایکبوی و مردنی بیسارانی روون نییه. له سالانه ی و "ماموستا عه لانه دین سه جادی" و نووسری کتبی "پیرشالیار" و کیومرث نیکره فتر دیارده یان بو کرده وه و بابا مه رده خ روحانی له بهرگی یه که می تاریخ مشاهیر کرد (ل ۱۶۷) دا هیناوی، نه گهر سالی ۱۰۵۲ (یا ۱۰۵۳) به سالی له دایکبوی بگرین، نه و نووسره وهی دووهه م (شیخ علی) ده بی شیعه مکانی بیسارانی کاتی نووسیبیته وه که بیسارانی ۳۷ یا ۳۸ سالان بووینت و نه گهر واییت، ده گه یه نه نجامی نه راستییه ی که بیسارانی هه موو شیعی ناو نه دهستنوسه ی له ته مهنی پیش ۳۷ سالاندا گوتوه.

به‌لام من له‌مهر سالی له‌دايکيوونی بیسارانی، بۆچوونی ماموستا سهید تاهیری هاشمی ده‌سه‌لمینم که له تاریخ مشاهیر کرد (همان لاپه‌ره) دا‌نامازی پی‌کراوه. به بۆچوونی هاشمی، بیسارانی تا ده‌وروبه‌ری سالی ۱۰۹۰ ژیاوه. نه‌و ته‌ئریخه‌ش، ههمان سالی نووسرانی شیعره‌کانیه‌تی له‌م ده‌ستنووسه‌دا!

ح. سه‌بارت به شوینی نووسرانی ده‌ستنووسه‌که، قهر‌داغی و مود‌رریس ده‌لین "بلده سق‌ض بال‌گورانی سیاه‌کو..."، ههمان شاری سه‌ق‌زی ئیستانیه له‌رۆژه‌لاتی کوردستان. من نازانم ئایا ناوی سه‌ق‌ز له‌سه‌رچاوه‌ی کونی دیکه‌شدا بیجمی "سق‌ض ی هه‌بوه یان نا؟ هه‌روه‌ها نازانم کوردی گۆران، سه‌ق‌زیان به "سیاه‌کو" ناوبردوه یان نا؟ به‌لام تا ده‌رکه‌وتنی پ‌نچه‌وانه‌ی مه‌سه‌له‌که، بۆچوونه‌که وهرده‌گرم.

خ. شیعی بیسارانی له‌و ده‌ستنووسه‌ تاییه‌ته‌دا، گه‌لیک شیوا و نات‌ه‌واوه. نات‌ه‌واویه‌کانی به یارمه‌تی که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولموئین و نوسخه‌ی /س/ و /ن/ ته‌واو ده‌کرین، به‌لام ساغ‌کردنه‌وه‌ی شیواوییه‌که‌ی ئه‌رک‌یکی زۆری پ‌یویسته، ده‌نا وا هه‌یه‌ ته‌نیا فه‌ردیکی یه‌ک غه‌زهل مابینه‌وه و پاشماوه‌که‌ی فه‌وتابیت، یاخود دوو یا سه‌ غه‌زهل کرابیتن به یه‌ک و نه‌وه‌ش، کاری نه‌و که‌سانه‌یه وا خه‌ریکی ساغ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی بیسارانین.

د. له‌ په‌یوه‌ندی که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولموئین من هه‌رکام له‌ شیعره‌کانی ده‌ستنوسی به‌غدام بۆ ساغ‌بووبینه‌وه، له‌ په‌راویزی ههمان غه‌زهدا نامازم پی‌کردوو و ده‌ستنووسه‌که‌م به نوسخه‌ی (ع) ناوبردوه که نیشانه‌ی "عه‌لی"، واته‌ شیخ عه‌لی کوری شیخ مه‌حمودی مه‌ردۆخی بیت.

ر. غه‌زه‌لیکی کرمانجی (ژووروو) له‌گه‌ل نه‌و شیعره کوردییانه که‌وتوه:

"هه‌ر که‌سه‌ی ئیرو ده‌بینی چاوی خوونباری نه‌من،

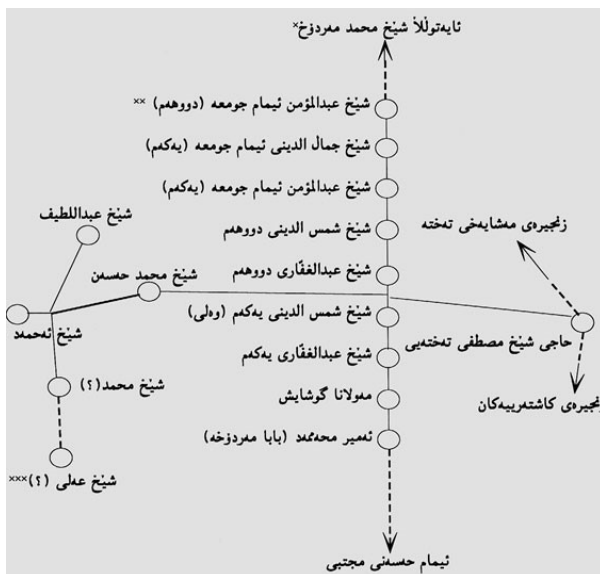
نه‌و ده‌زانی نوکته و نه‌و قه‌ول و نه‌سراری ده‌من..." ل ۸۲.

شیعره‌که، ۸ فه‌رده و من ئیحه‌تمالی نه‌وه گه‌لیک لاواز ده‌بینم ه‌ی بیسارانی بیت، به‌لام نه‌گه‌ر وا بیت، نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی زۆری بیسارانیه به‌سه‌ر شیوه‌ زاره‌کانی زمانی کوردیدا.

س. له‌ په‌یوه‌ندی په‌رسیاری "بیسارانی یا مه‌حزونی" دا، ده‌ستنووسه‌که، ه‌یچ یارمه‌تییه‌کمان نادات. نه‌هنده‌ی من بزانه‌م، ده‌ستنووسه‌که، ناوی ه‌یچ کامیانی به‌سه‌روه‌ نییه و ته‌نیا به‌ قه‌رینه‌ ده‌زانی شیعره‌کان ه‌ی بیسارانین.

شەجەرەنامەى مەردۆخىەکان

وەرگىراوه له كىتیبى تاريخ مەردۆخ، بەرگى ۲، ل. ۶

*نووسەرى 'تارىخ مەردۆخ'

**نووسەر مەوى ئەم كەشكۆلە شيعره

***نووسەر مەوى دوو هەمى دەستنوسەكەى بەغدا بە وتەى خۆى، كورى شىخ مەحمود بوو. واهەيه نايەتوللا له نووسىنى ناوى باوكيدا هەلەى كر دىبىت و لەجباتى مەحمود، محەمەدى نووسىبىت (۴).

ش. شىخ عبدولمؤمن لەسەر لاپەرەكانى كەشكۆلەكە، (جگە له شيعره گورانیهكان)، هەندى يادداشتى خۆى نووسيوو و تىبدا ژمارەيك تەئريخ و شوئىنى راگەياندووو. پروفيسۆر مەكەنزى باسى ئەم يادداشتانەى له وتارەكەى خۆيدا كردوو و من پىووسىبەيك نايىتم دووپاتيان بكەمەوه، خوينەر دەتوانى ئەم باسە، له پاشكۆى سێهەمدا بخوئىننەوه.

ع. جگہ لہ یادداشتہ‌کانی شیخ، کہسانیکی دیکہ بہ شیومخمتی جیاوازموہ، ہندی شیعریان لہ پراویزی لاپہر مکاندا نویسیوہ. ئو شیعرانہ، بریتین لہ:

- شیعری "ہمور نو نامان" پراویزی لاپہرہ ۱۱ب.

- شیعری "قافلہ سالار ما غرم سفر میکند" (سعدی شیرازی) پراویزی لاپہرہ ۲۰ن.

- لاپہرہ ۴۴ب تہنبا دوو فہرد شیعری گورانیی تیدایہ، ئینجا ۳ مؤری پیوہ دراوہ، کہ لہسہر یہکیان ناوی "احمد بن محمد رشید" و لہسہر ئوی دیکہیان وشہی "جمال" [؟] دیارہ. ہسروہا بہ خمتیکی درشت و جوان پینج فہرد شیعری فارسی لی نویسراوہ:

ای آنکہ بہ ملک خویش باینده تویی... (۲فہرد)

بوی است... (۱فہرد)

مرد آنست... (۱فہرد)

درد... (۱فہرد)

- دوو فہرد شیعری عہرہبی: یا بانر... لاپہرہ ۴۸ب

- حیسابی صوت روژی صوتوو (شہممہ، یہکشہممہ...) بہ گویرہی ئہبجہد، کہ ئویش دستخمتی شیخ نییہ. لاپہرہ ۴۹ب

- شیعری فارسی "کی بود یارب... (۷فہرد)، لاپہرہ ۵۴ب

- مؤری ".. الحق مبین الملک بن جمال الدین"، لاپہرہ ۲۴ب

غ. لہ لاپہرہ ۸نا دا، پینش دہست پیکردنی شیعرہ کوردییہکانی کہشکولہکہش، پینج فہرد شیعری کوردی و فہردیکی تورکی نویسراوہ:

شیعہ کوردییہکہ، رووی لہ خواجہ حافظی شیرازییہ و ہندی تکاکاریی لہو شاعیرہ فارسہ کردوہ، کہ بہینی نہریتی ئیرانیہکان، لہکاتی گرتتہوی فالی حافظدا، دہگوترین:

"حافظ"! باجہمتی شاخ نہباتت

به نوشیده‌ی جام، جور عه‌ی مهمانت
به هه‌وای گولگه‌شت، سه‌یر 'مصلی' ت
آب 'روکن نباد'، سه‌رچه‌شمه‌ی حه‌یات
یه، چه‌ندی و مختنن قه‌یلم دوور که‌فتنن
سه‌رتاپای بالام نالوده‌ی نه‌فته‌[ن]

فالی و سه‌فولحال باوره په‌ریم

مونه‌سیب حال نور دیده‌ی [ویم]

هه‌رشو جاسمان قه‌برت پر نور بو

دیده‌ی به‌د جه 'شاخ نه‌بات' ت دوور بو

شیه‌رکه، له‌نوسخه‌ی (ع)دا، به‌ناوی بیسارانی هاتوه .

فهرده‌شیه‌ره‌تورکیه‌که‌نیشان‌ده‌دات‌ش‌یخ‌عه‌بدولمونه‌مین‌زمانی‌تورکی‌شی
زانیوه:

بوگوین‌بیر‌دلروبا‌گویردوم،‌قویوب‌طه‌ری‌کولاه‌نه‌گری

زه‌هی‌سه‌رخوش‌که‌قویمیشدور‌کوله‌به‌ر‌طه‌رف‌ماه‌نه‌گری

ف. له‌دوو‌لایه‌ره‌پیش‌ده‌ست‌پیکرانی‌که‌شکوله‌که‌شدا (۷ب)،‌شیه‌ریکی
فارسی‌نوسراوه‌که‌نازناوی‌"مومن"‌له‌دوافه‌ر‌دیدا‌ده‌بینی‌و‌نیشان‌ده‌دات
شیه‌رکه،‌هی‌ش‌یخ‌عه‌بدولمونه‌مین،‌خویه‌تی‌و‌نازناوی‌شی‌"مومن"‌بووه.

نه‌وه‌ش‌شیه‌رکه‌یه:

زلف‌تو،‌به‌دامان‌تو‌افتاده،‌ولی‌کژ

ابروی‌تو‌بالای‌رخ‌افتاده،‌ولی‌کژ

با‌گوشه‌ی‌چشمش‌نگه‌ی‌کرد‌و‌سخن‌گفت

افتاد‌سخن‌راست،‌ولی‌بود‌نگه،‌کژ

گفتا ڇو بميري تو، من آيم به عبادت
من، راست شدم مرده و شد وعدهی او کڙ
گيسوی تو گفتا که به بالام برابر
گفتش گنه راست چه گویی تو چنين کڙ؟
"مومن" تو ازین مغبچگان راست پرهيز
کس رسم زکفار ندید است به جز کڙ

بيسارانی يا مهزرونی؟

كەشكۆلى شىخ عەبدولمۆمىن ۳۸۱ پارچە شىعەرى ژمارەيەك شاعىرى كوردى تىدا كۆكراتمە. ئەم شاعىرانە، بە برواى من ۴۱ كەسەن. گەنگەزىيان - كە بەشى سەرەكى شىعەرەكانىش ھى ئەم، مەرزوونىيە. پاشماوەى شاعىرەكان جگە لە خانای قوبادى و يەك دوو كەسى تر، بە گەشتى ئەم كەسانەن كە شىعەرىك يا دوانىان لە پەيوەندىي شىعەرىكى مەرزوونىدا ھۆندووتەمە و شىخ عەبدولمۆمىن لەكاتى نووسىنەمەى شىعەرەكانى مەرزوونىدا، ئەم شىعەرەنەشى بە ناوى خۇيانەمە ھىناوتەمە واتە، داويەتە دەم شىعەرەكانى مەرزونى.

شىئەمە ئەم پەيوەندىيانەش، مەرزوونىيە، واتە ئەگەر مەرزوونى شىعەرىكى لە باسى "طاف" و ئاوە ھەلەزىكدا گوتىتەت و يەك يا چەند شاعىرى دىكە لە ھەمان زەمىنەدا شىعەريان ھۆندىتەمە، شىخ ھەمووانى پىكەرە ھىناون و بە عىبارەتى "در ردىف"، بە خۆپەرى راگەياندووە كە، شىعەرى دوو ھەم لە ھەمان واتا و شىئەمە شىعەرەكەى مەرزوونىدا ھۆنراوتەمە، بە ھەمان شىئەمە، سىئەمە و چوارەم.

ھەندى جار شىعەرەكان پەرسىار و ھەلامەن، واتە مەرزوونى پەرسىارە شىعەرىكى خەستوتە بەردەم شاعىرىك و ھەلامەكەشى ھەر بە شىعەر و ھەرگەرتوتەمە. وا ھەيە پەرسىار لەلايەن شاعىرىكى دىكەرە كرابىتەت و مەرزوونى ھەلامە دابىتەمە. جاروبارىش، ئەم وتووىژ و پەرسىار و ھەلامە لەنۆوان دوو شاعىردا، كراوە و مەرزوونى ھىچ سەرەكى ئەم باسە نىيە بەلام دىسانەكە، دەبىنەن يەكە لە شىعەرەكان — بە شىئەمەكى بابەتى پەيوەندىي بە شىعەرى مەرزوونىيەمە پەيدا دەكات.

بەم شىئەمە، مەرزونى رۆحىكى "شامىل" ھە بەتان و پۆى كەشكۆلەكەدا گەراوە. بە گەشتى دەتوانىن بلىنەن كەشكۆلى شىخ دىوانىكى بى كەم و كەسرى شىعەرى مەرزوونىيە.

لە پەيوەندىي مەرزوونى و شىعەرەكانىدا ھەندى مەسەلە دەبى رەون بەرپەتەمە:
كەنەھ؟ لە چ سەردەمىكدا ژباوە؟ شىعەرەكانى كامەن؟

ژيان و بەسەرەاتى ئەم شاعىرە، لە بەشى تاپىتەت بە خۇيدا دەكەوتە بەر چاوى خۆپەنەر، ئەمەى لىرەدا پىويست بە رەونكەرنەمە بىت، ئەمەيە بزەنەن مەرزوونى كەنەھ و لە كەشكۆلى شىخ عەبدولمۆمىندا، لەكوئ و ھەستاوە؟

لە كەشكۆلەكەدا، ناوى شاعىرى پارچەى بەكەم (الم...؟) ناخۆپەتەمە و بەم شىئەمە، دانەرى ئەم شىعەرەنەش كە بەدواى ئەمەدا ھاتوون و عىبارەتى 'ولە'يان لەسەر نووسراوە، بە ھاسانى دىارى ناكرىن.

به‌لام، وردبونه‌وی زیاتر، هیندیک به‌لگه‌مان به‌دستمه‌دهدات که بتوانین شاعرمان به‌رینه‌وه سهر "م‌حزونی" شاعیر:

۱. به‌پیی شیوه‌خه‌تی نووسه‌روه، ناوی نات‌ه‌واوی "الم..." (لایره ۸ب) زور له وشه‌ی "الم‌حزونی" ده‌چی.

۲. له هیندیک شویندا، عیبارته‌ی "وله‌م‌حزونی" کراوته‌جیگری "وله"....

۳. هه‌لبه‌سته‌کانی م‌حزونی به‌گویره‌ی پیتی ئه‌لفوبی، واته پیتی به‌که‌می له‌تکه شیعری به‌که‌م (حرف‌البا، حرف‌السنین، حرم‌المیم و...) دابه‌ش کراون، له‌کاتیکدا ئه‌م شیوه‌یه، بو هیچ شاعیریکی دیکه ر‌م‌چاو نه‌کراوه.

۴. ئه‌گهر هه‌لبه‌ستی شاعیریکی تر (بو نمونه: استاد میکائیل، په‌شیو، دهر‌دین و...) هات‌بیتته نیوان شاعرمانی م‌حزونی‌یه‌وه، له پارچه شیعری دواتردا سهر‌له‌نوئ عیبارته‌ی "م‌حزونی" (لایره ۳۴نا، ۲۸ب، ۳۳نا، ۳۲نا)، "وله‌م‌حزونی" (لایره ۲۶ب، ۲۱ب، ۱۱ب)، "وله" (له زوریه‌ی لایره‌کاندا)، "م‌حزونی در جواب" (لایره ۳۱ب) و "م‌حزونی در ردیف" (لایره ۳۲نا)، شیوازی کاره‌کیان بردووته‌وه سهر ر‌یچکه‌ی خو‌ی و دریزه به شیعری م‌حزونی دراوه.

به‌م پینه‌له سهر‌جه‌می ۳۸۱ پارچه شیعری که‌شکو‌له‌که‌ی، نزیکه‌ی ۳۰۰ پارچه‌ی هه‌لبه‌ستی "م‌حزونی"ن، که‌وابوو، که‌شکو‌لی شیخ دیوانیکی تیروته‌سه‌لی شیعری "م‌حزونی"یه.

ده‌توانین بل‌یین مه‌سه‌له‌ی سهر‌ه‌کی له‌پیناوی ساغر‌دنه‌وه‌ی شاعرمان و دوزینه‌وه‌ی سهر‌ته‌ای ئه‌م گ‌لو‌له نال‌وزه‌دا، به‌سنراوه به ناسینی "م‌حزونی"یه‌وه. به بی‌روونکر‌دنه‌وه‌ی ژیان و به سهر‌هات و به‌هه‌می شیعری ئه‌و زاته، که‌م یا زور هیچ دهر‌هات‌نیک بو ساغر‌دنه‌وه‌ی ناوه‌روکی که‌شکو‌له‌که‌ پیک نایه‌ت.

له به‌که‌م هه‌نگاوی کاره‌کدا من، رووبه‌رووی ئه‌و راستیه بوومه‌وه به‌شی "چراخیات"ی که‌شکو‌له‌که، واته ئه‌و شاعرانه‌ی وا به "چراخ" و "چراخ" ده‌ست پ‌آده‌که‌ن، هه‌مان ئه‌و شاعرانه‌ن که له دیوانی "بیسارانی"دا به ناوی بیسارانیه‌وه هات‌وون: له ۶۸ پارچه شیعری "چراخیات"ی دیوانی بیسارانی (چاپی ک. نیک ره‌فتار)، ۵۸ پارچه‌یان له که‌شکو‌له‌که‌دا ده‌بینرین. دوو پارچه‌ش له که‌شکو‌له‌که‌دا

همن، به لّام له سەرچاو مەکانی دیکەدا بەرچاو ناکەون، تۆ بۆلێ چ رەمزو رازیک
له مەسەلە مەدا هەبیت؟^{۷۸}

له هەنگاوی دواتردا، ئەم وێچوویی و نزیکایەتیەم لەنێوان پاشماوەی شیعەرەکانی
کەشکۆل و دیوانی بێسارانیدا هەست پێکرد و گەشتە ئەو باوەرە ی که یەکنیک
لەم سێ کلێلانە دەبێ قەڵی مەسەلە ی مەحزوونی و بێساران ی بکەنەوه:

۱. شێخ عەبدولمۆئەمین، شیعری بێساران ی به ناوی مەحزوونییەوه نووسیی.

۲. شیعەرەکان هی مەحزوونی بن و ئەو سەرچاوانە ی وا به ناوی بێساران یییەوه
نووسیویانن، هەڵەیان کردبێ.

۳. هیچ لایەنێک تووشی هەلە نەهاتن و بێساران ی و مەحزوونی هەر یەک کەس
بن!

لەمەر بۆچوونی یەکەم، دەستپاکی و وردەکاری ی شێخ عەبدولمۆئەمین له
نووسینەوه ی شیعری شاعیرانی دیکەدا (بۆ نمونە خانای قوبادی)، تا رادەیهک
دانیای دەرکرم که هەلەیهکی وا گەوره نابی له قەلەمی ئەو روویدابنیت. بۆچوونی
دووهمیش پشتی به هیچ دەستاوێژیک نەبەستبوو، کەوابوو تۆ بۆلێ مەحزوونی
هەمان بێساران ی نەبێ؟ بۆلێ ئەم دوو ناوه هی یەک کەس نەبن؟ مەسەلە کەم خستە
بەر رای شارەزایان و یارمەتیم له گەلێک پسیۆر و زانا خواست:

یەکەمجار نامەیهک به هۆی گۆقاری "سروه" وه ناردە خزمەت مامۆستا سەید
تاهیری هاشمی، به لّام پێش ئەوه ی نامە کەم بگاتە جێ، هەوالی پر له داخی فەوتی
مامۆستام بیست و پرسبارە کەم بێ وه لّام مایەوه.

ماوهیهک درەنگتر، کاک "محەمەد عەلی سولتانی" ی نووسەری کرمانشانی له
وه لّامی پرسباری مندا نووسی، له مامۆستا سەید تاهیری بیستوه نازناوی
شیعری بێساران ی مەحزوونی بووه، به لّام هیچ بەلگە یەکیشی بۆ سەلماندنی
مەسەلە کە بەدەستەوه نییه.^{۷۹}

به گۆیڕه ی دۆستایهتی کاک محەمەد عەلی له گەل مامۆستا سەید تاهیر و ئەو
راستییه ی که سەرەتای بەرگی یەکەمی "حەدیقه سولتانی" له لایەن مامۆستای

^{۷۸} دیوانی بێساران ی، بەرگی یەکەم، کۆکردنەوه و لێکدانەوه ی کیومرث نیک رەفتار،
نەمێنداریهتی گشتی رۆشنییری و لاوان، بەغدا ۱۹۸۱، ل ۱۴

^{۷۹} ریزدار محەمەد عەلی سولتانی، نامەیهک بۆ نووسەر، سالی ۱۹۹۳.

کوچکردوهه نووسراوه و کوپیهک له دهستنوسی دیوانی بیسارانیه ماموستاش، لای کاک محمد علییه، مهسهلهکهم جیددی گرت و زیاتری وهشوین کهوتم.^{۸۰}

ماموستا مهلا عهبدولکهریمی مودهرریس یهکهک کس بوو، که دهبوایه زمحهتهی پرسیارم بدایهته بهر و ههر وایشم کرد. کاک محمدادی مهلا کهریم له زمان جهنابی ماموستاوه بوی نووسیم:

"له بارهی مهزرونی و بیسارانیهوه، من هیچ بهلگهیهک شک نابهم که یهک کس بن... بیرورای مهرحومی سهید تاهیریش لهوانه نییه پشت گوی بخری، بهلام نهی بزاین هۆکار و دهستاویژی چی بووه". له کۆتاییشدا، رینموونی فهرموبوو که یارمهتی له کوری ماموستا سهید تاهیر بخوازم "بهلکوو لهناو نهراق و پاشماوهی باوکیا شتیکت بو بدۆزریتهوه".^{۸۱}

ئهو کارشم کرد، بهلام تانیستا هیچ وهلامیکم ودهست نهکهوتوه.

له درێزهی کارهکهدا، پهسندیکی دیکهم له خوالیخۆشبوو "دوکتور عابیدی سیراجهدینی" وهرگرت. دوکتور عابید له یادداشتیکدا بوی نووسیم که بیستویه بیسارانیه و مهزرونی ههر یهک کهن. زۆریش وا ههیه نههمی له ماموستا سهید تاهیر بیستی، بهلام تهواو دلتیا نییه. کاک عابید خۆیشی لهگهل ئهم بۆچوونهدا بوو و یهکبوونی بیسارانیه و مهزرونی دهسهلماند.^{۸۲}

جاریکی تر، سههرلهنوئ به سههرچاوهکانی بهر دهستما چوو مهوه.

"مهلا مستهفا، له بهر خۆشهویستی زیدهکهی، نازناوی "بیسارانیه"ی بو خوی ههلبزاردوه".^{۸۳}

^{۸۰} محمدمحمد علی سولتانی، "حدیقه سلطانی"، ج ۱، با مقدمه و خط استاد سید محمد ظاهر هاشمی، تهران؟ ۱۳۶۴ [۱۹۸۵].

^{۸۱} ماموستا محمدادی مهلا کهریم، نامهیهک بۆ نووسهر، سالی ۱۹۹۴

^{۸۲} دوکتور عابید سراج الدینی، یاداشتیک بۆ نووسهر، سالی ۱۹۹۴

^{۸۳} بابا مردوخ روحانی- شیوا، "تاریخ مشاهیر کرد"، ج ۱، انتشارات سروش، تهران ص ۱۶۷

"ناوی بیسارانیه... نازناویشی بیسارانیه، بهلام به بیچموانه‌ی زۆربه‌ی شاعیران، که ناوی خویان له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا دینن، بیسارانی نهم عورفه‌ی که‌متر به‌رچاو گر‌تووه." ۸۴

بۆچوونی به‌که‌م هی "بابا مه‌ردۆخ روحانی" (تاریخ مشاهیر کرد) و دووهم هی "کیومرث نیک رفتار" ه (بیشه‌کیی دیوانی بیسارانی) و هه‌ردوولا، به راشکاوی ده‌لین: سه‌رچاوه‌ی زانیاریه‌کانیان سه‌ید تاهیری هاشمی بووه، واته لایه‌نگرانی هه‌ردوو بۆچوون، چ ئه‌وانه‌ی "بیسارانی" به نازناوی مه‌لا مسته‌فا ده‌زانن و چ ئه‌وانه‌ی ده‌لین "مه‌حزوونی" ته‌خهلوسی شیعریی بیسارانی بووه، که‌لکیان له زانیاری مامۆستا‌ی ناوبراو وه‌رگر‌تووه و ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌یندیک ئالۆزتر ده‌کرد.

لێرما بوو، کاک ئه‌نهر قادر مه‌مه‌د، و تاریکی مامۆستا "عوسمان هه‌ورامی" ی بۆ ناردم، و تاره‌که له گو‌قاری "کاروان" (ناداری ۱۹۸۳) دا بلاو بووه‌ته‌وه و تێیدا مامۆستا باسی ژبانی بیسارانی ده‌کا و ده‌نووسی "خۆی و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رریس و کاک مه‌مه‌دی مه‌لا که‌رم دیوانی بیسارانیه‌یان ئاماده‌ی چاپ کردوه"، به‌لام هه‌یچ ئیشاره‌یه‌ک به نازناوی بیسارانی ناکات.

ئه‌گه‌رچی و تاره‌که‌ی مامۆستا عوسمان، وه‌لامی ئه‌و پرسیاره تایبه‌ته‌ی نه‌ده‌دايه‌وه، به‌لام شیعریکی بیسارانی که بووبووه ناوئاخنی و تاره‌که، ده‌راویکی روون ده‌کردوه:

نالهی دهرده‌دار، بێ ئاخ نهمبۆ

عاشقان بێ یار، مه‌دار نهمبۆ...

"مه‌حزوونی" ی عاشق، بێ یار نهمبۆ

عاشقان بێ یار، مه‌دار نهمبۆ ۸۵

۸۴ دیوانی بیسارانی، نوسه‌خی ده‌ستنووسی لای مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی به‌خه‌تی کاک مه‌مه‌د عملی سو‌لتانی، ریکه‌وتی کۆپی هه‌لگرتن ۱۳۵۵ ی هه‌تاوی [۱۹۷۶ ز].

۸۵ عوسمان هه‌ورامی، "بیسارانی بلیمه‌ت"، گو‌قاری کاروان، ژماره ۶ هه‌ولێر، ناداری ۱۹۸۳، ل ۸ تا ۱۱

نهم غه‌زه له له‌باری دارشتن و شیواز، هه‌روه‌ها زمان و چێژی شیعرییه‌وه له هه‌لبه‌سته‌کانی بیسارانی جیاواز ده‌نوێنیت و من به‌ دووری نازانم شاعیر نهم غه‌زه‌له‌ی له سه‌رده‌میکه‌ی جیاواز (وه‌ک سه‌رده‌می لاویه‌تی) یان له شوێنیکه‌ی جو‌غرافیایی جیاواز (وه‌ک ئه‌رده‌لان، موکریان، بابان)

غزله‌که، ههشت فهرده و نازناوی مهزرونی له فهردی پینجه‌دا هاتوه، دیوانی دهستتوسی بیسارانیش ئهم غزله‌ی بی هیچ جیاوازییه‌ک تومار کردوه. ژماره‌ی فهرده‌کان لیره‌شدا ههشته (پارچه شیعری ژماره ۲۲۴ له دیوانی بیسارانی که کاک محمد ععلی سولتانی له رووی نوسخه‌ی ماموستا سهید تاهیری نووسیوتهوه).

شعیره‌که له کهشکۆلی شیخ عبدولموئینیشدا جیاوازییه‌کی له‌گه‌ل ئهو دوو دهقه نییه.

پێویسته شوینی وشه‌ی "مهزرونی" له په‌یوه‌ندی پاشماوه‌ی وشه‌کانی فهرده شعیره‌که‌دا روون بکریتهوه. ئهم وشه‌یه، پێک هاتوه له ئاوه‌لناوی به‌رکار + ده‌نگی /ی/. ئهم /ی/یه، یانی نه‌سه‌به‌و به دوو هۆی ئاشکرا ناتوانی یانی نیزافه بێت:

۱. ئه‌گه‌ر یای نیزافه بێت، زۆر وا هه‌یه ئاوه‌لناوی "مهزروون" بکه‌ویته دوا‌ی وشه‌ی عاشق و ده‌وری سېفه‌ت بگێری: عاشقی مه‌زروون.

۲. له شیوه‌ زمانی گۆرانیدا، یای نیزافه جینگای خۆی دها به‌ فاونلیکی کورت که ئهم فاونله له ئه‌لفوبیی کوردی و فارسیدا نیشانه‌یه‌کی بۆ دانه‌نراوه و ناچار نانووسریت: وه‌هار خه‌مین، هه‌ور نه‌ی، جام زوخواو، وه‌لگ گۆل و... که‌مابوو، ده‌بوايه "مه‌زروون عاشق" بوايه، نه‌ک "مه‌زروونی عاشقی".

به‌م شیوه‌یه وشه‌ی "مه‌زروونی" ده‌بی نازناوی شاعیر بی، ئه‌مه‌ش بۆ باسه‌که‌ی ئیمه، خاوه‌نی گرنکیه‌کی تایبه‌ته و ئهو راستیه‌یه ده‌خاته روو که مه‌لا مسته‌فای بیسارانی خۆی به "مه‌زروونی" ده‌ناسینی، ئه‌مه‌ش بۆچوونی ماموستا سهید تاهیری هاشمی په‌سند ده‌کات و ده‌بیته شاکلیل بۆ کردنه‌وه‌ی ئهو قفله‌ی که‌شکۆله‌که، که بریتی بی له ناوی "مه‌زروونی و شیعری بیسارانی". جا، له هه‌لومه‌ر جیکدا که:

و له ژیر شویندانی زاراوه کوردیه‌کانی باکوورتردا گوته‌بیت. ئه‌گه‌ر ئهم بۆچوونه، که پشتی به هه‌ندیک خه‌سه‌لته‌ی شعیره‌کانی بیسارانی به‌ستوه، راست بێت، ئه‌وا ده‌توانین بلنن بیسارانی له سه‌رته‌کانی کاری شاعیریدا نازناوی "مه‌زروونی" بوه، به‌لام دوا‌ی نیشه‌جی بون له بیساران، به‌هۆی هه‌ندیک هۆگه‌لی بۆ ئیمه‌ نه‌زانراو، نازناوه‌که‌ی وه‌لا ناوه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌سانیک، بۆ نمونه شیخ عبدولموئینی مه‌ردۆخی، هه‌شتا سال دوا‌ی مردنیشی هه‌ر به‌ ناوی مه‌زروونییه‌وه ناسیویه.

١. ناوی "مەرزوونی" بە سەر شیعری "بیسارانی" یەوه دەبێزیت،

ب. لە دوو سەرچاوەی بێ لایەن دەبیسین کە خوالیخووشبوو سەید تاهیری هاشمی، "مەرزوونی" بە تەخەلوسی بیسارانی داناو،

پ. بیسارانی خۆی لە شیعری "نألەهی دەرەدار" دا نازناوی "مەرزوونی" بە کار دێنی، ئیمە ئەو دەتوانین بە متمانەیهکی سنووردار هوه بلین: نازناوی شاعیری مه‌لا مسته‌فا بیسارانی، "مەرزوونی" بووه، بە‌لام ئەوه‌ده‌ی تا ئیستا زانراوه، له‌ جاریک زیادتر، ئەم نازناوه‌ له‌ شیعەر مەکانیدا ڕه‌نگی نەداوه‌ته‌وه‌ و به‌ گشتی له‌م باره‌یه‌وه‌ نه‌ریتی شاعیرانی پێش خۆی شکاندوووه‌ که‌ ناو یا خود نازناوی خۆیان له‌ شیعەر مەکانیدا دێن.

هەر ئەمەش بۆته‌ هۆی ئەوه‌ی ئیمه‌ مه‌لا مسته‌فا به‌ ناوی زیده‌که‌یه‌وه‌ بناسین نه‌ک به‌ نازناوی شاعیرییه‌وه‌، به‌‌لام وا دەرده‌که‌وه‌ی له‌ سه‌ده‌ی هه‌فته‌هه‌م و سه‌رده‌می ژبانی شیخ عه‌بدولموئینی مه‌ردوخیدا به‌ نازناوه‌که‌یه‌وه‌ ناسراوه‌ و شیخ له‌ لاپه‌ره‌ی که‌شکو‌له‌که‌یدا، هەر به‌ ناوی "مەرزوونی" یه‌وه‌ ناوی بردوه‌.

دەرنگتر، ڕیزدار "ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی" له‌ ڕیگه‌ی نامه‌یه‌کی راسته‌وه‌وه‌ بۆ من و پاشان له‌ ڕیگای یادداشتیکه‌وه‌ بۆ گو‌فاری "گزینگ" (چاپی سوید. ژماره‌ ٧ به‌هاری ١٩٩٥)، رای خۆی له‌ مه‌ر په‌سندی بۆچونه‌کانی من و به‌ یه‌ک ناسینی که‌سایه‌تی بیسارانی و مەرزوونی دەربری. ناشکرایه‌، ته‌ئیدی کاک ئه‌حمه‌د- که‌ پشنتی به‌ بۆچوونی ماموستا سەید تاهیری هاشمی و خوالیخووش بوو ایت الله‌ مه‌ردوخ به‌ستوه‌، بۆ من جیبی خو‌شحالییه‌وه‌ به‌ هه‌نگاوێکی تازه‌ی له‌ بواری روون کردنه‌وه‌ی که‌سایه‌تی و شوێنه‌واری ئه‌ده‌بیه‌ی "بیسارانی" و به‌ تابه‌ت له‌ په‌یوه‌ندیی ساغکردنه‌وه‌ی که‌شکو‌له‌که‌یدا ده‌بینم. به‌‌لام هاوکات له‌گه‌ڵ نامه‌که‌ی کاک ئه‌حمه‌د، له‌ ڕیگه‌ی به‌ریز "کاک مه‌مه‌د هه‌مه‌باقی" یه‌وه‌ نامه‌یه‌کم له‌ کاک "هه‌کیم مه‌لا سالح" پێ گه‌پشت که‌ تابه‌ت دژ به‌ بۆچونه‌کانی من وه‌ستاوه‌. به‌ گوێره‌ی نووسینی کاک هه‌کیم، ته‌نیا هاوبه‌شیه‌یک له‌نیوان بیسارانی و مەرزوونیدا به‌دی بکری، ناوی "مسته‌فا" یه‌، ده‌نا ئەو دوو که‌سه‌، به‌ ته‌واوی له‌یه‌ک جیاوازن و کاریان به‌سه‌ر یه‌کتر هوه‌ نەداوه‌.

کاک هه‌کیم، که‌ به‌گوێره‌ی نووسینی خۆی له‌ نامه‌که‌دا، له‌ لایه‌که‌وه‌ "... چه‌ند نوسه‌ه‌ی مو‌عتبه‌ره‌ی دیوانی بیسارانی ساغ کردوه‌ته‌وه‌" و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ "چه‌ند شیعری مه‌لای مسته‌فای دۆلویی (مه‌رزوونی) ی گ‌ردو‌کو کردوه‌ و هه‌و‌لیکی باشی بۆ ساغکردنه‌وه‌یان داوه‌"، ئیستا به‌ ئیبر او ییه‌وه‌ ده‌نووسی "نازناوی

شيعری مهلا مستهفای بیساران "صاحب" بووه و ئهم زاته، له مهلا مستهفای دۆلوی که نازناوی "مهزرونی"یه، به تهواوی جیاوازه".

گهرچی کاک حکیم له نامهکهیدا، نهچوهته وردهکاری باسهکهوه و بۆچونهکهشی دژ به ناوهرۆکی کهشکۆلی شیخ عهبدولمومین و بېرورای ماموستا سهید تاهیر دهوستی که پښتر له زمان "کاک محمهد علی سلطانی" و خوالیخوشبوو "دوکتور عابیدی سیراجهدینی"یهوه بیستان، ئیستاش له لایهن کاک ئهممهدی شهربییهوه دهیبیستین، به لām له گهل ئهوشدا، بۆچوونیکي سهرنج راکیشه و من زۆر به جیدی چاوی لی دهکهم. ئهم رایه، پبویسته بدریته بهر سهرنجی ورد و "مستند"هکانی ههلسهنگینرین. هیوادارم سهرمراي ههلمومهرجی ئالۆزی ناوخۆی کوردستان، بتوانم پهپهوندی به کاک حکیمهوه بگرم و داوی لی بکهم و تاریکي سهربهخۆ لهسهر مهسهلهکه بنووسی و به خوینهری کوردی راگهیننی. بۆچوون و بهتایبهت "مستند"هکانی کاک حکیم دهتوانن چارهنووسی کهشکۆلهکه روون بکهنهوه و خالی کوتایی لهسهر پرسباری "بیسارانی یا مهزرونی؟" دابنن. ههروهها داوا له شارهزایانی شيعری ههورامی دهکهم ههر رایهکیان به نیسبهت بۆچوونهکانی کاک حکیم و منهوه ههیه، خوینهرانی کورد، بییهش نهکهن و ئیجازه نهدهن چارهنووسی کهسایهتیبهکی مهزنی مژووی ئهدهمان له بوومهانی پرسباردا بمینننهوه.

من لێردها بناغهی کارهکهم لهسهر پهکیبونی کهسایهتی مهزرونی و بیسارانی داناره و به کردهوه، ئهو دوو نارهم به پهک کهس زانیوه. ههر چهشنه نامازهپهکم بۆ مهزرونی، راستهوخۆ دهگهرینهوه بۆ بیسارانی و تا کاتیک که خیلای بیچوونهکهم دهر نهکهوئ، ئهم کاره به باشترین شیوهی چارهسهرکردنی مهسهلهی مهزرونی- بیسارانی دهزانم.

دواي چارهسهرکردنی ئهو مهسهلهیهش، گیروگرفتی ساغکردنهوهی کهشکۆلهکه، کوتایی ناییت. موشکیلهی دواتر، پهپهوندیدانهوهی ئهو پارچه شيعرههن که نیشانهی 'وله'یان لهسهر دائراوه و دهبن بزائری ئهو عیبارته عهرهیبیه دهگهرینهوه بۆ کئ؟

من دانیام ههموو ئهو شيعرهانی تا لاپهره ۳۷نا هاتوون و به گوێرهی پیتی ئهلف و بن دیاری کراون، هی مهزرونی (بیسارانی)ن. له ههمان لاپهره دا پرسبار و وهلامیک ههیه لهتیوان مهزرونی و یوسف یاسکهدا:

پرسباری مهزرونی:

"یوسف دارائی

جه خەزینەى خەم، تەمام دارائی!..."

وہ لآمی یوسف یاسکە:

"مەولام پیر جەدەرد

نەوازش مەیو پیر جەداخ و دەرد..."

بە شوین ئەودا شیعەریک بە نیشانەى 'ولە' دیارى کراوە و رووی شیعەر مەکە، لە بابا شیخی بیسارانە، وە لآمی بابا شیخیش بۆ "یوسف" لەویدا هاتوو:

ولە:

"جە بیساران مآل!

یا پیر بابا شیخ جە بیساران مآل!..." (پەراویزی ٣٧)

[یوسف] کەم نییەن بیللا جە بارگەم [هیممە] ت کەم نییەن ... (٣٨)

لێردا، 'ولە' بێ هیچ گومانیک دەگەریتەوہ بۆ یوسف واتە پارچە شیعەری یەکەم ەى یوسف یاسکەییە و دوو ەم ەى بابا شیخی بیساران کە ەم بە ناوی ئەویشوہ لە بەرگی دوو ەمى (کەشکۆلى کەلەپوورى ئەدەبى کوردى) (١، ١٥٩) دا چاپ کراوە.

بە برۆی من، دەکرێ شیعەرەکانى دواى ئەو لاپەرەییە بە ەى یوسف یاسکە بزانیەن. تا ئەو شوینەى واکە لاپەرەى دواتردا، چاومان بە شیعەری مەلا تاهیری ەمورامى دەکەوێت. لە لاپەرەى دواتردا، شاعیری پارچە شیعەری یەکەم ڕوون نییە و شیعەرەکانى دیکەش بە 'ولە' دیارى کراون و بەم شیوہیە نازانرێ ەى کین. لاپەرەى دواتر، شیعەری مەلا حافز فەرهاد، دەردین، رەزا بەگ و محەمەد ئەمین بەگى ەمورامى تێدا نووسراوە بەم شیوہیە، لاپەرەکانى دیکەش، تا ئەو شوینەى بە شیعەری خانای قوبادى کۆتاییان دیت درێژە پەیدا دەکەن.

بە برۆی من، ئەو شیعەرەنە هیچکامیان ەى مەحزرونى "بیسارانى" نین و دەبێ نیشانەى 'ولە' بگەریتەوہ بۆ یوسف یاسکە یا بۆ شاعیری شیعەری پێشووتریان. ئەو ەى کە گومانمان لەو بارەییوہ قائمتر دەکات ئەو ەى جگە لە چەند استثناء،

هېچکام له شيعرهکانی ئهم بهشه، له ديوانی بيسارانى (دهستنوس يا چاپى) دا، بهرچاو ناکهون.

دوا سهرنج

چهند هورتوويک پيش نهوى کتبيکه بچينه ژير چاپ، به هوى نامهکهوه بو ماموستا محمدهدى مهلا عهبدولکهريم، تکام له خزمهت جهنابى باوکى کرد، نهگهر بتوانى و مېلى هېين، بابهتیک لهسهر مهسهلهى مهزروونى و بيسارانى (بهگشتى همر بابهتیکى پهيوهنديدار به شيعرى گورانى و ناوهروکى کهشکولهکهوه) بنوسيت، تا به شاناز بيهوه لهسهرنای ئهم کتبيهدا، چاپى بکهه.

کاکهحمه، له نامهى ۱۹۹۶/۱۰/۵ى خویدا، ئهم وهلامهى بو نووسيمهوه: "... مهسهلهکهه عمرزى باوکم کرد، سوپاسى باوهر و متمانهتى کرد و وتى به هوى كزى له رادهبدهرى چاو و بيتواناييمهوه، هېچىكى وام بو نانوسرى. ههروا وتى جارېكيان فهقى رهشيدى ههمهوند دهسنوسىكى هينايه لام، ناوى شاعيرانى كوردى تياوو، بيسارانى و مهزروونى وهك دوو كهسى سهربهخو هينابوو، بالمناسه، مهلا عومهرى رهنجوريش كه شاعيرىكى كورده و ۲۱۵ سالى بهر له ئهمرؤ، له دوا سالهكانى ژيانبا بووه، ديوانىكى لهچاپدراوى ههيه، ناوى ۵۵ شاعيرى كوردى تيا نووسيوه، يهكيكيان بيسارانىيه، بهلام ناوى مهزروونى نههيناه...".

وهك دهبيننن ماموستا له ريگهى ئهر دوو نمونهيهوه- به شيوهيهكى ناراستهوخو، دژ به مهسهلهى يهكبوونى مهزروونى و بيسارانى وهستاوه. به هوى ئهر راستيهوه كه ماموستا مهلا عهبدولکهريم، گهرهترين پسپورى شيعرى گورانى سهردهمى ئيمهيه و بوچوونهكانى دهبي به جیددیههتې تهواوه وهر وهر بگيرين، من به راگواستتى ئهم پرسيار و وهلامه، ئهركى خوّم به جئ هيناو بيروپراى ماموستام لهسهر مهسهلهکهه، به خونهر راگهياند. تهمنى ماموستامان دريژ بيت.

نيئر راستهقينه چيهه؟ دهبي چاوهروانى دهسكهوتهكانى داهاتوو بين.

شاعیران، ژیان و بهرهمیان

ناوی شاعیرهکان

بهپیتی ریزی دهرکهوتن له کهشکو له کهدا

- (۱) مهزرونی (بیسارانی)
- (۲) ئوستاد میکائیل
- (۳) مهولانا زهینهلعابدین
- (۴) شیخ ئهحمدهدی تهختی
- (۵) محهمه قولى سولهیمان
- (۶) میرزا ئیبراهیم
- (۷) مهولانا قاسم
- (۸) پهشتیو
- (۹) دهردین
- (۱۰) یوسف یاسکه
- (۱۱) شیخ لوفوللا
- (۱۲) مهلا تاهیر نهورامی
- (۱۳) ئهلایاس بهگ

- (۱۴) مه‌لا فمز لولّلا
- (۱۵) حاجی علی محمد بهگی تیله‌کو
- (۱۶) مه‌ولانا فمز روخ پالنگانی
- (۱۷) مه‌لا حافظ فمزهاد
- (۱۸) شیخ جه‌ماله‌ددین م‌ردوخی (ابویم)
- (۱۹) ر‌مزا بهگ
- (۲۰) محمد مه‌د ن‌م‌مین بهگ ن‌م‌ورامی
- (۲۱) ن‌اغه‌ کو‌ر
- (۲۲) شیخ یعقوب جان
- (۲۳) ن‌وم‌یس بهگ
- (۲۴) یاسکه
- (۲۵) یوسف یاسکه
- (۲۶) مه‌لا یوسف، برای مه‌لا جه‌یبی گلان
- (۲۷) شیخ ع‌بدول‌م‌وم‌ین م‌ردوخی (راقم)
- (۲۸) لا اعلم
- (۲۹) ناظر بستنی
- (۳۰) شیخ جه‌سه‌نی د‌ر ه‌ردی
- (۳۱) ع‌هدی
- (۳۲) ع‌وم‌ر نه‌ججاری
- (۳۳) شاکه
- (۳۴) لا اعلم

- (۳۵) شیخ مستهفا تهختی
(۳۶) سؤفی عهلی کئونانی
(۳۷) لالو خسرو
(۳۸) مهولانا یوسف رؤیسه
(۳۹) شیخ شهمسه‌ددین دهر ههردی
(۴۰) خانای قوبادی

ناوی شاعیره‌کان

به گویره‌ی پیتی نهلف و بی

- (۱) ناغه کور
- (۲) نهحمده‌ی تهختی (شیخ)
- (۳) نیبراهیم (میرزا)
- (۴) نهلیاس بهگ
- (۵) ئوه‌یس بهگ
- (۶) بنسارانی: بروانه مه‌حزرونی
- (۷) په‌شئو
- (۸) جه‌ماله‌ددین مه‌ردوخی (شیخ) - ابویم
- (۹) حافز فه‌هاد (مه‌لا)
- (۱۰) حه‌سه‌نی دهره‌هه‌ردی (شیخ)
- (۱۱) خانای قوبادی
- (۱۲) خه‌سره‌و (لالو)
- (۱۳) دهر‌دین
- (۱۴) ره‌زا بهگ
- (۱۵) زه‌ینه‌لعاب‌دین (مه‌ولانا)
- (۱۶) شاکه
- (۱۷) شه‌مه‌سه‌ددین دهره‌هه‌ردی (شیخ)
- (۱۸) تاهیری هه‌ورامی (مه‌لا)
- (۱۹) عه‌بدی
- (۲۰) عومه‌ر نه‌ججاری

- (۲۱) عہدولمؤمنین مردوخ (شیخ) - راقم
- (۲۲) علی کیونانی (سوفی)
- (۲۳) علی محممد بهگی تیلہکو (حاجی)
- (۲۴) فہرروخ پالنگانی (مولانا)
- (۲۵) فہرلوللا (مہلا)
- (۲۶) قاسم پایگہلانی (مولانا)
- (۲۷) لوتقوللا (شیخ)
- (۲۸) لا اعلم
- (۲۹) لا اعلم
- (۳۰) مہرزوونی (زوربہی لاپہر مکانی کشکولہکھ)
- (۳۱) محممد نهمین بهگی ہورامی
- (۳۲) محممد قولی سولہپیمان
- (۳۳) مستہفا تہختی (شیخ)
- (۳۴) میکائیل (استاد)
- (۳۵) ناظر بستنی
- (۳۶) یاسکہ
- (۳۷) یوسف یاسکہ
- (۳۸) یوسف (مولانا) برای مہلا حبیبی گلان
- (۳۹) یوسف رؤیسہ (مولانا)
- (۴۰) یہعقوب جان (شیخ)

شاعيران،
ژيان و بهرهميان

۱. ناغه كور

"مہاجر سون" و "میتورسکی" ناویان نہہیناوه، عہلانہدین سہجادیس بہ
هوی میتورسکیهوه له باسی ئم شاعیر مہا بیدہنگہ، بہلام ماموستا صدیق
بۆرمکھی ناوی "ناقهی کوری مہک قاسمی کلهور" دینی و سالانی (۱۲۱۰-
۱۱۴۳ = ۱۷۹۵ / ۱ - ۱۷۳۰ / ۱) بۆ ژبانی دەست نیشان دمکات .

"مہکنزی" بہ "ئاغای کور"ی خویندووتہوه، بہلام بہ بۆچونی من دەبی له
شیوهی "ئاغہ کور"دا ساغ بکریتہوه. له ہیچ سەرچاوهیکی دیکہدا شوبنی ئم
ناوم بۆ هہلنہگیرا.

ناقه، یەك پارچە شیعری ئم زاتہ له كەشكۆلەكەدا هاتووه:

دەللی بەدەو

و مین، سابیا، دەللی بەدەو

چون بیقەراران شەو نەكەردا خەو

صوب عەرضم بەردا، شیا وه لای ئم (پەرە ی ۴۰ ئەلف)

شیعەر مەكە، شەش فەردە و غەرامیبە.

بە بروای من، دوور نبیہ ئاغہ کۆر هەر ئم "ناقه" یە بیت كە بۆرمکھی
گوتوویہ و سالانی ژبانیسی لەگەل میژووی كەشكۆلەكەدا، یەك دەگریتہوه.

هەر وهها د. كەمال فوناد، له لیستە ی دەستنووسە كوردیبەكانی بەرلیندا (ژمارە
۶)، كە كۆمەلە ی شیعری ۱۶ شاعیری هەورامی و كرمانجیبە، ناوی "ئاغا
پاوهی" دینی. MS or. Oct. ۱۰۸۶ (Marburg Berlin No. SB) و
نموونە ی دوو شیعری دەدا بەدەستەوه، بەلام زانیاریبەکی دیکە ی لەسەر
نەنووسیوه تا بزانی ئایا کیبە و کە ی ژیاوه و ئایا هەمان ئم کەسە یه وا له
كەشكۆلەكەدا ناوی هاتووه یان نا؟ كاك ئەسەدی سیراجەددینی پی گۆتم کاتی
له هەورامان بووه، شیعری ئاغہ کۆر، بۆ نموونە شیعری "قەلای هەورامان
"ی بیستووه.

۲. شیخ نەحمەدی تەختی (تەختەیی)

"کوری شیخ مستهفای تهختی و له هه موو زانستیکدا بلیمهت بووه". (محمد مردوخ، ۲، ۲۳، ژماره ۱۲ و ۱۳)

"له دوروبه‌ری سالانی ۱۶۴۰ و ۱۷۲۰دا، ژیاوه". (سجادی، میژووی نه‌دهب، ۲۳۱).

"له سالی ۱۰۶۱ی کۆچیدا، فهوتی کردووه = ۵۰- ۱۶۵۱از". (محمد مردوخ، هه‌مان).

"خه‌لکی هه‌ورامان، دوروبه‌ری سالی ۱۶۴۰". (میجر سۆن، بروانه پاشکۆی به‌که‌می نه‌م کتیبه).

سۆن، دوو پارچه شیعری به ناوی نه‌وه، و مرگه‌راوه‌ته سه‌ر ئینگلیزی به‌لام به‌که‌میان: "هه‌ر نو ئاما، خه‌م پۆش نه‌مین" لاپه‌ره ۱۱ ب به راشکاو، ناوی مه‌زونی به سه‌روه‌یه: (وله محزونی درپایزیات) و سۆن سه‌رنجی نه‌داوه‌تی:

دوو هه‌میشیان نیشانه‌ی (وله‌ی) له سه‌ر دانراوه و ده‌گه‌ریته‌وه پۆ هه‌مان شوینی لاپه‌ره F. ۱۱ b "نارۆ خه‌زانی زه‌رد بامم و بنا" لاپه‌ره ۱۲ ب

سۆن له پارچه شیعری به‌که‌م سی فه‌رد و له دوو هه‌میان دوو فه‌ردی ته‌رجه‌مه کردووه، سه‌باره‌ت به سالی ۱۶۴۰ پش، نه‌یگوتوهه ریکه‌وتی له‌دایکبوونیه‌تی یا مردن. به‌لام به‌وه‌دا که مینۆرسکی گه‌لیک جار قسه‌ی سۆن دووپات ده‌کاته‌وه و لیره‌شدا گوتوویه‌تی "تا سالی ۱۶۴۰ ژیاوه"، ده‌بی نه‌ی تاریخه به سالی مردنی شیخ بزانی، که نه‌وه‌ش دژ به پۆجرونی سه‌جادی ده‌هسته‌تیت و سالی ۱۶۴۰ به سالی له‌دایکبوونی دادنه‌یت. "توما بوا"ش هه‌مان سالی ۱۶۴۰ی بۆ هیناوه‌ته‌وه، بی هه‌ج روونکردنه‌وه‌یه‌ک.

بۆرکه‌به‌ی نه‌ی ئالۆزییه زیاتر ده‌کات، کاتی ده‌نوسه‌ی "له ۱۰۲۶ له ناوایی ته‌خته له‌دایک بووه و له ۱۱۳۴ له ته‌مه‌نی ۱۰۸ سالی‌دا، مردووه". نه‌ی سالانه، به‌رانه‌به‌رن له‌گه‌ل ۱۷- ۱۶۱۶ و ۲۲- ۱۷۲۱دا.

بۆرکه‌به‌ی روونی ناکاته‌وه نه‌ی زانیارییه‌ی له‌کویه ده‌ست که‌وتووه، ته‌نیا ده‌نوسه‌ی "به‌به‌ی نه‌ی به‌لگانه‌ی که‌وتوونه‌ته به‌ر ده‌ستمان"، نه‌وه‌ش له‌کاتیک‌دا به‌ که، نووسینه‌کانی بابا مه‌ردوخ روحانی به‌به‌ی ئالۆگۆر دووپات ده‌کاته‌وه.

نهم شاعرانه، به ناوی "شیخ نهممدی تهختی" یهوه له کهشکۆ لهکهدا هاتوون:

۱- تهرزیو خهزان دیم جهفسل هامن

بمگر مسوچیا بهتترتر جهمن (لاپهه ۱۱ ب)

نهم شاعره، له دیوانی بیسارانی (نوسخه‌ی دستنوووس، ژماره ۱۸۷) دا ههیه بهلام کهشکۆلی عهبدولمومین بهروشنی، ناوی شیخ نهممدی تهختی لهسر نووسیهوه و له تاریخ مشاهیر کرد (ب ۲، ل ۲۲۱) یشدا ههر به ناوی "شیخ احمد علامه تختوی" یهوه هاتووه. به گویره‌ی شیعریکی فارسیی شیخ نهممد، که له ههمان سه‌چاوه‌دا باسی لیهوه کراوه، نازناوی شیعرییهکه‌ی "نهممد" بووه.

۲- دیدهم لواهه، دیده‌ی من دیا

دیدهم، دیدهش کرد جهدیدم جیا (لاپهه ۴۵ ب)

شیخ عهبدولمومین لهسه‌هتایی شیعرهکه‌دا نووسیهوه: "شیعری شیخ نهممدی تهختیه و بۆ مردنی کوری خۆی که به ناوی باوکیهوه کراوه [جهماله‌ددین؟]، گوتوو یهتی."

۳- خوسرهوه نه‌زانام

یهک مه‌محبوبی دیم، وهسفش نه‌زانام (لاپهه ۴۹ ب)

له سه‌هتای شیعرهکه‌دا نووسراوه: "شیخ نهممدی مومی درسنوال" واته شیخ نهممدی ناوبراو پرسیار دهکات. نهم شیخ نهممه‌دهش که پیشتر له ههمان لاپهه‌دا ناوی براوه، ده‌بی شیخ نهممدی تهختی بیت. بهلام مینۆرسکی به کهسیکی سه‌به‌خۆی داناوه و به "شیخ نهممدی مووی (؟)" خویندۆتهوه. عه‌لانهددین سه‌جادی نیشانه‌ی پرسیارهکه‌ی له‌سه‌ر لابر دووه و ناوی له "باخچه‌ی شاعیران" دا هه‌ناوه. "بۆرمه‌یی" ش به ههمان شیوه له سه‌جادی وهرگرتوه و له میژومه‌ی خۆیدا "مووی" ی نووسیهوه (به‌شی) "گۆلزاری هۆنه‌رانی کورد".

مه‌که‌نزی هه‌له‌ی مینۆرسکیی راست کردوتهوه و له په‌روابزی لاپهه ۹۴ ی وتاره‌که‌یدا، نهم "مووی" یه‌یه به "جندۆکه" واته شتیکی خه‌یالی داناوه که به هۆی تینه‌گه‌یشتووی له واتای کردارمه‌که (واته "مومی" عه‌ره‌بی) یهوه، بۆ مینۆرسکی هاتۆته پیشی. من له‌گه‌ل بۆچوونه‌که‌ی مه‌که‌نزی‌دام به‌لام ناوی نهم

مهکه‌نزی و مینۆرسکی له لیسته‌ی ناوه‌کاندا ده‌ستیان بۆ میرزا ئیبراهیم راداشتوو و مامۆستا سه‌جادیش هه‌ر ناوبرده‌ی کردوو. جگه‌ له‌ دوو سه‌رچاومه‌ و هه‌روه‌ها دووپاتکر نه‌ومیان له‌ لایه‌ن بۆر مه‌که‌بییه‌وه، من نه‌متوانی شوینی ئه‌م ناوه‌ زیاتر هه‌له‌بگرم. بابا مردۆخ روحانی (تاریخ مشاهیر، ل ۱۸۱) باسی "شیخ ئیبراهیم ئه‌ورامانی" ی کردوو که له‌ ساڵی ۱۰۵۰ ی کۆچیدا ژیاوه و زانایه‌کی خه‌لکی هه‌ورامان بووه. ئه‌و و مامۆستا مه‌لا عبدالکه‌ریمی موده‌رریس (بنه‌مه‌له‌ی زانیاران، ل ۱۷) هه‌روه‌ها باسی "مه‌لا ئیبراهیم بیاره‌یی" یان کردوو که عالم و موده‌رریسی سه‌ده‌ی سیزده‌هه‌م بووه، لای مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی ده‌رسی خویندوو و له‌ ۱۲۵۰ له‌ دنیا ده‌رچوو.

"گیوی موکریانی" باسی "ئیبراهیم خان کوری حاجی ئاغا محمه‌د" ی کردوو که له‌ شاری سنه‌ و له‌ ساڵی ئیبراهیم خان (؟) واته سه‌رده‌می "فه‌تحه‌علی شا و ناسر مه‌دینه‌شاه" دا ژیاوه. مامۆستا گیو شیعه‌ریکی فارسیی ئه‌و ئیبراهیم خانه‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه که به‌ "سالاری ده‌وله‌ت" ی دا هه‌له‌گوتوو و ده‌لی ئه‌م شیعه‌ری له‌ ژماره‌ ۲۹ ی رۆژنامه‌ی ژین (۱۹۷۱/۷/۱) و مرگرتوو که له‌میدا به‌ ناوی "مه‌لا عه‌لی سه‌نجه‌ری" یه‌وه بلاو کراوه‌ته‌وه.

چه‌ند خاڵیک له‌ سه‌ر نووسراوه‌که‌ی مامۆستا گیو ده‌بی بگوتری: یه‌که‌م "سالاری ده‌وله‌ت" هه‌مان "سالار الدوله" ی برای محمه‌د عه‌لیشای قاجاره که به‌ پشتیوانی هه‌ندی له‌ سه‌رۆک هۆزه لور و کورده‌کان دژ به‌ راپه‌ڕینی مه‌شه‌روه‌ته‌خوازی ئیران (۷- ۱۹۰۵) ده‌جوولایه‌وه. فه‌تحه‌علی شا، دووه‌م پادشای قاجاری بووه که له‌نیوان سالانی ۱۷۹۷ و ۱۸۳۴ دا پادشاهی کردوو. ناسر مه‌دینه‌شاه، چوارم شاهی ئه‌و زنجیره‌یه‌ بووه و نزیکه‌ی ۵۰ ساڵی شاهیه‌تی کردوو (۱۸۹۶-۱۸۴۸)، سالار الدوله‌ی کوری موزه‌فه‌ر مه‌دینه‌شاهی تا ئه‌م دواییانه (ساڵی ۱۹۵۸) هه‌ر مابوو.

وه‌ک ده‌بینین نیوان سالانی سه‌رده‌می فه‌تحه‌علیشا و ناسر مه‌دینه‌شا و مرده‌نی سالار الدوله‌دا، جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه. به‌ بروای من، ده‌بی شیعه‌ر مه‌که‌ی ئیبراهیم خان له‌ سالانی ده‌سه‌لاتداریی سالار الدوله‌ له‌ کورده‌ستان واته سه‌ر مه‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا گوترا بێت و به‌م بیه‌، "ئیبراهیم خان" ی گیو، نای میرزا ئیبراهیمی که شه‌کو له‌که‌ بێت.

ئوسەردەمانەدا ئىجازەتى بە خۆى نەداوہ پىرىكى بەتەمەن بەو شىوہىبە سووڪ
بكات و بە خەرفاوى داىنىت.

شىعەرەكەى مەحزۇونى لە دىوانى چاپكراوى بىسارانى (ب ۱، ل ۱۵۴) و
ھەر وھا ژمارە ۱۰۲ى دەستووسى دىوانى بىسارانىدا، دەبىنرى و گومانىك
ناھىلىتەوہ كە ھى بىسارانى بىت.

۴ . نەئىياس بەگ

مینورسکی، مەكەنزى، سەجادی و بۆرمكەيى، ناویان هیناوه، بەلام هیچ زانیارییەکیان لەسەر ژيانى نەداوه بەدەستەوه.

"بابا مەردۆخ روحانى" باسى "ئەلیاس گۆرانى شافیعی" کردووه (۱۱۳۸- شەعبانى ۱۰۳۱ک = ۱۷۲۴- ۱۶۲۱/۲ز)، که گومان ناکەم ئەو زاتە بیت، بابا مەردۆخ دەلى ناوبراو، لە مەدرەسەى (جامع العراس) مردووه و لە (باب الصغیر) ى دیمەشق نیژراوه.

دوو پارچە شیعەر بە ناوی ئەلیاس بەگەوه لە کەشکۆلەكەدا هاتووه:

۱- ساقى! سا، كەى؟ كەى؟

بەشقی دیدەى ویت، سا كەى مەبۆ؟ كەى؟ لاپەرە ۳۳ ب

۲- زلیخا! جامت

سەوگەند بە زولفان، جەمین جامت لاپەرە ۴۰ ب

پارچەى یەكەم و هەروەها شیعەریكى "مەلا فضل الله":

ساقى! نالەى نەى

نالەم زگاردەن، وینەى نالەى نەى لاپەرە ۳۳ ب

هەردوکیان، لە رەدیفی شیعەریكى دیکەدا گوتراون که بەم شیومیه دەست پی دەکات و سەرەرای ئەوهى هیچی لەسەر نەنووسراوه، بەلام چون لە دریزهى شیعەرەکانى مەحزووندايه، دەبى هی ئەو بیت:

ساقى! مەى داریم

نا رەزووى نۆشای جام مەى داریم (لاپەرە ۳۲ ب)

شایانى باسە ئەو دوو پارچە شیعەرەش هەر بە هی بیسارانى زانراون و لە دیوانى ئەودا تۆمار کراون (ژمارە ۱۶۰ و ۱۵۹ى نوسخەى /س/).

ئىستا مەسەلەيەك دیتە گۆرى:

بە ئاشکرا، ئەو سى شیعەرە لەسەر يەك بابەت گوتراون. يەكەمیان "ساقى! مەى داریم" هی مەحزوونى (بیسارانى) يە و دوانهكەى دیکە لەلایەن ئەلیاس بەگ و

مه‌لا فه‌زول‌لاوه، به چاولیکه‌ری یا له ره‌دیفی شیعری نه‌ودا گوتراون. به‌م پیه،
 نوسخه هه‌لگرانی دیوانی بیسارنی به هه‌له‌دا چون که هه‌رسیکی نه‌و
 شیعرا نه‌یان به هی یه‌ک که‌س (بیسارانی) زانیوه. هویه‌کی مه‌نتیقیش هه‌په
 ده‌توانی پشتگیریی نه‌و بۆچونه بکات: که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولمومین، له
 بنه‌رتدا دیوانی بیسارانی (مه‌حزونی) یه و له مونسه‌به‌تی جیاوازا شیعری
 که‌سانیکی دیکه‌شی هیناوه‌ته‌وه که له باری فورم یا ناومرۆکه‌وه، له شیعری نه‌و
 ده‌چن یا وه‌لامی شیعریکی نه‌ون یا بیسارانی وه‌لامی نه‌وانی داوه‌ته‌وه.

که‌وابوو، بۆچوونیکی لاوازه نه‌گه‌ر نیمه جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه بکه‌ین و بله‌یین نه‌و
 شیعرا نه، هی بیسارانین. به‌م کاره، نرخ‌ی بیسارانیمان نه‌بردووته سه‌ر، به‌لکو و
 شیعری ته‌زویرمان بۆ تاشیوه، له‌کاتی‌کدا بیسارانی و راده‌ی هونه‌ره‌که‌ی
 پهبه‌ستیان به‌م ته‌زویرانه نه‌یه. نه‌و کاره له‌گه‌ل شیعری شاعیرانی ناسراوی
 که‌لانی دیکه‌ش کراوه. بۆ نمونه له‌و ٦٠٠ چوارینه‌یه‌ی وا لیره وه‌وی به‌ناوی
 عومهری خه‌یامه‌وه چاپ کراون و مه‌رگه‌راونه‌ته‌وه سه‌ر ٧٠ زمانی جیاواز،
 په‌سپۆران ته‌نیا ٦٠یان به‌ دلنیا‌یه‌وه به‌ هی نه‌و ده‌زان!

نه‌و مه‌سه‌له‌یه، له زۆر شوینی دیکه‌ی که‌شکۆله‌که‌دا ده‌بیری و به‌ بروای من
 نوسخه‌یه‌کی کۆن و برواپیکراوی وه‌ک نه‌م که‌شکۆله‌ ده‌ره‌تانیکی باشمان بۆ
 ده‌خولقینی تا بتوانین دیوانیکی پاکرده و بی‌خه‌وشی بیسارانی په‌ک ببینن و له
 هه‌له و په‌له‌ی نوسخه هه‌لگرانی تازه‌تر، ببه‌لئوین.

میتورسکی ناوی له لیستهکهی خۆیدا هیناوه، عه لانه ددین سهجادی دووپاتی
کردووه تهمه و بۆرهمه پیش له سهجادیی و مرگرتووه. به لام هیچکامیان
زانباریهکیان له سهس ژبانی نه داوه به دهستهوه.

یهك پارچه شیعرى ئهو شاعیره، له كەشكۆله كەدا هاتووه:

چراخم به عەرش !

بهو كهلامانه نازل بی جه عەرش لاپه ره ٤٠ ب

شیعره كه، له سهس شیوهی "چراخیات" ی بیسارانی گوتراوه و ٦ فهرده.

بۆ بیسارانی: بروانه "مهزروونی" (ژماره ٢٩)

جگه له سهجادی و مهکنزی، ئهوانی تر باسیان لیه نهکردوه.
تهنیا یهك پارچه شاعر به ناوی پهشئوهوه له كهشكۆ لهكهدا هاتوه:

مهولام! بيم هالی

دورجهتو مهولام! بيم يوان هالی لاپهه ۲۸ ئا

له ديوانی دهستتوسی بیسار انیدا شاعر مهكه به ناوی "مهولانا دهردين" هوه
هاتوه: "مهولانا دهردين در سؤال".

دياره، دهردين شاعيريكي ديكه بووه و له ژماره ۱۲ی ئهم يادداشتهدا، باسی لیه
دهكری، به لام به پيی توماركرانی كهشكۆل، پرسيار مهكه له لایهن "پهشئو" ی
شاعيرهوه دامهزراوه. بی هیچ گومانیک نهو بوچونه، راسته، چون له كۆتایی
شاعر مهكهدا، وهلامی مهحزونی هاتوه، كه به راشكاوی باسی "پهشئو" دمكات:

محزونی در جواب:

پهشئو! جه پيكيای ناوك نهندان

جه جای تونه من دهرنم ئازان (حاشیهی لاپهه ۲۹ ئا)

له ديوانی دهستتوسی بیسار انیدا پرسيار و وهلامهكه، ههر دوکیان له ژیر
ژماره ۱۰دا تومار كراون. به حیسابی نهو وتووێژه شاعيريیهی پهشئو لهگهڵ
مهحزونی (بیسارانی) کردوویمتی، دهبی پهشئویش له سهدهی ههفتهههم یا
ههژدهههمدا ژیايبت.

۷. شیخ جهماله ددینی یهكه می مهردۆخی

شیخ جمال‌الدین باوکی شیخ عبدالموئمن- کوکمره‌وی که شکوٰله‌کویه. آیت الله
 مهردوخ (میژوو، ۲، ۲۰) و ماموستا مه‌لا عه‌یدولکهریمی موده‌رریس
 (بنه‌ماله‌ی زانیاران، ۱۲۴) له‌سه‌ر ئه‌و خاله، هاودنگن که نیمامی جومعه بووه
 و له زانستی زهمانی خویدا شوینیکی به‌رزی بووه. "مدرس" به نیمام جومعه‌ی
 شاری حه‌سه‌ن ئاوی ده‌زانی و بابا مهردوخ‌ی رۆحانی (تاریخ مشاهیر، ۱،
 ۲۳۶) به نیمامی جومعه‌ی شاری سنه. نیمه ده‌زانی که شاری سنه له سالی
 ۱۰۴۶ = ۱۶۳۶/۷ از دا ئاومدان کراومه‌وه و کراوه به شار (تحفه ناصری،
 ۴۲۳). قه‌لای حه‌سه‌ن ئاوا دوو سال دواتر، ویران کراوه (تحفه ناصری،
 ۴۴۴). به‌م پییه، دوو نییه شیخ جمال‌الدین له هه‌ردوو شاره‌که‌دا، نیمامه‌تی
 جومعه‌ی کردیییت. گه‌رچی شیخ محممه‌دی مهردوخ له میژومه‌ی خویدا، باسی
 هه‌چکام له‌و خالانه‌ی نه‌کردوه (ب ۱، ل ۲۰)، به‌لام ده‌نوسی سالی ۱۱۰۸
 له‌دایک بووه و له ۱۱۶۹ دا مردوه (۶/ ۱۷۵۵ - ۱۶۹۶/۷ از) که نه‌گه‌ر سألهمکان
 به راست و به‌بگه‌رین ئه‌و حه‌ساباته هه‌ندیک تیکدمچن.

یه‌ک پارچه شیعری ئه‌م زاته، له که‌شکوٰی شیخ عبدالموئمنیدا هاتوه و تییدا
 شاعیر به شیوه‌ی خواره‌وه ناسینراوه:

"جناب جلالت مآب خطابت آداب ابویم دام‌ظله:"

طاف دیو زه‌نا

بولعه‌جه‌ب طافین طاف دیو زه‌نا، لاپه‌ره ۳۴ ب

ئه‌م شیعره، له دیوانی ده‌ستنوسی بیسارانیدا (ژماره ۱۸۹) به ناوی
 بیسارانیه‌وه تۆمار کراوه. لیره‌شدا، به بروای من، نوسخه‌هه‌لگری دیوانی
 بیسارانی هه‌له‌یان کردوه. بۆچی؟

له هه‌مان لاپه‌ره‌ی که‌شکوٰله‌که‌دا، پارچه شیعریکی مه‌جزوونی (بیسارانی) هه‌یه،
 که به‌م شیوه‌یه ده‌ست پی ده‌کات:

وله، حرف‌الطاء:

طاف دیوانه!

طاف شه‌یدای عه‌شق، ویل دیوانه، لاپه‌ره ۳۴ ب

ئەو غەزەلە، لە دەستنووسی دیوانی بیسارانی (ژمارە ۱۸۸) دا دەبینریت. بە شۆین غەزەلە کەدا، سی پارچە شیعری مولانا فەرۆخ پلنگانی و مەحزوونی (قیل ملا حافظ فەرهاد) و شیخ جەمالەددین مەردۆخی ھاتوون کە بە ھەمان شیوہ، باسی "طافی دیوانە" یان کردووە:

۱- مەولانا فەرۆخ پلنگانی در ردیف:

مەولام! بئی قەرار

سپی طافی دیم، بێجەد بێقەرار

۲- مەحزوونی و قیل الملا حافظ فەرهاد:

مەولام! دەر دێشەن

طاف دیو زەنا عەجەب دەر دێشەن.

۳- ئەو شیعەری شیخ جەمالەددین کە لەسەر ھوہ باسماں لیوہ کرد.

ناشکرایە، ئەو شاعیرانە، واتە فرخ پلنگانی، حافظ فەرهاد و شیخ جەمالەددین، شیعەری خۆیان لەژێر تەئسیر، یا ھەلامی مەحزوونی (بیسارانی) دا ھۆندووتەوہ و ئەوہی کە شیعەر مەکان ھەرچوار یان بە ناوی بیسارانی و لە دیوانی ئەو دا ھاتبێت، ھەلە نەبیت ھیچی تر نییە (دەستنووسی دیوانی بیسارانی، بە تەرتیب، ژمارە ۱۸۸ (مەحزوونی)، ۲۱۲ (فرخ پلنگانی)، ۲۱۳ (مەحزوونی قیل ملا حافظ فەرهاد) و ۱۸۹ (شیخ جەمالەددین).

دیوانی بیسارانی، پێویستی بە چاویلکەردنیکی جیددی ھەیە. ئەوہی نیستا بە ناوی دیوانی بیسارانێوہ دەناسری، لە راستیدا کەشکۆلە شیعەری کەسانیکی زۆرە و دەبی لیک ھەلاویردرین!

لەمەر "طاف" یش روونکردنەوہیەکم ھەیە: بە بروای من، ھەموو ئەم چەند شاعیرە، خەلکی بەک ناوچەبوون. ئاوەھەلدیری دیوزناو (بەگۆبەرێ قسەکی کاگ ئەسعدی سراج الدینی)، کەوتۆتە شۆینیک کە تەنیا یەکدوو سەعاتەری لە بیسارانێوہ دوورە. کەوا بوو بیسارانی و ئەوانی دیکەش، لە مەسەلەکی باسی "طاف" کردندا، نیازیان "طافی دیوزناو" بوو.

مامۆستا محەمەد علی قەرەداغی لە وتارەکەکی گۆقاری گزینگدا دەنوسیت:

"دەر بەہی شیخ جەمالەددین لە دەستخەتی ژمارە ۱۲۴۶۷ ی دار صدام لەمخطوطاتدا

پارچەيەك شيعرم دۆزيوئەتەمۆه كە لەسەرى نووسراوه "مەمەد جەمالەددىن
فرمايد". پارچە شيعرەكە شيوەنە بۆ زەلاميك، بەلام نازانرى شيوەن بۆكراوئەكە
كنيە. پارچە شيعرەكە ۱۱ بەيتە و ئەمە سەرەتاي شيعرەكانە:

"مەر خەبەر جە مەرگ میرزام نەداشتی؟"

ئیمسال چون سالان وەرین پنداشتی

پەردەى شەرم جە رووی گالان هۆر داشتی"

۸. مهلا حافظ فرهاد

میتورسکی و مهکه نزی ناوبردهیان کردووه و سهجادی و بۆرکهیی نازناوی "ههشه میزی" یان بهشوین ناوکهیدا هیناوه.

شهش پارچه ههلبهستی ئهم زاته له کهشکۆلی شیخدا تۆمار کراوه:

-مهولام دهردشن

طاف دیوزمنا عهجهب دهردشن، لاپهه ۳۴ ب

که لهسههری نووسراوه: (محزوونی و قیل الملا حافظ فرهاد) (نهوش ههندی گومان دروست دهکات نایا هی مهحزوونیه یا هی حافظ فرهاد)؛

- شهمال! جهو جیوه

شهمال! ههوالی جهوماو او جیوه، لاپهه ۳۹ ب

- یاشا! سپهردم

ئهمن ئیمانم به تو سپهردم، لاپهه ۴۵ نا

- دلّه! شو، نهدهور دونیا کهر گوزهر

بوینه یاران جهمههگ بی خهبر، لاپهه ۴۸ ب

- گولئی جهگولان

نارو گولئی دیم خاستههجه گولان. لاپهه ۴۹ نا

- دونیا روباتهن

دونیا به وینهی کۆنه روباتهن، لاپهه ۵۱ نا

لهوانه، پارچه شیعری دووهه میان له دوو شوینی (کهشکۆلی کهلهپووری نهدهبی کوردی)ی مامۆستا محهمهد عهلی قهره داغیدا، هاتووه: له بهرگی ۲، ل ۱۰۱ دا، به ناوی "شیخ حهسهن" هوه و له بهرگی ۳، ل ۲۵۰ نا دا، به ناوی "مهلا ابوبکر مصنف" هوه. بهداخهوه مامۆستا قهره داغی لهو ناتهباییه ورد نهبووتهوه.

پارچه شیعری چوارهم، لهگهڵ شیعریکی صوفی عهلی کیۆنانیدا:

ره‌هنمای ره‌هبس !

یا شیخ کبار، ره‌هنمای ره‌هبس، لاپیره ۴۹ نا

بۆ ریزگرتن له "شیخ مسته‌فای ته‌ختی" هۆنراوتهوه:

"مولانا حافظ فرهاد، درفوت و مدح معظم الیه"

له‌مه‌ر عبارته‌ی "وقیل الملا حافظ فرهاد" که له‌سه‌ر پارچه شیعره‌ی "مه‌ولام! دهر‌دشمن" نووسراوه و له‌سه‌ره‌وه ئاماژهم پێ کرد، ده‌بی بلیم شیعره‌کانی مه‌حزروونی به‌گوێزه‌ی پیتی ئه‌لف و بی نووسراوته‌وه و ئه‌و شوینه، واته لاپیره ۳۴ی چه‌پ، جیگه‌ی پیتی /گ/یه. له‌کاتێکدا، ئه‌م شیعره له پیتی /م/ ده‌ست پێ ده‌کات و به‌م پیه، نابی هی مه‌حزروونی (بیساران‌ی) بیت- ئه‌وه‌ش سه‌ره‌رای ئه‌و راستیه‌یه که شیعره‌که، له دیوانی ده‌ست‌نوسی بیسارانیدا (ژماره ۲۱۳) ده‌بیریت!

له مه‌ر ژیا‌نی مه‌لا حافظ فه‌رهاد هیچ زانیاریه‌که ده‌ست نه‌که‌وت. به‌لام سه‌ره هه‌و‌دایه‌ک به‌یارمه‌تی که‌شکۆله‌که ده‌دۆزیته‌وه: پارچه شیعره‌ی چوارمه‌ بۆ مردنی شیخ مسته‌فای ته‌خته‌یی گوتراوه. شیخ مسته‌فاش له‌ ساڵی ۱۰۴۷ک = ۱۶۳۷/۸ز، دا کۆچی دوایی کردوه. به‌م پیه، مه‌لا حافظ فه‌رهاد، ده‌بی ساڵی ۱۶۳۷/۸ له ژیا‌ندا بووبیت.

۹. شیخ حسینی دهره‌هردی

مینۆرسکی: "دهره‌هردی"؛ تحفه ناصری: "هروی" [ئاوایی] و سهجادی و بۆرمه‌کبی به "دهره‌هردی" یان نووسیوه.

یه‌ک پارچه شیعی ۷ فەردی شیخ حسەن له کەشکۆلە کەدایە:

مەر، جان فادات بۆ

مەر جان شیرین، مەر، جان فادات بۆ، لاپەرە ۴۵ ب

شیعرەکه، گەلیک رازاوه و جوانه و دارمالی "سەنعەتی و بێژمی وەک جیناس و مراعات النظیره.

لەمەر ژبان و بەسەر هاتی شیخ حسەن، بەداخموه زانیاریه‌کم دەست نەکهوت.

۱۰. خانای قوبادی

بهخته‌هرانه، له‌مەر ژبانی خانایان به نسیبته شاعیرانی دیکه‌ی ناو که‌شکۆلی شیخ "عەبدولمۆنیم" بو، زانیارییه‌کی زیاترمان هه‌یه. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا، گه‌لیک لایه‌نی ژبانی ئه‌و شاعیره‌ مزنه، له‌ بوومه‌لیلی گوماندا ماوته‌وه و ناتوانین به راشکاوای له‌سه‌ر زۆر خالی وەک سالی ژبان، سالی هۆندنه‌وه‌ی شیعهره‌کان و... بریاریکی ته‌واو به‌دین. ته‌نانه‌ت ئه‌و بی بریاریه، داوینی شاکاره‌ مزنه‌که‌ی واته "خوسره‌و و شیرین" یش ده‌گرینه‌وه، که ده‌گوتری به‌شیکه‌ی شیعری ئه‌و نییه و ه‌ی شاعیریکی دیکه‌ی گۆرانییه.

مامۆستا سه‌ید تاهیر هاشمی ده‌نوسی: "ناوی خانایه و "خانبه‌گ" یشی پی ده‌لین. له‌ تۆرمه‌می قوباد به‌گی حاکمی 'ده‌رنی' و 'ده‌ره‌نگ' و له‌ بنه‌مه‌الی پاشایانی باجه‌لان بووه. "مامۆستا سه‌ید تاهیر، بره‌وانه‌ محهممه‌د عه‌لی سلطانی، سه‌ره‌تای کتییی ۳ هفت بند).

کاک محهممه‌د عه‌لی سوڵتانی، خانایان به "کرماشانی" ناو ده‌بات، که جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی له‌گه‌ڵ بۆچوونی "هاشمی" دا نییه، چون ئه‌و ناوچه‌یه‌ی باسی لیه‌و ده‌کات، سه‌ر به‌ شاری کرماشانه (حدیقه سوڵتانی، ۱، ۲۱۷).

له‌لایه‌کی تروه، هاشمی له‌ دریزه‌ی هه‌ر ئه‌و وتاره‌دا، خانایان به‌ دانیشتوی شاری سه‌نه‌ ده‌زانی، ئه‌ویش به‌ هۆی دۆزرانه‌وه‌ی ژماریه‌که‌ ده‌ستنوسی شیعهره‌کانیه‌وه له‌ سه‌نه. بۆچوونیکه‌ ئه‌وتو، لاوازه و ئاشکرایه‌ سه‌نه‌ی ئه‌رده‌لان و دیوه‌خانی ئه‌رده‌لانه‌کان مه‌کوێ شاعیرانیکه‌ زۆر بووه و دۆزرانه‌وه‌ی ده‌ستنوس، نابیه‌ته هۆی نیسته‌هه‌جیبوونی شاعیریش له‌ شاره‌که‌دا، خۆ نه‌گه‌ر واش بیت، دوور نییه خانایان بۆ ماوه‌یه‌که‌ له‌وی ژیا بیت.

خوالیخۆشبوو بابا مه‌ردوخ رۆحانی (۱، ۲۴۱) به "خانایان قوبادی" ناو ده‌بات و ده‌لی له‌ هۆزی کوردی گۆرانه.

کاک صدیق بۆرکه‌به‌ی به‌ پشت به‌ستن به "به‌یازیکی کۆن، وا که‌وتوته ده‌ستمان" و "به‌پیه‌ی ئه‌و به‌لگانه‌ی که له‌ لامانه"، ده‌لی: "له‌ بنه‌مه‌الییه‌کی خوینه‌وار و مه‌لای هۆزی قوبادی بووه و... لای مه‌لاکانی هه‌ورامان خویندوو به‌تی پاشان سه‌ریکی داوه له‌ سه‌نه". (میژووی و یژه‌ی کوردی، ۱، ۴۳۴).

له‌مه‌ر سالانی ژبانی خانایان، کاک صدیق ریکه‌وتی ۱۰۸۳-۱۱۶۸ ی هیناوته‌وه (= ۱۶۶۹/۷۰ - ۱۷۵۴/۵ ز). ئه‌و تاریخانه له‌ لای هه‌ندی نووسه‌ری دیکه‌ی کورد، به‌م شیوه‌یه‌ راگه‌ینراون:

۱۷۵۹ - ۱۷۰۰، علاءالدین سجادی، میژووی ئه‌دهب، باخچه‌ی شاعیران، ل ۵۳۶.

۱۷۷۸ - ۱۷۰۴/۵ (۱۱۹۲ - ۱۱۱۶)، محمد علی سلطانی (حدیقه، ۱، ۲۱۷)

۱۷۵۹ - ۱۷۰۰ دانای همورامی (پیر شالیاری زه‌دهشتی).

له‌مه‌ر دیاریکردنی سالی ژیان و دانانی "خوسره و شیرین" ی خانای بیویسته ناماره به دوو شیعر یا "ماده‌تئریخ" بکریت:

تاریخ هجرت ختم المرسلین

موطیع دیوان شهرخ شرح شهرخ دین

رؤی دوو شه‌مه‌ه بی، ذیحه‌ججه الحرام

هزار و په‌نجا، یه‌ک سه‌ده سی‌ته‌مام

که ده‌کاته سالی ۱۱۵۳ و ئه‌م تاریخه، له سه‌ره‌تای (خوسره و شیرین) که‌شیدا هاتووه (ئه‌وره‌نگ، ۲۱). له لایه‌کی دیکه‌وه، شیعر ی

غه‌ین و قاف و نون، جه‌م که‌ر و محیساب

لیت مه‌بؤ مه‌علوم چون قورص ناقتاب

که به حیسابی ئه‌بجه‌ده‌کاته ۱۱۵۰. هه‌مان ئه‌و ساله‌ بؤ سالی نووسرانی "خوسره و شیرین" ی مه‌لا و مله‌دخانی گوران گیراوه‌ته پیش چاو (تاریخ مشاهیر، ۱، ۲۲۹). نزیکایه‌تی ئه‌و دوو ته‌ریخه، گه‌رای ئه‌و گومانه له میشکدا ده‌گوروینی که تیکه‌لاویبه‌ک له‌مه‌ر ژیانی خانای مه‌لا و مله‌خان بیه‌ک هاتیبیت.

محمد علی سلطانی ده‌لی: خانای جگه له خوسره و شیرین و دیوانی غه‌ز ملیات، چیرۆکی یوسف و زولایخا و ئه‌سکه‌نده‌ر نامه‌شی هوندووه‌ته‌وه (مناجاتهای جاویدان، ۷۸) و ئه‌سلی هه‌رسی چیرۆکه‌که، فارسی و هی نیزامی گه‌نجه‌یین. هه‌روه‌ها سولتانی ده‌لی: "ئه‌گه‌ر شیعریکی خانای بکه‌ویته‌ ناو سه‌ده‌ فه‌رد شیعر ی شاعیرانی دیکه‌وه، له به‌ر ریکوپیکی و قورس و قایمی، له‌وان ده‌ناسریته‌وه". (حدیقه، ۱، ۱۹).

خانای هه‌روه‌ها به‌ هوی موناچاته‌که‌نیه‌وه ده‌ناسری. ناسراوترین موناچاته‌که‌ی، ئه‌و "حه‌وتیه‌ند" هیه‌ وای به‌مه‌ فه‌رده ده‌ست بی ده‌کات:

قدیم موئلوق !

یا قایم به زات، قدیم موئلوق!

" حصوتبند "ی خانای لاسایی کردنوه یا ترجمه می " هفت بند "ی عبدالرحمان جامی، شاعیری سده ی نوه می ئیرانه (۸۹۸-۸۱۷ك = ۱۴۹۲/۳- ۴ / ۱۴۱۳ز) و دواى خانای شاعیرانی دیکه ی کورد، حصوتبندیان به چاولیکیری ئه نو نویسه: سید وجیه الدین هاشمی، سید طاهر هاشمی (سلطانی، مناجت های جاویدان).

لهو پیومندیهدا، پیویسته بگوتری بابا مردوخ رۇحانی دووبند له حصوتبندکله به ناوی "میرزا شفعی پومی" یه هیناوه و ناشکرایه دهی هله میکه له کاردا بیت (تاریخ مشاهیر، ۱، ۳۴۲).

کەشکۆلی شیخ عبدالمولوئمین، سەرجهمی حصوتبندکله تۆمار کردوه که هندی جیاوازی له گهله دهقی چاپکراوی حدیقه سولتانی و "مناجات های جاویدان" دا ههیهو پیویسته به وردی بهراورد بکری. من ئه جیاوازییانهم دهست نیشان کردوه و هیوادارم له مهجالیکدا بلاوی بکه موه. دهقی کەشکۆل، سەرجهم ۹۷ فهرده، لل ۵۳-ئا-۵۴ ب، له کاتیکیدا چاپهکانی حدیقه و مناجات های جاویدان، ۱۰۲ فهردن. مینورسکی دهقی ئهم "صلوات نامه" یه وهک نموونهکی شیعری "تورتو کسبی شیهه" ناو بردوه (بروانه پاشکزی دووه می ئهم کتیه).

کەشکۆلی شیخ عبدالمولوئمین، جگه له "حصوتبند"، ئهم شیعرا نهی خاناشی تۆمار کردوه:

- سید سالار

یا رسول الله، سید سالار، لاپه ره ۵۱ ب

- دل بیمن سهرشار

دل بیمن جهجام مه عصیعت سهرشار، لاپه ره ۵۲ ب

- عزیز الغفار!

یا عظیم العفو، عزیز الغفار!، لاپه ره ۵۲ ب

لهو سی پارچه شیعره، یهکهم و دووهمیان له 'کهشکۆلی کهلهپووری ئهدهبی کوردی'ی مامۆستا محهمهد علی قهره داغی (ج ۲) دا، هاتوون. قهره داغی له گۆڤاری "بهیان" (ژماره ۲۸ و ۱۰۹) و هاوکاریی (۴۱۲، ۴۵۲ و ۱۰۷۷) دا چهند وتاری لهسهر خانا نووسیوه.

یهکهم چاپی شیعهرهکانی خانا (فهرهاد و شیرین) له لایهن مامۆستا حوزنی موکریانیهوه له سالی ۱۹۴۵ هاتوته ئهنجام. ناوبراو، سههرتا له گۆڤاری "دهنگی گیتی تازه" و ئینجا به شیوهیهکی سهربهخۆ دهقی چیرۆکهکی بڵاو کردووتهوه. ئینجا مورادی ئههورهنگ (۱۹۶۹) و کاکهحهمهیی مهلای کهریم (۱۹۷۵) و صدیق بۆرمکهیی صهفی زاده (۱۹۹۰) سههرجهمی 'خوسرهو و شیرین'یان چاپ کردووه، بهلام من چاووم بهوی دوااییان نهکهوتوه.

کاک محهمهد علی سلطانی له نامهیهکدا، نووسیویه و دهلی خانا چهند مناجاتی دیکهیی ههیه :

- تووتی من تشاء

با مالک الملک تووتی من تشاء

- گونههکاره، ویم

گرانتهر جهسهنگ، گونههکاره، ویم

- دل جه غهم خهستهم

یا رسول الله! دل جه غهم خهستهم

د. کهمال فوناد، له لیستهی دهستنوسه کوردیهکانی بهرلیندا، ژماره ۶، ههوالی دهستنوسیکی جهوتبهندی خانامان دهداتی. ههروهها مامۆستا محهمهد علی قهره داغی له (کهشکۆلی کهلهپووری ئهدهبی کوردی) (بههرگی پینجهم، ل ۱۰۵ تا ۱۰۹) دهقی میعراجنامهی خانای هیناوه.

۱۱. لالو خوسرهو

سهجادی: خوسرهو

بهداخوه، نهمتوانی شوینی ژیانی نهو شاعیره به باشی هملبگرم نهونده نهبی له
"تاریخ مشاهیر کرد" ی بابا مهردوخ روچانی دا چاوم به ناوی "خوسرهو
سنندجی" كهوت: "خوسرهو بهگی مونشی باشی، كوری سمایل بهگ و له

تۆرمەمى خواجه شاومبىسە. لە شىئەردا نازناوى "خوسرەو" نى بوو و يەككە لە نزيكانى واليانى ئەرەدلەن و "سەركاتىب" نى خوسرەوخانى گەرە بوو. [خوسرەوخان لەنيوان سالانى ۱۱۶۸ و ۱۲۰۴ دا حاكىمى ئەرەدلەن بوو] - ئەو سالانە، لە راستىدا سالى نووسرانى كەشكۆلەكەشتن.

رۆحانى لە دريژەى باسەكەدا، دەلى "خوسرەو بەگ" ئەدبىيىكى زانا و ھۆنەرىكى خۆش مرخ و نوكتەزان و خاومنى گەلەك سىفەتى باش و ئەخلاقي رىكوبىك بوو. بۇ ماوئەيك كوردستانى سنەى بەجى ھىشتوو و چووئە خاكى عوسمانى، بەلام لە ئاخىرى كاردا گەر اوئەموە سنە. خوسرەو بەگ، باوكى عەبدوللا بەگى راجى- نووسەر و شاعىر بوو و بە قسەى مەستوو (مىژووئە ئەرەدلەن)، لە سالى ۱۱۴۲ = ۱۲۹/۳۰ لە شەرىكدا كوژراو. "بابا مەردووخ رۆحانى، ۱، (۲۲۵).

ئەم خوسرەو بەگە، لە "خوسرەو بەگى مەسئەف جەوھەرى" جىاوازە و مەن بە دوورى نازانم ھەمان لالو خوسرەوى كەشكۆلەكە بىت. پارچە شىئەرىكى ۱۹ فەردى لالو خوسرەو لە كەشكۆلەكەدا تۆمار كراو، كە وەلامى پارچە شىئەرى پىش خۆبەتى. شىئەركەش ھى "شىخ ئەحمەدى مومى" يە و مەكەئزى بە شىخ ئەحمەدى تەختى ساغ كر دووئەموە مەنىش لەگەل ئەردام.

شىخ ئەحمەد رووى شىئەركەى دەكاتە لالو خوسرەو و دەلى:

خوسرەو! نەزانام

يەك مەحبوبىي دىم و مەسئەف نەزانام، لاپەرە ۵۰ ئا

و لە دريژەدا، بە "دانای نوكتەدان" و "رەنگ شناسى نەقشى ھەردەى ھەردان" ناوى دەبات كە ئاشكرايە رىزگرتتىكى زۆرە بۇ لالو خوسرەو. بە گويرة شىئەرى شىخ ئەحمەد، دەبى لالو خوسرەو زانايەكى بلىمەتى سەردەمى خوى بووبىت.

وەلامى لالو خوسرەو بۇ شىخ ئەحمەد، بەم فەردە دەست پى دەكات:

صراف دانا !

عالم علوم، صراف دانا، لاپەرە ۵۰ ئا

شيعرى يەكەم، لە راستىدا مەتەلۆكەيە و لە لالۆ خوسرەو داواكراوہ وەلامى
بداتەوہ. ئەويش ھەر بە شيعر دەلى وەلامى مەتەلۆكەي تو، "خوداوند"ە.

١٢. دەردىن

مىنۆرسكى ناوى دەردىنى لە لىستەكەي خويدا نەھىناوہ و بەر ھۆپەرە سەجادی و
پاشان بۆرەكەييش باسيان نەكردوہ. مەكەنزی ناوى ھىناوہ و جگە لەو، لە
سەر چاوەيەكى دىكەشدا بە ھەرالى دەزانين: دەستنوسى ديوانى بيسارانى (وہك
لە بەشى "پەشيو"ى شاعيردا گوتم)، شيعرىكى تۆمار كردوہ كە، لەسەرى

نوسراوه: "مولانا دهر دین در سؤال"، واته دهبی دهر دین پرسبار یکی شیعری له بیسارانی کردبیت و ئویش به شاعر وه لآمی دابتهوه. ئهوش لهکاتیکدایه ههمان شیعری مهزونی (بیسارانی) له کهشکۆلهکهدا، وه لآمیکه بۆ "پهشیو" ی شاعیر و له سهرفناکهیدا به راشکاوای دهلی: "پهشیو! جه پیکای..". به کورتی، شاعر هکی بیسارانی وه لآمی دهر دین نییه و له جوابی پهشیویدا گوتراوه.

ناقه شیعریکی دهر دین له کهشکۆلی شیخ عبدالموئمنیدا هاتووه و ئویش رووی قسهی له "مهزونی" (بیسارانی)یه: "دهر دین در سؤال":

ئهری مهزونی!

هام ستاره ی قهیس، ویل مهزونی!

پهی دهردهداران تو رانموونی

ماچان تو نوشتان جام مهجنونی، لاپه ره ۳۱ ب

پارچه شیعری دواتر، له ههمان لاپه ردا وه لآمی مهزونییه و بهم شیوهیه دهست پی دهکات: "محزونی در جواب"

دهر دین! دل، بهکام

مه ر ئوسا وینی دلهی ویت بهکام، لاپه ره ۳۱ ب

ئهو شیعره ی دواتر، واته وه لآمی مهزونی، له دیوانی دهستتوسی بیسارانیدا (ژماره ۱۱۵) دهبینریت. به حیسانی ئهم شیعره، دهبی دهر دین هاوچهرخی بیسارانی بووبیت (سهدهی حهفده یا ههژدهههه).

۱۳. رهزا بهگ

میئورسکی به رهزا بهگ و سهجادی و بۆرمکهی به رهزا بهگی ههوارمی ناساندوو هیانه.

پارچهیهک شیعری رهزا بهگ له کهشکۆلی شیخ عبدالموئمنیدا هاتووه:

"شمال عرضہی دل سہ پارہ پارہم

پہر کھندگی بہخت، شوومی ستارہم" ، لاپہرہ ۳۹ ب

کہ شیعریکی غرامیہ و ناوہر و کیکی نزیک بہ چوار پارچہ شیعری دیکہی
"مہلا حافظ فہرہاد" و "مہزرونی" و "دردین" و "میرزا نیبراہیم"ی
ہمیہ کہ ہموویان پیکہوہ لہ ہمان لاپہرہ و لاپہرہی بیشتردا ہاتون.

بہداخوہ نہمتوانی زانیاریہک لہسر نہم زاتہ و مدہست بینم.

۱۴ . مہولانا زہینہلعابدین

سجادی: زین العابدین پالنگانی ۱۷۸۰-۱۷۸۰

بۆرمکھی: زین العابدین پالنگانی ۱۲۰۰-۱۱۰۰ (=۱۷۸۶-۱۶۸۸)

ئەو دوو رېكەوتە، جياوازىي زۇريان لەگەل يەكتر نىيە (۸ سال). موشكىلەي
كارى ھەندىك لە نووسەر و ئەدىبىيانى كورد ئەو يە ھەمۆلى بەدەستەمەدانى
سەرچاوە و روونکردنەوہى مەسەلە بۆ خوینەر نادەن. دەبىي چۆن بزانرى ئەو
تارىخەي سەجادی و بۆرمكەبىي لەكوپوہ ھاتووہ؟

كەشكۆلى شىخ عەبدولمۆنمىن تەنيا يەك پارچە شىعەرى ئەم شاعىرەي تۆمار
كردووہ:

مەولام! سۆسەن گۆل نەشكا وە يانەم

ساواي سىي ساق شۆرباي شەونەم ، لاپەرە ۱۰ ب

ئەو شىعەرە رازاوہى، لە شىوہى چەند شىعەرى دىكەي ئوستاد مىكائىل و
مەحزوونى (بىيسارانى) دا گوتراوہ كە لە ھەمان لاپەرەدا نووسراونەتەوہ.

مامۆستا محەمەد عەلى قەرەداغى لە وتارەكەي گۆفارى "گزينگ" (ژمارە
۲۵) دا دەنووسىت: "ئەم مەولانا زەينولعابدىنە دوور نىيە ئەم زەينولعابدىنە بى كە
پارچەيەك شىعەرى عەرەبىي (لامىيە) ي ھەيە و من ناوم نا "لامىيە الكرد" و وينەيم
لە سەرمتاي بەرگى دووھەمى بووژاندنەوہى مېژووي زانايانى كورددا بلاو
كردووہتەوہ.

۱۰. شاكە

مىژورسكى: باسى نەكردووہ.

سەجادی: شاكەي گەلآلى

بۆرەكەبى: شاكەبى گەللى ۱۲۵۸-۱۱۹۹ (=۱۸۶۸/۹- ۱۷۸۴/۵)

مامۇستا سەيد تاهىرى ھاشمى، لە پىشەكەبى بەرگى يەكەمى حەدقە سلطانى دا دەنوسى: "ئەھمەدى رۇئىن تەن، خەلكى گوندى 'كانى باغ' ى روانسەر،... ھۆر مچرىكى ناودار بوو و بەشكىكى زۆر لە شىعەرى شاكە و مەنسورى لەبەر بوو، كە من ئىستا نار موزومە تەنيا ناوبىشان بزانم..." (حەدقە سولتانى، ۱ سەرەتا).

جگە لە بۇچونەكەبى مامۇستا سەيد تاهىر، من نىشانەبەكەبى ئەتوم لە ناو و ژبانى "شاكە" دەست نەكەوت، تا كاك مەھمەد على سلطانى لە نامەبەكدا (سالى ۱۹۹۳) باسى شاكەبى كرىبوو: "شاكەرم- ناسراو بە شاكە، لە شاعىران ناودار و "بەبەھە" وىژى ناوچەبى كەلھورى لاي ئىلام (مەلبەندى "ناسمان ئاباد") بوو و لەوى لەگەل "منصور خان" ناويك لە گەورەبىوانى كەلھور ھەلسوكەوت و دۆستىبى ھەبۇھ و وتوويژ و پىرسىار و ھەلامىان بە شىعەر كرىوھ. ئەو مەسەلەبە، بۆتە مەتەل و قسەبى سەر زمانى خەلك، بە شىوھەبەك كە ئەگەر دوو كەس و توتويژيان درىژە بكىشى، پىيان دەلەين بوون بە شاكە و مەسور!"

كاك مەھمەد على نووسىوبە: "ھەندى لە شىعەرى شاكە و مەنسورم كۆ كرىدوھتەوھ. ئەوش نموونەبى شىعەر مەكانىانە:

مەسور: شوكرانەم وھ تو كەس سىر نەزانا!

شاكە: سفىد بەرگ نەروى سەر زمىن شان!

مەسور: شوكرانەم وھ تو ببىناى بان سەر!

شاكە: زەردە گولالان ناو گىرەبە وەر

ئەوش سەرەتاي غەزەلەبى مەنسور خان:

شاكە! وھ سەردا

بەشق شاي شاھان راس و اچە سەردا

ئەمش سەرەتاي غەزەلەبى شاكە:

خانە! مەرگەدا

کهم بوورم وه خهوف سهودای مهر گدا"

کەشکۆلی شیخ عەبدولمۆنەین، پارچە شیعریکی ۳۳ فەردیی شاکەیی تۆمار کردووە که له ستایشی بیخەمبەری ئیسلامدا گوتراوه و رادهی بەرزای زانستی شاعیر مەکی دهگەیینیت:

قیبەلم، مایەیی گشت!

قیبەلم، هەر تۆنی نەسل مایەیی گشت! لاپەرە ۴۷ ب

"میر محەمەد صالح حسنی نعمت اللھی مایهدهشتی" - پیرو مورشیدی تهریقهی نیعمەتو لاهی له پارچە شیعریکی عیرفانیدا، ناوی "شاکه" له گەڵ گهوره پیاوانی تهریقهت دینی:

هامسەران! داکەیی

حهق قاپی رحمهت له روتان داکەیی

بشنۆژ "نەجەف"، "شاکه" و "ترکه میر"

کەس چون "سەید یەعقوب" نەفس نەکرد نەسیر...

که وا ههیه نیاز له نهجەف، نهجەفقولیحانی بایەندور بیت و سەید یەعقوبیش، سەید یاقوی مایهدهشتیه. (کنز العرفان، ل ۸). مامۆستا محەمەد علی سولتانی دەلی نیاز له نهجەف، "مه لا نهجەف شاعیری ناوداری کلهپوره نەك نهجەفی بایەندور". هەر ئێ دەنوسیت ئەم فەردە هی نهجەفی کلهپوره:

"نهجەف نی ماوای زید چوارزهوهر

ناوش نه جەرگهیی نازاران مهوهر"

(نامەیی مامۆستا محەمەد علی سولتانی بۆ نووسەر).

كاك صديق بۆرهكەیی (صهفی زاده) له كتیبی (تهلای دهستهوشار) دا، كاتی باسی مهتل له ئەدەبی كوردیدا دهكات، نموونهیهك له شیعری "مهسوروی گهلباخی" دینیتهوه که رووی قسهی له "شاکهیی گهلالی" یه:

شاکه! تهیرئ وهن، براكه! تهیرئ وهن

نە ئى دىنيادا، عەجەب تەپىرئ وەن

چوار بالَ دارۆ، ھەربالَ خەپىرئ وەن

چوار سەر دارۆ ھەر سەر سەپىرئ وەن

ھەر بالئى سى پەر بەنەن وە بالاش

ھەر پەرى سى رەنگ مەنما نۆ كالاش (وہ لآمى مەتەلۆكە: چوار وەرزى سال).

دوای نووسرانى ئەم پادداشتانە، چاوم بە وتارىكى كاك "فەرمىدون
فەنپەروەيسى" لە گوڤارى "سروە" ى چاپى ورمىدا كەوت كە لەژىر سەردىرى
"دو شاعىرى كورد- شاكە و خان مەنسور" دا نووسراوہ. گەرچى كاك
فەرمىدون پىشتى بە قسە و مەتەلۆكى خەلك بەستووە و كەمتر لە دياردەكانى
كۆلىوئەتەو، بەلام گەلىك زانىارىيى لەسەر ئەو دوو شاعىرە بە تايبەت "خان
مەنسور" خستووتە پروو.

كاك فەرمىدون دەنووسى: "... زۆرتر لە دوو سەدە لەمەوبەر (۱۱۷۰ -
۱۱۰۵) = ۱۷۵۶ / ۷ - ۱۶۹۳ / ۴ ، دوو ئەستىرەى گەشى ئاسمانى ئەدەبى
كوردستان... بە ناوى "شاكە و خان مەنسور" لە مەلپەندى كەلھور دەژيان...
شاكە لە گوندى 'بەولئ' سەر بە ناوچەى 'چەوار' لە پارىزگای ئىلام لەدايك بووہ
و بە ھۆى ئەوموہ كە كاروانچى بووہ، بە زۆر ناوچەى كوردستانى ئىران و
بەشيك لە كوردستانى عىراقدا گەراوہ و لە خوو و رەوشتى خەلكى شارەزا
بووہ... خان مەنسور، پىلويكى ژىر و دەولەمەن و خاوەن بىر بووہ... ھەر
چەن خانى كەلھور بووہ، بەلام زولم و زۆرى بەسەر خەلكا، نەكردوہ..."
كاك فەرمىدون ھەندى شىعەرى ئەو دوو شاعىرەشى لە وتارەكەيدا ھىناوہ:

مەنسور: بالآ بە وىنەى نەمامى عەر عەر

پىا بەر بۆتەوہ، سئوى سەنەوبەر

شاكە: بالآ چو ن مەلەك حەوتەمىنى ھەس

لىقاي گىشت ئومەت سەر زمىنى ھەس

مەنسور: جووتئ گووارەى دور لە گوشى ھەس

هزارى وەك من نمەك پۆشى ھەس

شاكە: جوتى گوارەى نوقل و تەلای ھەس

ھەزار نۆكەرى وەللاو بېللاى ھەس

مەنسور: لووت بە خەزىمى خوش تەماشای ھەس

ليو پەرەى كاغەز دەستى پاشای ھەس

شاكە: ليو پەرەى كاغەز، دەم ھەزرى كەوسەر

پەرە لە بەفراو، خەيلە لە گەوھەر

(گۆفارى "سروە"، ژمارە ۱۱۲-۱۱۱، رەزبەر-خەزملۆەرى ۱۳۷۴
(۱۹۹۵=

ئەوئى لە پەيوەندىي ئەم شىعرانەدا شاينانى باس بېت ئەومىيە ھەردوو شاعىر- بە
گويەرى راگەياندى كاگ فەرەيدوون و ھەروەھا كاگ محەمەد على سولتانى
خەلكى ئىلام و كرماشان بوون، لەكاتىكدا شىعەرەكان مۆركى ناوچەكانى
باكوورتريان بېوہ ديارە و كەمتر لە زاراوئى خەلكى ئەوشوینە تايبەتە دەچن كە
واھەيە نيشانەئى دەست تېوہردانى نوسخەنووسان بېت.

بۆ بروای ئايىنى- فەلسەفى شاكە، بروانە پەراويزى شىعەرى ژمارە ۳۶۳ .
لاپەرە ۹۷ ب

مامۆستا محەمەد على قەرداغى لە وتارەكەى گۆفارى "گزينگ" دا نامازە بە
ھەندى سەرچاوە دەكات كە بابەتيان لەسەر شاكە و خان مەنسور تېدا بلاو
بووتەوہ:

كەشكۆلى كەلەپوورى ئەدەبى كوردى (ب، ۲، ل ۱۰۶)؛ گۆفارى بەيان (ژ ۱۱،
۱۹۷۳)؛ پاشكۆى عىراق (ژ ۴۹، ۱۹۸۳)؛ عىراقى كوردى (ژ ۷، ۲۳، ئاب
۱۹۸۳)؛ كاروان (ژ ۱۶، ۱۹۸۴)؛ ھاوکارىي (ژ ۱۹۸۴، ۷۴۲).

۱۶. شیخ شمس‌الدین دهره‌هردی

له بنه‌ماله‌ی مردوخ‌خانه. به گویره‌ی نووسینی شیخ محمد مردوخ (تاریخ، ب۲، ل ۱۷ تا ۲۵) و مه‌لا عبیدولکهریمی موده‌رریس (بنه‌ماله‌ی زانیاران، ل ۱۲۲ تا ۱۲۴)، دوو کس به ناوی شمس‌الدینه‌وه لهو بنه‌ماله‌ی‌یدا هه‌بوون:

۱ - شیخ شمسەددینی یەكەم (ولعی) كوری شیخ عبدالغفاری یەكەم و باوكی شیخ مصطفی تەختەیی، لە ۹۱۲ی كوچی ۱۵۰۶/۷ از هاتۆته دنیا و لە ۹۸۵/۸ از لە گوندی 'دەرە هەردی' ناوچەیی 'كەلا تەرزان'ی سنە كوچی دوایی كردوو.

۲ - شیخ شمسەددینی دوو هەمی مەردۆخی كوری شیخ عەبدولغەفاری دوو هەم و باوكی شیخ عەبدولمۆئینی یەكەمە. مەردۆخ و مودەرریس، دوو رێكەوتی جیاوازیان بۆ سالانی لەدایكبوون و مردنی ئەم زاتە نووسیوه: مەردۆخ سالانی ۱۱۱۴-۱۰۲۳ك = ۱۷۰۲-۱۶۱۴ از و مودەرریس سالانی ۱۱۲۸-۱۰۶۸ك = ۱۷۱۵/۶-۱۶۵۶/۷ . بابا مەردۆخ رۆحانی بۆچوونی شیخ محەمەد مەردۆخی سەلماندوو.

كەشكۆلەكە، یەك پارچە شیعری شەمسەددینی تۆمار كردوو، بەلام روونی نەكردۆتەوه كام یەك لەو دوو كەسەییە و سەرچاوەكانی دیکەش یارمەتی ئەو خالە تاییبەتەمان نادەن. بەلام شیعەرەكە خۆی دەتوانی دەرأویك روون بكاتەوه: شیعری شیخ شەمسەددین لەراستیدا، وەلامی پرسیارە شیعریکی "مەولانا یوسف رۆیسە"یە. ناوبراو لە شیعەرەكەیدا روو دەكاتە شیخ شەمسەددین و دەڵێ:

شەمسەددین! گریا

دل ئەمشۆ چون شەم تا بە صوب گریا

" شەمسە" ! ئەر مەدیت ئەمشۆ ماجەرام

پەروانەیی دلت مەسوفت بە چرام ، لاپەرە ۵۰ ب

لە وەلامی شیعەرەكەدا، شیخ شەمسەددین شیعریکی گوتوووە كە لە هەمان لاپەرەیی كەشكۆلەكەدا دەببیریت:

یوسف! سەنگینەن

دل چون نەسووچۆ، بیللا سەنگینەن، لاپەرە ۵۰ ب

بە شێوەیەك كە لە باسی ژبانی "مەولانا یوسف رۆیسە"دا دەببیریت (ژمارە ۳۸)، من لام وایە یوسفێك كە رووی شیعری شیخ شەمسەددینی لیبە، هەمان "یوسف صدیقی شاھۆیی گۆرانی" لە هۆزی "رۆیسی"یە. ناوبراو، بەگۆرەیی نووسینی بابا مەردۆخ رۆحانی (تاریخ مشاهیر، ۱، ۱۵۹)، لە سالی ۱۰۰۰ی

ئاما ھەوالى جەمە مەكانەھە "ئەورامانى"، لاپەرە ۳۸ ب

پارچە شىعەرى يەكەم ۱۴ فەردە و مىجەس سۇن وەرى گىراوتە سەر ئىنگلىزى و چاچى كەردوۋە (بروانە پاشكۆى يەكەم). مەكەنزىش ھەموو غەزەلەكەى تەرجەمە كەردوۋە و لە وتارەكەى خۇيدا ھىناۋىيە (پاشكۆى سىيەم).

شىعەرەكە، لە "رەدیف"ى شىعەرىكى مەحزۇونى (بېسارانى) دا نووسراۋە، كە ھەمان ناوەرۆكى ھەيە:

رەيخان بى گەرد!

رەيخان پەل دىز، قەتەران بىگەرد! (ھەمان لاپەرە ۳۲ ب)

وا ھەيە، بە حىسابى ئەمەسەلەيە، مەلا طاھىر و بېسارانى بە ھاۋچەرخ بزانىن. سەجادى و بۆرەكەيى تەنيا ناۋى مەلا تاھىريان ھىناۋە و ھىچيان لەسەر نەنۋوسىۋە.

۱۸. عەبدى

پروفېسسور مېنۆرسكى بە "عەبد" و مامۇستا بان سەجادى و بۆرەكەيى بە "عەبدى كەلأ تەرزانى" يان نووسىۋە، بەلام ھىچ زانىيار بىيەكيان لەسەر نەداۋە بەدەستەھە.

ناقە يەك پارچە شىعەرى ۱۳ فەردى ئەبدى، لە كەشكۆلەكەدا ھاتتوۋە كە لە
ستائىشى خۇدا داياھ و بە ھۆى عەيب ھىنانى لاپەرەكەمە، بەشېك لە فەردەكانى
ساخ ناكىرېنەوہ:

خوداۋەند تونى

... .. نازدار تونى، لاپەرە ۴۶ ئا

شىعەرەكە لەگەل شىعەرى مەولانا فەررۇخ پلنگانى، واتە:

پەردەى ئىلاھى! نەرى سېرر پەردەى ئىلاھى!

و عومەر نەججارى:

ھەى نوور ئەزەل

نوور رەببىنى تەجەللای ئەزەل

بېكەوہ لە لاپەرەمىكەدا ھاتتوون و ھاونائەروكەن. وا ھەمىە شاعىرەكان ھەرسىكىان
ھاۋچەرخىش بووبىتن.

۱۹. عومەر نەججارى

عومەر نەززارى (مىنۇرسكى)،

عومەر نزارەبى (سەجەدى و بۆرەكەبى)،

عومەر نەججارى "بوخارى" (مەكەنزى)،

بهك پارچه شيعرى صوفى عهلى له كهشكوله كهدا هاتووه:

ره هونماى ره هبهر! !

يا شيخ كيار، ره هونماى ره هبهر!، لاپهره ٤٩ نا

له سه رتاي شيعر كهدا نووسراوه: "در مدح شيخ مصطفى تختى". بهم حيسابيه، شاعير دهبي هاوچرخى شيخ مصطفى تهختى بووبيت. ماموستا مهلا عهبدولكهرىمى مودهر ريس دهنوسى: "شيخ مصطفى، كورى شيخ شمس الدينى يه كهمه" (بنه مالهى زانباران، ١٢٢)، له ميژووى شيخ محمهدى مهر دوخدا دهخوبينيه: "شيخ مصطفى له سالى ٩٥١ هاتوته دنيا و له ١٠٤٧ كوچى دوايي كردوه" [١٦٣٧/٨ - ١٥٤٤/٥]. بو شيخ مصطفى، بروانه: وتارى ژماره ٣٢.

بهم پيبه، صوفى عهلى كيونانى دهبي له دهوروبهري سالى ٥ / ١٥٤٤ ادا ژيابيت.

ماموستا محمهد عهلى سولتاني دهنوسيت: گوتراوه كه بهك له كوراني شيخ مستهفای تهختى كوچى كردوه بو كه ندولهى كرماشان (دينه وهر) و لهوى نيشتهجى بووه. ناوبراو ههروهه دهنوسيت 'كيونان' بوى ههيه له دهوروبهري كرماشان بيت. وا ههيه له ناوچهى سنهش كيونانيكى ديكه بووبيت (محمهد عهلى سولتاني، ايلات و طوايف كرمانشاهان، چ ٢، ٢، لاپهره ٦٤٣).

٢١. شيخ عهبدولمونهينى دووهى مهر دوخى

هممان خاومنى كهشكوله كهيه و باسى ژيانى له بهشى سه رتاي نهم كنيبهدا هاتووه.

شیخ دوو پارچه شیعری خوئی له کهشکۆلەکهدا هیناوه، که له لایهکهوه توانای بهرزى شاعیریى ئهوه پیشان دهدن و له لایهکی دیکهوه وهک بهلگهیهکی میژووبی بۆ ساغکردنهوهی هههندی لایهنی تاریکی ژيانی خوئی و ئهوه سهردهمهی تیبیدا ژیاوه، کهلکیان لی وهرگیریت.

پارچه شیعری یهکهم، دواى نهم رستانه دهست پى دمکات: "لراقمه، در عزل عالیجاه معلى جـ [ایگاه] معدلت د [ستگاه] خسرو [خان] ابن [احمدخان] واقع [شد]."

(رستهکهی سهروهه، له لایهن منهوه ساغ کراوتهوه):

میرزام! نهمهندن

سهیران چارباغ، چاخش نهمهندن

پهی چی؟ پهی نهدين خان خوسرهو خو

کهیانی تبع و کهیخوسرهو شکو

بی ناز و نیاز، نه مولک عهجهم

جهم غولامش شنبویان وهههم، لاپههه ٤٢ ب

که نیشارهیهکه به میژووی ژيانی خوسرهو خانى گهورهی ئهرده لآن و سالی ١١٧٦ (= ١٧٦٢ز) که دواى ئهوهی خوسرهو خان له شهری مهرباندا سولهیمان پاشای بابان دهشکینی، میری بابان دهچی بۆ شیراز و دیاری و پیشکشی زۆر دهدا به کهریم خانى زهند بۆ ئهوهی بکری به حاکمی ئهرده لآن. کهریم خان حوکمی ئهمارتهی ئهرده لانی بۆ دهردهکات و له خوسرهو خان دهخوازی بچیته شیراز. خوسرهو خان ماوهیهک به دهست به سهری له شیراز دهمینتهوه و ئینجا سهرلهنوی دهنیردریتهوه خاکی ئهرده لآن و حکومتهی پی دهردیتهوه.

بهه پیهه، شیعرهکهی شیخ عهبدولمومنین که باسی نهم رووداوانه دهکات، دهبی له سالی ١١٧٦ دا گوترابیت، واته بیست سال پیش ئهوهی شیخ دهست بکا به کۆکردنهوه و نووسینی کهشکۆلەکهی. سهبارته بهو سالانه و نازاوه و پاشاگردانی له ناوچهکهدا، پروانه سهرتهای نهم کتیبه- بهشی (چارهنووسی میژووبی).

له پارچه شیعری دوو همداء، شاعیر باسی ژبانی تالی خوی له "مسکهنی
عمرهیان" و ئهفعی و عهقره ب و "ناوی تال" و مارو موور دمکات که زور وئ
دهچی ئهوشی ههر له سهفهری گهر میاندا گوتبیت (بروانه بهشی سههنا).

میرزام! وهگردان

بدیه وهگردش گهر دوون گهردان

ئهی زدهی مهینهت، ناواره ی ههردان

بی تو چونش کهر د ویل سر گهردان. F. ۲۴ b

پارچه شیعری یه کم ۲۰ فهر د و دوو ههمیان ۱۴ فهر ده.

ماموستا محمهد علی سولتانی له وتار مهکی گوڤاری "ناوینه" دا دهنوسیت:
"سارایی" نازناوی شیعریی شیخ عهبدولموئمین بووه. که وک دهینریت له
کوئیی دوو پارچه شیعری ئه م کتیه شدا هاتوون (لل ۳۳۴ و ۳۳۹).

ههر ئه م نازناوه، چاره نووسی شیعری "چه میدهی چه فتهن... " (لاپهره
۳۲۷) یش دیاری دمکات و دهیکاته مالی شیخ عهبدولموئمین، به ههمان شیوه،
شیعری "در بیان عدالت... " واته: "میرزام نه مهندن" ی لاپهره ۳۳۸.

۲۲. حاجی علی محمد بهگی تیله‌کو

میتورسکی، سهجادی و بۆر مکھی: تیله‌کو

مه‌که‌نزی: تیلکو یا تیکلو؟

له‌سه‌ر ژیان و به‌سه‌ر هاتی ئهم زاته، زانیارییه‌کی ئه‌وتوم نه‌توانی کو بکه‌مه‌وه.
دوو پارچه شیعری له کهشکوله‌که‌دا هاتون:

موتریب! نه‌وای چه‌نگ

سه‌خت بینه‌وانان په‌ریو نه‌وای چه‌نگ F. ۳۴a

چه‌راخم! ئه‌ر به‌ی

ئه‌ر به‌ی بوینی ئه‌ی روخسار به‌ی F. ۴۵b

له‌سه‌ر شیعری یه‌که‌میان نووسراوه: "حاجی علی محمد بهگی تیله‌کو در
ردیف "ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و راستیه‌وه که له لاپه‌ره‌ی پیشوودا، سی پارچه
شیعری "مه‌رزوونی" و نه‌لیاس به‌گ و مه‌لا فه‌زلولاً تو‌مار کراوه که
هه‌ر سیکیان ناوه‌رۆکیکی هاوچه‌شنیان هه‌یه:

"ساقی! مه‌ی داریم" (مه‌رزوونی)، ساقی! سا که‌ی؟ که‌ی؟ (نه‌لیاس به‌گ) و
ساقی! ناله‌ی نه‌ی (مه‌لا فضل الله). شیعریکی دیکه‌ی مه‌رزوونیش له هه‌مان
لاپه‌ره‌دا ده‌بینزیت: شه‌راب گو‌له‌نگ

شه‌رابیم ده‌رخوان، یاقوتی و گو‌له‌نگ F. ۳۳b

که‌ له‌ باری ناوه‌رۆکه‌وه، له‌ شیعری حاجی علی محمد نزیکه و ده‌بی حاجی،
له‌ هۆنده‌وه‌ی شیعره‌که‌دا، چاوی له‌ هه‌لبه‌سته‌ی مه‌رزوونی بووبیت. به‌م بیهه،
دووور نییه‌ هاوچه‌رخیش بووبیتن.

۲۳. مه‌ولانا فه‌ر روخ پالنگانی

میتورسکی: پەلمنگانی

سەجادی و بۆرەمکەیی: پالنگانی

گوندی پالنگان لە ناوچەى ژاوەرۆى سنەیه.

دوو پارچە شیعەرى لە کەشکۆلى شەخدا تۆمار کراون:

مەولام! بێقەرار

سپى طافى ديم، بئىحەد بئىقەرار. F. ۳۴b

پەردەى ئیلاھى

ئەرى سیرر بورج [؟] پەردەى ئیلاھى. F. ۶a

"مئجەر سۆن" سى فەرد لە پارچە شیعەرى یەكەمى وەرگىراوەتە سەر ئینگلیزى (پاشكۆى یەكەم، ژمارە ۷)، هەمان پارچە شیعەر، لە دیوانى دەستنوسى بئیسار انیدا (ژمارە ۲۱۲) بە ناوى بئیسار انییهوه، بەرچاوه دەكەوى.

لەمەر ئەوهى كى راسته و كى هەلەهەى كرددوه، من بۆچوونىكم هەبە: شیعەرەكە، لە دریزه‌ى شیعەرەكانى مەحزوونى (بئیسارانى) دا، لە شۆبىنىك نووسراوه، كە گەشتنۆتە پىتى /گ/ واتە ئەو شیعەرەنەى بە /گ/ دەست پى دەكەن، لەپیش ئەو شیعەرەى فەرروخ پالنگانىشدا شیعەرى "طایف دیوانه طاف شەیدای عەشق، وىل دیوانه" ى مەحزوونى دەببیریت، لەكاتىكدا ئەم شیعەرەى فەرروخ بە پىتى /م/ دەست پى دەكات.

هۆى ئەوهى شیعەرەكە لەو لاپەرەیه‌دا هاتووه، چەشنه دابه‌شكر دنىكى بابەتییانه‌ى شیعەرەكانه لەلایەن شەيخ "عەبدولمۆئىمىن" هوه. شیعەرەكەى مەحزوونى كە شیعەرى "فەرروخ" ى بە شۆبىندا هاتووه و دوو پارچەى دواتر كە هى مەلا حافظ فەرهاد و شەيخ جەماله‌ددىن باوكى عەبدولمۆئىمىنه، هەموویان باسى "طاف" و "طاف دیوزناو" و "طاف دیوانه" دەكەن. بەم پىیه، من بە دلنایابیه‌كى زۆرموه لام وایه ئەم پارچە شیعەرە هى مەولانا فەرروخ پالنگانییه و نوسخه هەلگەرانى شیعەرى بئیسارانى لە ماوه‌ى دووروو دیزى سالانى دواى ئەودا، بە بى وردبوونوه و هەلسەنگاندنى پتویست، هەموو ئەو شیعەرەنەى و لەگەڵ شیعەرى بئیسارانى لە شۆبىنىكدا نووسراىن، بە هى ئەویان ناساندوون.

پارچه شیعری دووهمیش که له وسفی پیغمبری ئیسلامدا گوتراوه، ۹ فەرد
شیعره.

میتورسکی: مهلا فەزلوللأ

سەجادی و بۆرمەکیی: مهلای هەورامی

تەنیا، یەك پارچە شیعەر لە كەشكۆلەكەدا بە ناوی ئەو زاتەو هاتوو:

ساقی! نالەئە نەئە

نالەم زگاری وینەئە نالەئە نەئە. F. ۳۳b

شیعەرەكە، لە دیوانی دەستتووسی بێسارانیدا (ژمارە ۱۶۱) دەبێنریت، بەلام بە پروای من، لە راستی دوور دەبێ ئەگەر بە هی بێسارانیدا دابنریت.

لە لاپەرە ۳۴، ۳۳a، ی كەشكۆلەكەدا، شیعەری مەحزوونی (بێسارانیدا) و ئەلیاس بەگ و مهلا فەزلوللأ پێكەو تۆمار كراون. هۆی ئەو پێكەو بوونەشێبان، نزیکەتیی بابەتێنەئەئە شیعەرەكانە، واتە هەموویان بە وشەئە "ساقی" دەست پێ دەكەن و یەك ناوڕۆکیان هەمە. لەسەر شیعەری ئەلیاس بەگ و مهلا فەزلوللأش نووسراوە "در ردیف" واتە لە هەمان بابەتدا گوتراوە: ساقی! مەئە داریم (یەكەم)، ساقی! سا، كەئە؟ كەئە؟ (دوو هەم)، ساقی! نالەئە نەئە (سێهەم).

بەم پێیە، من لام وایە مهلا فەزلوللأ و ئەلیاس بەگ، شیعەرەكانی خۆیان بە چاولێكەری مەحزوونی (بێسارانیدا) و لەسەر هەمان شیوە هۆندۆتەو و هاتنیان لە دیوانی بێسارانیدا هەلەئە. بە گشتی، لەسەر انیسەری كەشكۆلەكەدا، شیخ عەبدولمۆئەمین هەولئە داوێ شیعەری مەحزوونی (بێسارانیدا) بنووسیتەو، جا ئەگەر توشی شیعەری كەسێكی دیکە هاتنیبێت كە لەسەر هەمان بابەت یا بە چاولێكەری ئەو گوترا بێت یا پرسیار و وەلامئە لەگەل ئەو كردبیت، راستەوخۆ لەگەل شیعەری ئەو هیناوە و بە عیبیارەئە وەك "در ردیف" یا "در سئوال" یا "در جواب" ئاماژەئە بەو جیاوازییە كردووێ. پێویستە هەموو ئەو كەسانەئە وێ خەریكی ساغكردەئەئە دیوانی بێسارانیدا ناوڕۆكی ئەم كەشكۆلە بە وردی هەلەئەنگینن.

۲۵. مهولانا قاسم

شیخ محمد مهد مردوخ ناوی "حاج ملا قاسم پایگه لانی" له لیسته می ناوی "علما و ادبا" ی شاری سنه دا هیناوه، به لأم هیچی دیکه ی له سسر نه نووسیه (تاریخ، ۲، ۴۹). بابا مردوخ روحانی باسی "حاجی مهلا قاسم کوری عهدولحقی کوری عهدولرحیم" دمکات که خه لکی ناوایی "پایگه لان" بووه (له ناوچه می زاوهرۆی سنه) و دملی: "خمتی خوش بووه و له کوتایی هندی کتیبدا که به دستخمتی خۆی نووسیه، تاریخی سالانی ۱۲۱۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۵۰ ده بیتریت". (تاریخ مشاهیر، ۱، ۳۲۱)

ماموستا بۆرمکه بی سالانی نیوان ۱۱۹۷ و ۱۲۵۹ بۆ ژبانی مهلا قاسم دیاری دمکات = ۱۷۸۲/۳ و ۱۸۴۳ از، به لأم تمنیا دملی له به یازیکی کونی کمالک و مرگرتوه و بی نهوه ی سسرچاومه که به خوینهر بناسینی، دوو فهد له شیعر مکانی دینیتیهوه:

هر من پیکای پیکان لهیل وام

جه بی مهیلی لهیل، وهتن دوجهیل وام

چ باک بهدی بهدکارانمن

چ پهروای تانه می نهغیارانمن؟ (میزووی ویژه می کوردی، ۱، ۴۹۲)

لهکاتیکدا ههمان دوو فهد، له پهراویزی لاپه ره ۴۲۱ ی دیوانی مهوله می تاومگوزیدا هاتوه و ماموستا مهلا عهدولکهریمی مودهرریس سهبارت به چوارینه می مهوله می مهعدومی (من که دل دايم نه اوهيلم من...)
نووسیه می: "مهوله می بهم دوو شیعره، بهر بهر مکانی دوو شیعری "مهلا قاسم" ناویکی کردوه". (دیوانی مهوله می، کوتایی پیتی /م، ل ۴۲۱).

ئو "مهلا قاسم" ی ماموستا مهلا عهدولکهریم نه بناسیه، به گوریه می نووسینی کاک محمد علی سلطانی، ههمان "مهولانا قاسم" ی ماموستا و خنزوری بیسارانی بووه، که مهوله می لای ئو دهرسی خویندوه.

نیستا نهگهر له لایه کهوه سالی له دایکبوون و مردنی تاومگوزی به ۱۲۲۱ و ۱۳۰۰ ی کوچی بزانی ۱۸۰۶/۷ و ۱۸۸۲/۳ ی زایی و له لایه کی دیکه وه ریکه وته کی بۆرمکه بی بۆ مهلا قاسم به راست و مر بگرین، دهنانین بلین له

سالی مردنی مه‌لا قاسمدا، مه‌له‌وی ۳۸ سالان بووه و بهم پییه، ده‌کری له لای
ئهو دهرسی خویندبیت.

که‌شکولی شیخ عبدالموئمن، دوو پارچه شیعری ئهم زاته‌ی تو‌مار کردوه:

مه‌لام! جه‌سه‌حصر

با دنمناکی مه‌یو جه‌سه‌حصر (مه‌لانا قاسم F. ۲۸b)

قیلهم جه‌لاتهن

...به که‌لام ر‌وح جه‌لاتهن (... قاسم F. ۴۰b)

پارچه شیعری یه‌که‌م به دوا‌ی شیعریکی مه‌حزونی (بی‌سارانی) دا هاتوه و
همان ناو‌روکی هه‌یه:

باد هه‌ر جای!

باد هیچ مه‌کان، هه‌زره‌ی هه‌ر جای! (همان لاپره)

سه‌مه‌ره ئه‌ویه، شیعره‌که‌ی مه‌حزونی (بی‌سارانی) نه‌له دیوانی چاپ‌راوی
بی‌سارانی (نیک‌هفتار) و نه‌له ده‌ست‌نوس‌ی دیوانی بی‌سارانی (نوس‌خه‌ی مه‌لا سه‌ید
تاهیر هاشمی) دا نه‌هاتوه، به‌لام شیعری مه‌لانا قاسم به‌ناوی بی‌سارانی‌یه‌وه له
دیوانی ده‌ست‌نوس (ژماره ۲۰۹) دا ده‌بین‌ریت!

پارچه شیعری دوو هه‌میش به‌همان شیوه، له باری ناو‌روکه‌وه له‌و شیعرا‌نه‌ی
وا پیش و دوا‌ی ئه‌و، له که‌شکوله‌که‌دا هاتون نزیکه، به‌لام ده‌بینن له دیوانی
ده‌ست‌نوس‌ی بی‌سارانی‌دا (ژماره ۱۹۸) به‌ناوی بی‌سارانی‌یه‌وه نو‌س‌راوه.

دوا‌ی نو‌س‌رانی ئهم بابه‌ته‌چاوم به‌کتی‌بی 'دانش‌مندان کرد در خدمت علم و دین'
نو‌س‌راوی مام‌وستا عبدالکه‌ریمی مودهر‌ریس، ته‌ر جو‌مه‌ی فارسی
خوالیخ‌وشبوو "نه‌حمده‌ی حه‌واری نه‌سه‌ب" که‌وت. و مرگ‌یر له به‌شی "تعلیقات
مترجم" (لاپره ۵۵۸) دا، با‌سی ژبانی "حاج مه‌لا قاسمی پایگه‌لان" ی کردوه
و سی فهد شیعری عه‌ره‌بی مه‌لا قاسمی هیناوه‌ته‌وه.

ماموستا محمد علی قهره‌داغی له رۆژنامه‌ی "هاوکاری" دا وتاریکی به
ناونیشانی 'له‌نیوان مه‌وله‌وی و مه‌لا قاسم دا' بلاو کردو و ته‌وه که هه‌ندی شیعی
"مه‌لا قاسم" یش ده‌گریته بهر (ژماره ۳۴۶، ۲۵/۹/۱۹۷۸).

۲۶ و ۲۷. نه‌ناسراو (لا اعلم)

شیخ عبدالوالمؤمنین دوو پارچہ شاعری لہ کہشکولہ مکہ دا ہیناوه کہ ناوی شاعیر مکہ یانی نمرانیوه و بہ رسمی سردم، بہ "لا اعلم" ی ناوبردوون. شاعر مکان تام و برامی جیاوازیان ہمیہ و بہ بوجوونی من ہی دوو شاعیری جیاوازن. ہر بہو بونہیہ شہوہ لیرہدا بہ دوو ژمارہی جیاواز دیاریم کردون.

پارچہی یکم پینج فرده شاعرہ و بہم متلہ عہ دست پی دمکات:

بہر ہنگمہون

نقش مہنتان بہر ہنگمہون F. ۴۳ a

کہ ناومرؤکی شاعر مکہ، وک بیروبوچوونی کہسیکی "جبری" و "قہدری" دہچیت.

شاعرہی دووہم:

چراخ! نحرام

بہستم بہی کہعہی جہمیت نحرام F. ۴۸ a

شاعری سو فیہکی 'وحدت وجودی' بہ و من دواي مہلا پمیشانی دینہمری، لہ ندمبی کوردیدا نمونہم نہدیوہ. شاعر مکہ دارمالی بیر سو فیہتی سہدہکانی ناومر استہ و بہ پیوانہی نایینہ وشکہکان، بونی کوفری لی دیت. کارتیکہری گمورہ پیوانی وک "حہلاج" و "شیلی" و "نومیس" بہ شاعر مکہ دیارہ.

حجر الاسود، سوجدهگای نوممت

بہندن وہ جہمین صاحبب خال و خمت

ہر کہسی جویای دین دلبرمن

بی پروای تہواف حہج نکبرمن

بہ داخوہ، دیوانی مہلا پمیشانم لہ بہر دستدا نییہ، دہنا دہبواہ بہراوردیکی شاعر مکہ لہگہل "پمیشان نامہ" بکہم. دوور نییہ شاعری نہو یاخود، ہی شاعیر یکی ہاوجہرخی شیخ عبدالوالمؤمنین بیت، کہ بہ گویرہی ناومرؤکہہی و لہ ترسی ویشکہ مہلای سردم، یا شاعر مکہ نہویراوہ ناوی خوی بیات، یا شیخ نہویستوہ ناشکرای بکات.

٢٨ . شيخ لوتفوللا

تاقه شيعريكي ئۇ شاعيره له كەشكۆلى شېخ عبدولمؤمنىندا ھاتتوھ و ھەمان پارچە شيعر، له ديوانى بېيسارانى (دەستتووس، ژمارە ۱۴۱) دا به ناوى بېيسارانىيەھ تۆمار كراوھ:

ئارۇ كفرئ ديم رووى ئيمان مەگرت

دل جە دىن بەرشى، دىن تەرسا گرت F. ۳۲ a

من لەسەر ئۇ باوھرم كە شيعرەكە، ھى بېيسارانى نىيە، بەلام به ناوى ئۇھوھ له ديوانەكەيدا نووسراوھتەھ. بەلگەم بۇ ئۇ بۆچونەش ئۇھە: له ھەمان لاپەرەدا كە ئۇ شيعرەھى شېخ لطف الله ھاتتوھ، سەرەتا، شيعريكي يۇسەف ياسكە و ئىنجا شيعريكي مەھزۈنى (بېيسارانى) و دواتر، ئەم شيعرەھى شېخ لوتقوللا نووسراوھتەھ، ھەرسى ئۇ شيعرانەش شىواز و ناوھرۇكىكى ھاوچەشنىان ھەيە:

ئارۇ كفرئ ديم ئيمان مەپۇشا (يۇسەف ياسكە)،

روئ سپاى كفر ديم نە دەور دىن (مەھزۈنى بېيسارانى))،

ئارۇ كفرئ ديم رووى ئيمان مەگرت (شېخ لوتقوللا).

شېخ عبدولمؤمن له نووسىنەھى شيعرەكاندا، سەرەتا شيعرى يۇسەف ياسكە و ئىنجا شيعرەكەھى مەھزۈنى و پاشان شېخ لوتقوللاى نووسىوھ و گوتتويەتى: "در رديف" واتە له شىوھى ئۇھى دىكەدا ھۆنراوھنەتەھ واتە روونى كرىوھتەھ كە ئۇ دوو كەسەھى دوایی، لەسەر شىوازى شاعىرى يەكەم، شيعرى خۇيان ھۆندۆتەھ. بەم پىيە، پىويست ناكات ھەر سى شيعرەكان ھى يەك تاقە كەس بىن، لەكاتىكدا دەبىن شيعرەكان له ديوانى دەستتووسى بېيسارانىدا به ناوى ئۇھوھ تۆمار كراون (ژمارە ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱) تەننەت ئۇ سى ژمارە نزيك بەيەكەش لەو پەيۋەندىيەدا، جىگەھى وردبوونەھن.

لەسەر ژبانى شېخ لوتقوللا ھىچ زانىياربىيەك بۇ كۆ نەكراپەھ. مېنۇرسكى و سەجادی و مەكەنزى و بۆرەكەھى تەنبا ناويان ھىناوھ و ھىچى تر، بەلام كاك ئەسەدى سراج الدىنى پىي گوتم ئۇ زاتە، له بنەمالەھى شىخولئىسلامى سەنەھ، كە ئىستاش ھەر بەھ ناوھوھ دەناسرىن.

۲۹. مەھزۈنى (= بېيسارانى)

۳۰. محمەدئەمىن بەگى نەورامى

مەكەنزى ومينۆرسكى: "محمەدئەمىن بەگ نەورامى"

سەجادى و بۆرەكەيى: "حمەمىن بەگى نەورامى"

دوو پارچە شىئەرى ئەو شاعىرە لە كەشكۆلەكەدا دەبىنرەين:

شەمال صوب خىز!

شەمال شەرگەر، شەيدايى صوب خىز! B۳۹ F.

چراخ! بېمانەند

بە تاى بىن ھەمتاى بىن ميسل و مانەند. B۴۰ F.

پارچە شىئەرى يەكەم لەسەر شىوازى چەند شىئەرى دىكە گوتراوہ كە لە ھەمان
لاپەردا ھاتوون:

بزانى ھالم

شەمال بيمروھت! بزانى ھالم (مەحزۈنى؟)

شەمال! جەوجىوہ

شەمال ھەوائى جەو ماواو جىوہ (مەلا حافظ فەرھاد)

شەمال! عەرزەى دل سەد پارە پارەم (رەزا بەگ)

پارچە شىئەرى دوو ھەم، لە راستىدا "قەسەنامە" يە و لەگەل چەند شىئەرى دىكە،
لە ھەمان لاپەردا ھاتووە كە ئەوانىش بە ھەمان شىوہ ھۆنراو نەتەوہ:

قەيلەم، جەلاتەن!

قەسەم بە كەلام، رۆح جەلاتەن (مەولانا قاسم)

چراخ بە عەرش!

بەو كەلامانەى نازل بى جەعەرش! (نەمىس بەگ)

زولڤخا، جامت

سهوگه‌ند به زولفان جه‌مین جامت! (نه‌لیاس به‌گ)

من له‌سه‌ر ژیان و به‌سه‌ر هاتی نه‌م شاعیره، نه‌متوانی زانیارییه‌ک به‌ده‌ست بینم،
به‌لام دووری نازانم له‌گه‌ل بینسانی و مه‌ولانا قاسم و نه‌وانی دیکه‌دا هاوچهرخ
بووبیت واته‌له‌ده‌ورووبه‌ری نیوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا، ژیا‌بیت.

۳۱. محمده قولی سولهیمان

مینورسکی و مهکنزی: هسان ناو. سهجادی ناوی نههیناوه و بۆر مهکیش که
سهر چاوهی زانیاریهکهی سهجادی بووه، له باسی ئهم شاعیردا بیدهنگه.

کهشکۆلهکه، سی پارچه شیعری ئهو شاعیرهی تۆمار کردووه:

ئارۆ، شیان دیم رهنگ خهزانان

هالیشان بیهن، ئیمه نهزانان. F. ۱۲ b

دلّه، تو جهتوق

مهترسه جایر، خهوف مهکهر جهتوق. F. ۲۱ b

دلّه، خهیلان

دهیسه، وهس کهره ههبله خهیلان! F. ۴۸ b

پارچه شیعری بهکه له شیوهی ههندی شیعری "خهزانیات"ی مهزرونی
(بیسارانی)دا گوتراوه، که لهو لاپهریه و لاپهرهکانی بێشتردا هاتوون:

ئارۆ خهزانی زهره بامم وینا. F. ۱۲ b

ئارۆ دیم خهزان دور جهپای نهمام! F. ۱۲ b

گهرچی شیعرهکهی محمده قولی سولهیمان له لاپهرهکانی دیوانی چاپی (ل ۶۴)
و دهستنوس (ژماره ۴)ی بێسارانیدا به ناوی بێسارانیهوه دهبنریت.
سهرهرای ئهوه، لام وایه هی "محمده قولی سولهیمان" بیت. مێجر سۆن ئهم
پارچه شیعری به هی ئهو شاعیره ناسیهوه، دوو پارچه شیعری دواي ئهوش که
نیشانهی "وله"یان لهسهر دانراوه، ههر به هی ئهوی زانیون و شهش فهرده
شیعری دوو ههمیانی وهرگیراوهته سهر ئینگلیزی (بروانه: پاشکۆی ژماره یهک،
نمونهی سیههم).

پارچه شیعری دوو ههمیش لهگهڵ ههندی شیعری دیکهدا، پیکهوه هاتوون که
ههمویان به "دلّه" دهست پێ دهکن:

دلّه زاريش كەرد

دلّه كەمتەر ويرا!

دلّه، بى نازەن

دلّه بەشوق حەق مەبە سەر گەردان!

و ھەموويان ھى مەحزونى (بئىسارانى)ن. بەلام چۆن ئەوان لە ديوانى بئىسارانى (چاپى و دەستتووس)دا تومار كراون، ئەم پارچە شىعرەى محەمەد قولى سولەيمانيش بە ناوى بئىسارانىيەو لە ديوانى چاپى (ل ۱۶۲) و نوسخەى دەستتووس (ژمارە ۱۲۳)دا ھاتووہ. بە برواى من، شىخ عبدولمومىن ئەم كارەى بىھوو دە نەكردووہ- واتە دەكرا وەك چۆن بۆ پارچە شىعرەكانى ديكە عىبارەتى "ولە"ى داناوہ، بۆ ئەويشى دانئى و بىگەر بئىتەوہ بۆ مەحزونى (بئىسارانى)، بەلام چۆن ئەو كارەى نەكردووہ، دەتوانين شىعرەكە بە ھى محەمەد قولى سولەيمان بزائين.

پارچەى سىھەميش بە ھەمان شىوہ، لەو شىعرانەى كە بە "دلّه" دەست پى دەكات ولەگەل دوو پارچە شىعرى ديكەدا، پئىكەوہ ھاتوون:

دلّه! شۆ نەدەور دنيا كەرگوزەر (مەولانا حافظ فەرھاد)

دلّه! ھاك وىەرد (شىخ مستەفاى تەختى)

ھىچكام لەو سئى شىعرانە، لە ديوانى بئىسارنىدا (دەستتووس و چاپى) نەھاتوون.

۳۲. شیخ مستهفای تهختی

"حاجی شیخ مستهفای تهخته- کوری شیخ شمس‌سددینی به‌کم و قوتایی شیخ "ابن الحجر" بووه. له سەنەئە ۹۵۱ / ۵ / ۱۵۴۴ ز له‌دایک بووه و له ۱۰۴۷ = ۸ / ۱۶۳۷ ز دا، له ئاوایی تهخته- نزیك شاری حسەن ئاوا، کۆچی دوایی کردووه. له زانست و کەمآدا بی وینه و له تەریقەت و ئیرشاددا، تاقانەئە سەردەمی خۆی بووه". (مەردۆخ. تاریخ مەردۆخ، ۲، ۲۳). "دیوانی شیعری بەرزێ سوڤیانە و غەرامی مەعنەوی هەیه و زۆربەئە ئەو دیوانە، لای ئیمە ماوه و له بەر کەشکۆلی خوالیخۆشیوو مەحمود پاشای جافەه، روونوسمان کردووه". (مدرس، بنەمالەئە زانیاران، ۱۲۹). "له زیدی خۆی دەرسی خویندوووه و پاشان چوووته عیراق و شام و حیزاز. له مەککە نیجازهی وەرگرتوووه و پاش چەندەها سال دەرس گوتنەوه، مردوووه و له ئاوایی تهختهی دەوروبەری سەنە ئیزراوه". (بابا مەردۆخ رۆحانی، تاریخ مشاهیر کرد، ۱، ۱۷۹).

شیخ مستهفا، باوکی "شیخ ئەحمەدی تهختی" یه که پیشتر لەم یادداشتانەدا باسمان لێوه کرد. تاقە یەک پارچە شیعریشی له کەشکۆلەکەدا تۆمار کراوه که ۶ فەرد زیاتر نییه:

دلە! هاك و بەرد

فام ئەوه كەمرە دنیا هاك و بەرد. b ۴۸ F.

شیعەرەكە، بە شوین پارچەبەك هەلبەستی "مولانا حافظ فەرهاد" دا هاتوووه که ئەویش بە "دلە" دەست پێ دەکات: "دلە! شۆ نه دەور دنیا کەر گۆزەر"، پارچە هەلبەستیکی "محەمەد قولى سولهيمان" یش بە شوینیدا هاتوووه که ئەویش بە هەمان شێوه دەست پێ دەکات: "دلە! خەيالان" ...

له دوو لاپەرە دواتردا، دوو پارچە شیعری شاعیرانی دیکە تۆمار کراون که به شیخ مستهفاوه پێوەندیی پەیدا دەکەن:

(ئ) شیعری صوفی عەلی کیوانی "در مدح شیخ مصطفی تهختی. a ۴۹ F.

(ب) شیعری مولانا حافظ فەرهاد، لەو شیعرانەدا، شیخ مصطفی به "ره‌هنومای ره‌ه‌بەر" و "شیخی کوببار" و خولاسەئە بێخەوشی باوکی (واته شیخ

شمسه‌ددینی یه‌که‌م) و "صاحب فہر اسات" و "خاومن کشف و کرامات"
ناودہین ودہلین: "جہ عیلم تہحقیق تہمام دانایی" (حافظ فہرہاد).
مینورسکی و مہ‌کنزی بہ "تہختی" و سہجادی بہ بۆرمکایی بہ "تہختایی"
ناوبردہیان کردوہ، کہ جیازازییہکی نہوتویان نییہ .

یهکهم شاعیره که دواى مهزرونی ناوی له کهشکۆلهکهدا هاتبیت. مامۆستا سهجادی، به "وهستا مکایلی زمانای" ی نووسیوه. دوو پارچه شیعری له کهشکۆلهکهدا هاتوووه:

مهولام! گول غونچهی ساواى نهشکوفته

سهودای چهند بلبل تیدا نههوفته. b۱۰F

میرزام! سمرزمین

بی تو نهمهندن فرر سمرزمین. a۵۱ F

پارچه شیعری یهکهم له کهشکۆلی کهلهپووری کوردیدا (ب ۲، ۲۲۷) به ناوی "مهلا مکایل" هوه چاپ کراوه، بهلام زانیارییهک لهسهر ژيانی نهراوه به دستهوه.

كاك محمد عهلى سلطانى دهلى: "استاد ميكائيل يا مهلا ميكائيل خهلكى ناوچهى بيلهواره و شيعرهكانى زور له شيعرى "ميرزا شەفيعى ماميزهكى" دهچن. هاوچهرخى ئەمۆيش بووه و له زور بهيازى ناوچهى بيلهواردا، لهگهڵ شيعرى ميرزا شەفيع، غهزەلى ئەمۆيش دهبينرين". سولتانى ههروهها دنووسى: "له ناو يادداشتهكانمدا، ئەم شيعرانهى ميرزا شەفيع بهرچاو دمكهون:

- مهولام! گول غونچهى ساواى نهشکوفته (که بریتى بیت هه له شیعرهى ئوستاد میکائیل)

-قبيله! جهی دونیا

-قبيله! نمانا

-قبيله! هامهردم

-قبيله! وهفام بو

"شونیکى زورى شیوهى ساکارى "بیسارانى" لهسهر شيعرهكانى دياره". (محمد عهلى سولتانى، نامهیهک بو نووسهر، ۱۹۹۲).

ههروهها "سولتانى" له کتیبى 'مناجاتههاى جاويدان ادب کردى' دا، کاتى دهچینه سهه باسى "ميرزا شەفيعى کوليايى"، دنووسى: "هاوچهرخى خوسرهوخانى

یهکهم بووه و له سالانی دهوروبه‌ری ۱۲۱۰ی کۆچی ۱۷۹۵/۶ز شیعری به خوسر موخانداهه لگوتوه". (مناجاتهای...، ۹۲)

ماموستای نهمر سهید تاهیری هاشمی دهیسهلمیننی که میرزا شەفیع "مستەوفی" دیوانی خوسرەو خانی یهکهم بووه (حدیقه سلطانی، ۱، ۳۴۸) و کاک سەدیقی بۆرەکه‌بیش، سالانی ژبانی میرزا شەفیع به ۱۲۳۸-۱۱۶۹ زانیوه د= ۳/ ۱۸۲۲- ۱۷۵۵/۶ز. هه‌موو ئەو تەئریخانه ده‌توانن روانگه‌یهکی گشتیمان له مهر ژبانی ئوستاد میکائیل بدن به ده‌سته‌وه: شاعیر ده‌بی، له دهوروبه‌ری کۆتایی سەده‌ی دوازه و سه‌ره‌تاکانی سەده‌ی سیزده‌هه‌می کۆچی به‌رانبه‌ری نیوه‌ی دووه‌می سەده‌ی هه‌ژده و سه‌ره‌تای سەده‌ی نۆزده‌هه‌می زاینیدا، ژایبیت.

ماموستا محمەد عەلی قەه‌داغی له کتیبی 'که‌شکۆلی که‌له‌پووری کوردی'دا، جگه لهو شیعره، پینچ پارچه شیعری دیکه‌ی ئەو زانه‌ی چاپ کردووه:

-قبیله‌م! بۆ نامای

-جه‌ی دونیا

-هام‌م‌ردم

-نه‌کیشۆ،

-واتا بۆ (ب، ۲، ل ۲۳۰ به‌دواوه) که، وی ده‌چی زۆر به‌یان، هه‌ر ئەو شیعرا نه‌ بن وا کاک محمەد عەلی سلطانی به‌ هی میرزا شەفیع مامیزه‌کی داناون.

له‌مه‌ر پارچه شیعری دووه‌می که‌شکۆله‌که (میرزام! سه‌رزه‌مین)، ده‌بی بلیم شیعره‌که بۆ شیخ شمس الدینی دکانشیری (؟) گوتراوه، که نه‌متوانی بزانه‌ کیه:

"استاد میکائیل، به شیخ شمس الدین دکانشیری (؟)"

له شیعره‌که‌دا، باسی "محمود جان" یک ده‌کریت. به بروای من، ده‌بی ئەو "محمود"ه کوری شیخ شمس‌الدین بووبیت و ئوستاد میکائیل، دوا‌ی مردنی "محمود جان" ئەو شیعره‌ی بۆ دلدانه‌وه‌ی باوکی گوتیبت.

بۆیسته‌ بگوتی هه‌ندێ لهو شیعرا نه‌ی وا له کتیبه‌که‌ی ماموستا "محمەد عەلی قەه‌داغی" (که‌شکۆلی...) به‌ ناری مه‌لا مکایله‌وه‌ تومار کراون (ل ۲۲۹ تا ۲۳۱)، له دیوانی بیسارانییدا به شیعری بیسارانی زانراون:

قبیلهم دیم نه‌دیم:

همان لاپیره‌ی کَشکۆلی کله‌پوور و ژماره ۱۹۹ ی دستنوسی دیوانی
بیسارانی.

قبیلهم جه‌فای تو: همان لاپیره‌ی کَشکۆلی کله‌پوور و ژماره ۲۱۰ ی
دستنوسی دیوانی بیسارانی.

ئهم پارچه شیعری دووهم له کَشکۆلی شیخیشدا ده‌بیزئ و نیشانه‌ی 'وله‌ی'
به‌سه‌رموه‌یه F. ۳۵ a که وا هه‌یه بگه‌ریته‌وه بۆ مه‌زوونی (بیسارانی). همان
شت له مهر شیعری "قبیلهم نمانا..." راسته، وا کَشکۆلی شیخ F. ۳۵ b به‌هی
مه‌زوونی (بیسارانی) و کَشکۆلی کله‌پوور (همان لاپیره)، به‌هی
بیسارانیان داناوه.

۳۴. ناظر بستی

ناوی "ناظر" ی شاعیرم یهکم جار له 'حدیقه امان اللهی' ی میرزا عبدالله منشی باشی (رونق) دا ببنیوه. رونهق، وهك شاعیریکی فارسی ویژی دهناسینی و ناویك له شیعره کوردییهکانی نابات: "ناظر خهلكی ناوایی بست لهزیکي سنهیه" (حدیقهی ئەمانوللأهه، نوسخهی دهستنووسی کتبخانهی بریتانیا MS.or. ۲۹۴۳).

ئینجا شونیی "ناظر" م له "تاریخ مشاهیر کرد" ی بابا مهردۆخ رۆحانی دا، هه‌لگرت: "شیخ زین العابدین، نازناوی شاعیری "ناظر"، خهلكی ناوایی بست له مهحالی خورخورهی دیواندهر و مروئیکی زانا و عارف و بهپاریز بووه. هاوچرخهی ئەمانوللأخانی گهوره‌ی ئه‌رده‌لان و شاعیریکی باش بووه که شیعره‌ی زۆر گوتوون، به‌لام ژماره‌یهکی کهمیان ماون." (۱، ۳۱۹)

به‌م پینیه، ناظر بستی، هه‌مان شیخ زهینه‌لعابدینی بستیه و ئەگەر بزانین ئەمانوللأخانی ئه‌رده‌لان له‌نیوان سالانی ۱۲۱۴ و ۱۲۴۰ ی کوچی ۹/ هه‌مان سالان، واته ئاخ‌ر و ئۆخری سه‌ده‌ی هه‌ژده و نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، ژیا‌بیت.

که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولموئمین یه‌ك پارچه شیعره‌ی "ناظر ی بستی" تو‌مار کردوه:

رۆی که‌لبه‌لامن

یاران ره‌ستاخیز رۆی که‌لبه‌لامن F. ۳۴ a

که شیعره‌یکی ۸ فهردی رازاوه و جوانه. به شوین شیعره‌که‌دا، دوو پارچه شیعره‌ی دیکه هاتوون که عیبارته‌ی 'وله'یان له سه‌ر نووسراوه، ئینجا شیعره‌یکی دیکه هاتووه که، له‌سه‌ری نووسراوه: "وله دربیان عدالت معدلت ده‌ستگاه عالیجاه معلی جایگاه خسروخان واقع شده". شیعره‌کان بریتین له:

یه‌ك دور مه‌نزل !

نه‌سیم صوب خیز، باد دور مه‌نزل F. ۴۳ a

ره‌وان بی راهی

قیه‌لم! جه‌رای زید، ره‌وان بی راهی F. ۴۳ a

میرزام! نهمندن

روکن زلالهت پایش نهمندن. b ۴۳ F

پارچه شیعری سیهم سبارهت به خوسرمو خانی ناکام، کوری نهمانولآخانه و نهمگر به هونراوهی ناظر بزائریت، دهبی شاعیر تا سهردممی نهمارتهی خوسرمو خانیش ژیاپیت (۱۲۵۰-۱۲۴۰ی کۆچی، ۱۸۳۴/۵-۱۸۲۴/۵ز).

له مهر ناوی گوندی بست له پراویزی تحفهی ناصری'دا، هاتووه: "بست به فتح بای موحد و سکون سین مهمل" (ذیل صفحه ۶۰)، به لام 'حدیقه...' له شیوهی "بست" دا توماری کردووه (هممان) نهمانیش لهکاتیکدان، که خهکی گوند و ناوچهکه، و مک "بست" ی حونجه دهکن: بست و کانیمهت دوو گوندی خورخوره و تیلهکۆ- سهر به شاری دیواندهرمن.

لیستهی مینۆرسکی ناوی ناظری بستنی تیدا نییه و له ناکامدا، سهجادی و بۆرمکهپیش ناویان نههیناوه.

۳۵ و ۳۶. یاسکه و یوسف یاسکه

که له ئەسڵدا یاسمە بوو و /ك/ی تەحییب و /ه/ی تەخفیی پی دراو و بە دابی ناوچەکە، چون لە منداڵییەوه، باوکی لەدەست دابوو، بە ناوی دایکیەوه بانگ دەمکرا. دەلین لەگەڵ دایکی لەغیو هۆزە کوردەکان و دیومخانی گەورە و مەزناندا هاتوچۆی هەبوو. دایک و کور هەردوو، مرخی شیعریان بوو و ئاغا یوسف لە هۆنەرائی گەورە و ناودارانی "گۆران"ی بیژە. لەبەر ئەوەی لە منداڵییەوه خووی بە گەران گرتبوو، شیعەرەکانی لیرمولەوی لە ناو کورددا بلأو بوونەتەوه. لە سەردەمی قاجار و دەورەى ناسرەددینشادا ژیاو و لەناو یادداشتهکانی مندا، موناچاتیکی بەم مەطلەعه دەبینری: (رەسوولی رەهەبەر، یا رسول الله، رەسوول رەهەبەر). "(نامەیهك بۆ نووسەر، ۱۹۹۳).

نامەکهی كاك محمد عەلی، چەند خالی گەرنگی تێدایه: (۱) ناوی، یاسەکهیه نه یاسکه (۲) خۆی و دایکی هەردوکیان شاعیر بوون (۳) لە سەردەمی ناسرەددینشاهی قاجاردا ژیاو. لەمەر یاسکه و یاسەکن من دانیای نیم و ناتوانم بریاری تەواو بەلام ئەمەندەى لە خەلکی ناوچەى هەمرامانم ببیستی، ئەو ناو لە ناوچەکهدا وەك یاسکه و یاسکا حونجە دەکریت. سەردەمی ناسرەددینشاهی قاجاریش گەلیك جیاوازه لە سەردەمی نووسرائی کەشکۆلەکه. ناسرەددینشا، لە سالی ۱۳۱۳ی کۆچی ۶/ ۱۸۹۵ز دا کۆژراوه، کە ئەو سالا گەلێک دواتر لە سەردەمی خان ئەحمەدخانی ئەردەلانه و هیچ پەیمەندییهکی بە مەسەلەى خان ئەحمەد خان و کلاوزیر خانى خوشک (یا کچ) ی شاه عەبباسی سەفەوییهوه نییه.

لیرەدا پێویستە ناماژە بە چەند فاکتی میژوویی بکریت:

بە ناوی خان ئەحمەد خانەوه، دوو کەس لە میژوویی ئەردەلاند ناسراون: کوری هەلۆ خان (۱۰۴۸ - ۱۰۲۶ک) و کوری "کەلبەعلی خان" (۱۰۸۲ - ۱۰۶۷ک). زاوای شاه عەبباسی سەفەوی ئەوی یەکهەمانه و سالانی ئەمارەتی بەرانبەرە لەگەڵ سالانی ۹/ ۱۶۳۸ - ۷/ ۱۶۱۶ زاینی.

یوسف یاسکهیهك، کە لەو سەردەمدا ژیاویی، دەبی بە تەواوەتی لە یاسەکهی سەردەمی ناسرەددینشاه جیاوازیییت. بەم پێیه، یا دەبی دوو یاسکه لە دوو سەردەمی جیاوازا دا هەبووین- کە من هیچ نیشانهیهکم بۆ سەلماندنی ئەو ئەگەرە بەدەستهوه نییه، یا کاک محمد عەلی سلطانی سەرچاوەکانی بەردەستی تووشی هەلە هاتیبیتن. هەلەى واش لەسەر کەسایەتی میژوویی، لە کوردستاندا شتیکی ناناسایی نییه.

نهم شيعرانهمى له كه شكولمكهدا به ناوى ياسكه (ياسكه) وه تومار كراون، ٦ پارچه شيعرن. له پميوهنديى ئمو باسهدا دمبى بگوتريئ كه چند شيعرى ديكهش به نيشانهى 'وله' ديارى كراون و به شوين ئمو شيعرانهدا هاتوون كه دوور نيبه هبى "مهزرونى" (ببىسارنى) يا ياسكه بن. شيوهى بهيانى شيعر مكان له هبى ببىسارانى ناچن، به لام له گهل ئمو شدا بوچوونهكه جيبى دلنبايى نيبه. شمش پارچه شيعر كه، برينين لهوانهى خوار موه كه ههنديكيان به ناوى ياسكه و ههنديكى ديكهيان به ناوى يو سف ياسكه وه ديارى كراون، همر له بهر ئموه هوپه و مهسهلهى شاعير بوونى داىكى يو سفيش، كه ريزدار محهممهدهلى سولتانى له سهر موهر دست نيشانى كردبوو، من ياسكه و يو سف ياسكه به دوو كهس داناوه:

١- يو سف ياسكه :

ئاروو كفرئ ديم ئيمان مهپوشا

دل، ئيمان به بت كوففار فروشا. F. ٣٢ a

٢- يو سف ياسكه در جواب :

مهولام پر جهدمرد

نهوازش مميؤ، پر جهداخ دمرد. F. ٣٧ b

٣- ياسكه در سنوال ياسكه پسر يوسف :

يا شا! رههابؤ

ميرزام جهى بهنده به زور رههابؤ. F. ٤١ a

٤- يو سف ياسكه در جواب :

ياسكه ياوا

باى شهمال نامهت ياونا و ياوا. F. ٤١ a

٥- يو سف ياسكه :

چراخم قايل

به جهفات ئهورۆ بيم قابيل F. ٤٥ a

٦- يوسف ياسکه :

رەسول رەھبەر

يا رەسول الله، رەھنومای رەھبەر F. ٤٦ b

لەم شەش پارچە، پىنجىان بە ناوى يوسف ياسكەھى و يەكيان (ژمارە ٣) بە شىۋەيەك ناسىنراوہ كە تەواو ساغ ناكريتەوہ. رستەى فارسى سەر شىعەرەكە، دەتوانى بە دوو شىۋە بخوینريتەوہ:

(ئ) "ياسكە در سئوال، ياسكە پسر يوسف"، كە بەشى يەكەم راگەياندى ناوى شاعيرە و بەشى دووہەم روونكردئەوہى چۆنئەتى و چيئەتتى ناوى ياسكەھى، واتە: ياسكە پرسىارى كردوہ- ھەر ئەو ياسكەھى و كورى يوسف.

(ب) "ياسكە در سئوال ياسكە پسر يوسف"، واتە ياسكە لە ياسكەھى كورى يوسف دەپرسى.

ھەر دوو ئەم شىۋە خویندئەوانە، تەنگوچەلمەمان بۇ پىك دىنن: لە شىۋەى دوو ھەمدا ياسكە چۆن لە ياسكەھى پرسىار كردوہ؟ لە شىۋەى يەكەمیشدا كە بە بروای من زۆر و ئىچووترە، ياسكە دەپن بە كور و دەشپن بە كورى يوسف! بەم پىبە، ياسكە دەپن دوو كەس بن. بەلام چۆن؟

ناوەرۆكى شىعەرى "ياشا! رەھابۆ... " دوعا و پارانەوہى كەسكە بۆ رەھايى و ئازادى گەورە و عەزىزىكى خۆى لە زىندانى خان ئەحمەدخان. شاعير، كابرەى زىندانى بە "مىرزەم" بانگ دەكات و ئاواتى ئەوہ دەخوازى 'بەزۆر' نازاد بكرئ و بىتەمە "ھامرازى شای سۆسەن خالان". كەسكى ئەوتۆ، دەتوانى كەسوكار، يا ژن يا دايك، يا مندالى يوسف بىت، بەلام زىندانىيەكە- بى ھىچ گومانىك "يوسف" ە.

شىعەرى دواى ئەو، وەلامى يوسفە و پاكانەكردن بۇ خۆى:

ئەر خودا مازۆ، خان ناموەر

چون يوسف جە چا ماوەرۆم وەبەر [دەر؟]

ئەوسە، بە كورى رەقىبان رەد،

من ئەو يۇسۇف، خان ئەو خان ئەحمەد. F. ۱۴۱ b

ئۆزىدا شاعىر ۋەلامى شاعىرى شىئىرى پىشوو دەداتتەۋە ۋە بە 'نورى دىدە' ۋە
'مايەي زىندەگى' ۋە 'بەر گوزىدە'ى خۇى ناۋى لىدەبات.

سەرەراي گىژوگومبىيەكى زۆر لەسەر ناۋ، ژيان ۋ شىئىرى يۇسۇف ياسكە ۋ ئەو
موشكىلەيەي بە ھۇى عىبارەتى ياسكە ۋ يۇسۇف ياسكە ۋ ياسكەي كورى يۇسۇفە
لە كەشكۆلەكەدا دروست بوۋە ۋ ساغرىدەنەۋەي مەسەلەكە، بەيى سەرچاۋەي
بروۋاپىكر او لە گونجان نابىت، من لەسەر ئەو باۋمەرم كە شىئىرى "ياشا
رەھابۇ... " ھى ياسكەي كورى يۇسۇف ياسكەيە، كە ئەۋىش ھەر دەبى شاعىر
بوۋىت، پىنج شىئىرەكەي دىكەش ھى يۇسۇف ياسكەن، واتە "ياسكە" دو
كەسەن.

شايانى باسە، لەو ۶ پارچە شىئىرە، يەكەمىيان واتە (نارۇ كفىرى دىم. ۳۲۴ a لە
دىۋانى دەستئوسى بىسارانى (ژمارە ۱۳۹)دا، بە ناۋى بىسارانىيەۋە ھاتتوۋە.
ناۋەرۇكى پارچە شىئىرى پىنجەم ۋ بە تايىت شەشمە، شاعىرەكەي بە مەۋقىكى
لەخواترس ۋ ئاينى دەنۋىن كە گەلىك بەئىمان بوۋە ۋ دور ئىيە لە سەردەمى
پىرىدا ئەو شىئىرانەي ھۆندىبىتەۋە. ئەۋەش لەگەل روخسارىك كە لە يۇسۇف
ياسكەي دىۋەخانەي خان ئەحمەد خانى دەكىشەنەۋە، گەلىك جىاۋازە.

بە برواي من روۋداۋى دىۋەخانەي خان ئەحمەد خان يا ھەر لە بەنەرتدا
دروستكراۋى خەيالى ھونەر مەندىكە، يا خەلك ئەو داستانەيان لەبەر ھەر
ھۆيەك ۋ يەك كلەوان، نارەزايى لە دام ۋ دەزگاي حكومەتى، ھەلبەستوۋە، يا
ئەگەرىش بوۋىت، شاخ ۋ بالى زۆرى پىۋە نراۋە ۋ بە كورتى، ھەموۋيان
بەشنىك لەو شىئىرە ھەجۋانەي ۋا لە زمان يۇسۇف ياسكەۋە دەگىررىنەۋە،
دەنگەر ھەلبەستراۋن.

كەشكۆلى كەلەپورى ئەدەبى كوردى (ب ۲، ل ۹-۱۰۶) خاۋەنى شىئىرى "جە
بىساران مال". F. ۳۷ b بە "يۇسۇف ناۋىك" دەزانى ۋ شىئىرى دۋاي ئەو، واتە
"يۇسۇف! كەم نىيەن / بائە جە بارگەم ھىمەت كەم نىيەن". F. ۳۸ a، بە ۋەلامى
"بابا شىخى بىساران" بۇ ئەو يۇسۇفە دادەنىت. تو بلىي ئەو يۇسۇفە، كى بيت؟
يۇسۇفە ياسكە؟ نازانم.

مامۇستا محمەد عەلى سولتانى لە وتارەكەي گۇقارى "ئاۋىنە"دا دەنۋوسىت:
"ئەۋەي لە سەردەمى ژيانى يۇسۇف ياسكە ئاشكرايە، ناۋبر او لە سەردەمى

سەفەییەکان- سەدەدی شازدەهەمی زاینیدا ژیاوه". بۆ روونکردنەوهی زیاتر
لەمەر شیعرەکه، بروانه پەر اویزی پارچه شیعی ژماره ۳۲۷ F. ۴۱ a و
پەر اویزی شیعی ۳۶۲ F. ۴۷ a

ماموستا محەمەد عەلی قەرەداغی لە وتاری گوڤاری "گزینگ" دا دەنوسینت:
"جگە لەوهی لە کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردیدا ناو و بەر هەمی یوسف
یاسکە هەیه، لە ژماره ۱۲۹۰ ی "ژین" یاشدا لەسەری نووسراوه.

۳۷. مەلا یوسف، برای مەلا حەبیبی گلان

لایەرە ی ۴۱ b کەشکۆلەکه، پارچه شیعیکی تێدا تۆمار کراوه کە ئەم
عیبارەتە لەسەر نووسراوه: "ولە قیل ملا یوسف برادر ملا حبيب گلان".
چۆنیەتی نووسرانی عیبارەتەکه، هەندی پرسیار دیننێتە پیشی:

۱ ئايا ئەم پارچە ھەلبەستەش وەك زۆربەى ئەو شىعرانە نىشانەى 'ولە'يان لەسەر دانراو، ھىي مەحزرونى (بىسارانى)يە؟

۲ ئايا دەتوانىن بە شىعرى يۇسەف ياسكەى بزانىن؟ (ئەو شىعرە و پىنج پارچە ھەلبەستى پىش ئەو، نىشانەى 'ولە'يان لەسەرە و ھەلبەستى پىشتريان، بە ناوى "يۇسەف ياسكەو" ھاتوو).

۳ ئەگەر وا نىيە، دەبى ھى مەلا يۇسەف بىت. پىشتريش لە ھەندى شوبىندا ديومانە ئەگەر شىخ عەبدولمومىن شىعريكى بە ناوى مەحزوونىيەو ھىنايىت، عىبارەتى "ولە محزونى" لەسەر نووسىو.

من زياتر، لەگەل بۆچوونى سىھەمدام، واتە لام وايە شىعرەكە، ھى مەلا يۇسەف بىت. بە برواى من، شىخ عەبدولمومىن بۆ ئەوئەى سەر لە خوئىنەر نەشتويىنىت و ئەو مەلا يۇسەفەى لەگەل شاعىرى پىشتەر- واتە يۇسەف ياسكە- بە جىاواز دانايىت، بە شوين نووسىنى ناومەيدا زياترى ناساندوو و گوتويەتى 'براى مەلا جەببىي گلانە'. لەمەر ئەو مەلا جەببەش، ھىچ نازانىن تەنانەت بە دلتايىيەو ناتوانىن وشەى "گلان" لە بىچمى كلان، كەلان، كولان، كوولان، كۆلان، گەلان يا گولاندا ساغ بکەينەو.

مىنۆرسكى، سەجەدى، مەكەنزى و بۆرەكەبى لە شىوئەى 'كەلان'ياندا ھىناو. بەلام سەجەدى بە "مەولانا"ى ناو دەبات و بۆرەكەبىش ھەمان شتى دووپات كردۆتەو. بەداخەو نەستوانى شوئىنى بە سەرھاتى ئەم زاتە ھەلبەرگرم و زانيارىيەك لەسەر ژيانى و دەست بىنم.

تەنيا يەك پارچە شىعري كەشكۆلكە، بە ناوى مەلا يۇسەفو تۆمار كراو:

ئەو پايز و يەرد

فەسل رەنگا رەنگ ئەو پايز و يەرد F. ۱۶۱ b

شىعرەكە ۱۹ فەردە و باسى سەرەتاي سەرما و سۆل و كۆكرانەوئەى سىمال و گەرانەوئەى بۆ 'زەھاو' دەكات. بۆ بلىي مەلا يۇسەف خوئى، لە جافەكان نەبووبىت؟ لام وايە وردبوونەو لە شىوئە زمانى شىعرەكە و شىوئەى بەيانى شاعىر دەتوانى لەم بارىوئە يارمەتيدەرمان بىت، بەلام ئەو بۆ كەسنىك دەبىت كە شارمزايبى تەواى لە بن لەھجەكانى شىوئەى گورانى ھەبىت. بە داخەو، من ئەو توانايەم نىيە.

۳۸. مەلا یوسف رۆیسە/ دۆیسە

یەك پارچە شیعری ئەم شاعیرە لە كەشكۆلی شیخدا تۆمار كراوە:

شەمسەددین! گریا

دل، نيمشهو چون شهم تا به صوب گريا F. ۵۰ b

لهسر خويندنهوې وشهې گريا، پيوسته ديارده به يهك خال بكم: شيخ
عبدالوالمؤمنين بؤ جياكر دنهوي پيتي /ر/ له /ر/، له سر همموو /ر/ يهكي قلمو
نيشانهي شهددي داناوه: گريا، خريا، بر يا و...

سهبارت به ناوي شاعيريش چمند خاليك دهبې بگوتري:

-مهكهنزي به "دويسهي (Dawisai)" ي خويندوتنهوه. به حيسابي نهوي
ميئورسكي ناوي نههيناوه، سهجادي و بورهكهبيش باسيان نهكردوه.

-له كهشكو لهكهدا، زياتر و لك دويسه" دهچيت.

بهلام من به هوي سهره همدايهكهوه، لام وايه دهبې رويسه بيت:

"يوسف صديقي شاهويي گوراني، خلكي هورامان و كوري قازي م محمود
كوري كهمالهدين نوراني له عهشيرمتي رويسي بووه. له زانست و نهدب و
عيرفانا پايهيهكي بهزري همبوه و له سال ۱۰۰۰ ي مانگي دا كوچي دوايي
كردوه." = ۱۵۹۱ / ۲ . (تاريخ مشاهير كرد، ۱، ۱۵۹).

من دوروي نازانم شاعيري شيعر كه، ههمان يوسف صديقي شاهويي بيت، بهو
پنيهش ناشكر ايه دهبې ناوهكي و لك رويسي يا رويسه بخوينرنتنهوه.

شاعير، لهو شيعره ۶ فهديبهدا كه فهدري بهكم (مطلهخ) ي لهسر موهر،
هاتووه، رووي پرسيار له "شهمسددين" ناويك، باسي دلي خوي بؤ كردوه كه
شهونكيان تا بهسهحصر ناگري گرتووه و له شوينيكد، دمل:

شهمسي! نهو مهديت نيمشهو ماجهرام پهروانهي دلت مهسفت به چرام

دوايهدواي نهو، وهلامي "شيخ شهمسدديني دهره همدري" هاتووه و نهوش وا
دهگهيننت كه رووي قسه و پرسيار ي يوسف لهو بووبيت. (باسي شيخ
شهمسددين له بهشي تايهت به خويدا- وتاري ژماره ۱۶، هاتووه). وا هميه
يوسف رويسه و شيخ شهمسدديني دهره همدري، هاوچرخ بووبيتن. دواي
همموو نهوانهش پيوسته بلیم گونديك به ناوي "دويسه" له ناوچهي كه لاتهرزان
(نيوان سنه و مهربوان) هميه و هيچ دورور نييه شاعير خلكي نهو گونده بووبيت
و بهم پييه، دكرت ناوي به مهلا يوسف دويسهي بخوينرنتنهوه. هسر بويهش من

باسهكهم يهكلایي نهكردوه و به هیوای زانیاریی زیاتری دوارۆژ، باسهكهم
ئواله هیشتوتتهوه.

۳۹. شیخ یهعقوب جان

مینۆرسکی و مهكهنزی و مامۆستا سهجادی له شیوهی "یهعقوب خان" دا
نوو سیویانه، بهلام هیچ زانیارییهکیان لهسهر ژیان و شوینهواری نهداوه

بەدەستەمە. كاك محمدەمەد ەملى سولتانى سەبارەت بەر زاتە، دەنوسى: "شىخ يەققوب جان، شىخ يەققوب خان، مەلا يەققوب خان، سەيد يەققوب، ھەموويان ھەمان سەيد يەققوبى ماھىدە شتەن... كە بە پېچەوانەى روالەتى شىعەرەكانى، كەسىكى لە خواترس و جىي برواى خەلك بوو. لە زانستى عەرەبى و مۇسقىقادا شارەزا بوو و ئەحمەد بەگى كۆمەسى، فەردىك لە شىعەرەكانى شىخ يەققوبى لە تېھەلكىشتىكى شىعەرى خۇيدا ھىناوئەتەمە:

دەى رەمەت وە قەبر گشت سىنە سافان

مەخسوسەن يەققوب، مەلاكەى جافان

چەرخ چەپ، چەنەم راس بەستەن كەلەك

مەر مەن سەنگە دان و مەينى فەلەك؟ (سلطانى، نامەيەك بۆ نوسەر، ۱۹۹۳).
بەيتى يەكەمى ئەو شىعەرە لە ديوانى مەولەوى تاوگۆيز يىشدا ھاتتو.

ھەر و ھا كاك محمدەمەد ەملى دەنوسى: "مەن كۆمەلەك لە شىعەرەكانىم بە ژىننامە و باسىكى دورودرىژ لەمەر شوپنەوارەكانىيەو چاپ كر دوو و شىو و كەلامى سەيد ياقوب لەگەل شىوئە قەسەى مەلا ياقوبى قاضى- باپىرە گەرەى مەوالىي كوردستان و ھاوچەرخى خان ئەحمەد خانى ئەردەلان، كە رووداوى شىت بوونى خان ئەحمەد خانى بە شىعەرى فارسى ھۆندووتەمە، تەواو جىاوازە". (سلطانى، ھەمان).

ئەو مەلا يەققوبى قازى يەى كاك محمدەمەد ەملى باسى لىوئە دەكات، كورى مەلا عەبدول ئەتىف و قازى حەسەن ناواى سەنە بوو كە بە گۆيرەى تاريخ مەردۇخ لە سەدەى يازدەھەمى كۆچىدا، مردوو (ب، ۲، ۲۶).

مەسەلەى يەققوب جان بۆ كەسىك كە خۇى بە كەشكۆلەكەمە خەرىك كر دىت، ھەمىشە جىي پىرسارە، بە تايبەت كە سەرچاوبەكى برواپىراو لەمەر كەسايەتتى شاعىر بەدەستەمە نىيە و بۆ نمونە مامۇستا صدىق بۆرەكەبى لە لىستەى كۆتابىي بەرگى يەكەمى 'مىژووى وىژەى كوردى' دا، ناوى "شىخ يەققوب خان" ى لە لاپەرە ۱۵۵۹ ھىناو و لاپەرەيەك دواتر، باسى مىرزا ياقووى مايدەشتى كر دوو، واتە ئەو دوو زاتەى لەيەك جىا كر دوونەتەمە و مەنىش لەگەل بۆچونەكەيدام.

ناقه شيعريکى ۴ فرديى ئىو شاعيره له كەشكۆلى شىخ عبدولمومىندا تومار
كراوه:

چراخ! شكوان

فداى دووريت بام، دىروون شكوان F. ۴۰ a

به لآم غىزىلىكى ۸ فردى دىكه به شوين ئىو شيعر دا هاتوه كه به نيشانهى
'وله' ديارى كراوه و هيچ روون نيبه ئايا هي ئىوه يا هي مەحزونى
(بىسارنى)؟

چراخ لوامىن

به هيمەت يار عىزم لوامىن (همان لاپىره، بهشى حاشيه).

"سۆران سىنەبى" له باسى رشتەى بنەمالەى مەولەبى ئاومگوزىدا دىنوسى:
"مەلا سەعبىدى تاومگوزى (باوكى مەولەبى)، نەوبەى يۇسەف جان، كورى مەلا
ئەبوبەكرى مەنصف چۆرى، كورى سەبىد هيدايەت، كورى مەلا يەعقوب جان،
له رشتەى سەبىدەكانى پىرخدرى له نەتەمەى سەبىد مەمەد زاھىدى مەشهور به
پىرخدرى شاھۆ- سەرنالەقى سەبىدەكانى چۆر له ساداتى حوسەبى يە."
(رىسالەى عىشق...، ل ۲۴). ئايا ئىو يەعقوب جانەى كاڭ سۆران باسى
دەكات، هەمان يەعقوب جانى كەشكۆلمەكى عبدولمومىنە؟ نازانم.

بەروردى شىعەر مەكىم لەگەل دىوانى سەبىد ياقوى ماھىدەشتى كرد، به لآم
نەمدۆزىبەه.

مامۇستا مەمەد عەلى قەرداغى له وتارى "گىزىنگ" دا دىنوسىت: لەناو ئىو
پىره پىره و پارچه پارچه شىعەرانه دا كۆم كردونەتەمە، پىره پىهكى كۆنم دەست
كەتتووه كه پارچه شىعەرى "مىرزا يەعقوب جان" ى تىدايه...

"به ئەمرى خالىقى ئەكەبەر مېتقالكەش بان كۆهان يەكسەر... " قەرداغى له
پىراوىزى وتار مەكەدا دىنوسىت: ناومەكه له دەستخەتەكەدا زياتر له "يەعقوب
جاف" دەچىت تا يەعقوب جان.

مامۇستا مەمەد عەلى سولتانى له وتار مەكى گۆقارى "ئاوينە" دا دىنوسىت:

"من له نامەپەكەدا جىياوزىونى كەسايەتتى سەبىد يەعقوب ماھىدەشتى و مەلا
يەعقوب جانم به كار بەدەستان و هەروەها به ساغەمەوى بەرىزى كەشكۆلمەكه

راگمیانند، به لآم نازانم بۆچی سمرنجیان نهدابه. کاتی نووسرانی کەشکۆلەکش واته ۱۱۹۶ و ۱۱۹۸ی مانگییه و بهم پبیه تیکه لکرانی باسی سەید یه عقووب مایدەشتی که واهیه نزیکه ی ۳۰ تا ۴۰ سال دواى ئەو تاریخه هاتبیتته جیهان، مەسەلەیه کی زیادیه". به کورتی: دوا بۆچوونى ماموستا سولتانی ئەو یه که مه لا یه عقووب جان له سەید یه عقووب مایدەشتی جیاوازه و منیش له گەل ئەو بۆچوونەدام.

سەرچاوه ی زیاتر له مەر میرزا یه عقووب جان:

محمد علی قەرداغی، وتاری "میرزا یه عقووب"، ژماره ۱۰۸۸ی ژین؛ شیعریکی میرزا یه عقووب، لاپەرە ۲۷۸ی کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردی.

بۆ باسی ژبان و هەندی جار بۆ ساگردنەوه ی شیعری ئەو شاعیرانە، کەلک له چەند سەرچاوه ی سەرەکی وەرگیراوه:

۱) Major E.B. Soane, "A Short Anthology of Guran Portry, Journal of the Royal Asiatic Society, January ۱۹۲۱, pp ۵۷-۱.

یۆ ترجه‌مه‌ی کوردیی و تارمه‌که، بروانه پاشکۆی یه‌که‌م.

۲) Minorsky, "The Guran", B S.O. A.S., vol XI, V. ۱۹۴۳, pp ۸۷-۱۰۳

ترجه‌مه‌ی کوردیی به‌شیک له‌م و تاره، که په‌یوه‌ندی به‌که‌شکۆله‌که‌وه هه‌یه کراوته پاشکۆی دووه‌می ئه‌م کتێبه.

۳) D.N. Mackenzie, "Some Gorani Lyric Versrs", B S. O.A.S., Vol XXVIII, pts, ۱۹۶۵, pp. ۲۵۳-۲۸۳.

یۆ ترجه‌مه‌ی کوردیی و تارمه‌که، بروانه پاشکۆی سه‌یه‌می ئه‌م کتێبه.

۴) علا‌الدین سجادی، "میژووی ئه‌ده‌بی کوردی"، به‌غدا، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، سالی ۱۹۵۳ (به‌شی پاخچه‌ی شاعیران).

۵) صدیق بۆرمه‌کی (صفی زاده): "میژووی وێژه‌ی کوردی"، انتشارات ناجی، بانه، کردستان، به‌رگی ۱ و ۲، ۱۳۷۰ = ۱۹۹۱.

- ته‌لای ده‌سته‌وشار، یا میژووی بوژانی هه‌وشار، چاپخانه‌ی حیدی، تهران، ۱۳۶۹ = ۱۹۹۰.

۶) مه‌لا عبه‌دولکه‌ریمی مدرس، "بنه‌ماله‌ی زانیاران"، ۱، به‌غدا، ۱۹۸۴.

--- دانشمندان کرد در خدمت علم و دین، ترجمه احمد حواری نسب، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۶۹ = ۱۹۹۰، (فارسی).

---، دیوانی مه‌وله‌می، به‌غدا، النجاج، ۱۳۸۰-۱۹۶۱م.

۷) شیخ محه‌مد مه‌ردۆخ کوردستانی، "تاریخ کرد و کردستان" (وتابع)، چاپ سوم (؟)، ج ۱ و ۲، تهران (؟)، ۱۳۵۱ = ۱۹۷۲ (؟)

۸ (مهلا مستهفای بیسارانی، "دیوانی بیسارانی"، کۆکردنهوهی کیومرث نیک رفتار، ۱، ئەمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۲. من، له نووسینهوهی شیعەر مکاندا، ئەم نوسخهیهم "ن" ناساندووه.

۹) دیوانی بیسارانی، نوسخه‌ی مامۆستای سهید طاهر هاشمی کرمانشانی، کاک محمهد علی سلطانی کرمانشانی نوسخه‌ی له بهر هه‌لگرتوووه و هه‌ر ئاماژه‌یه‌کی من به نوسخه‌ی ده‌ستنووسی دیوانی بیسارانی یا نوسخه‌ی "س"، ئەم ده‌ستنووسه ده‌گرێته‌وه.

۱۰) بابا مه‌ردۆخ رۆحانی، "تاریخ مشاهیر کرد"، ج ۱ و ۲ و ۳، انتشارات سروش، تهران (به کوشش ماجد روحانی) ۱۳۶۴، ۱۳۶۶، ۱۳۷۱ = سالانی ۱۹۸۵، ۱۹۸۷ و ۱۹۹۲.ز.

۱۱) Kamal Fuad, "Kurdische Handschriften", Franz
Steiner, Wirsbaden, ۱۹۷۰.

۱۲) محمهد علی قه‌رداغی: "کەشکۆلی کەله‌پووری ئەده‌بی کوردی"، ۱، ۲ و ۳، به‌غدا، ۶- ۱۹۸۲.

۱۳) محمد علی سلطانی کرمانشانی، "حدیقه سلطانی"، (به سه‌ره‌تای سید محمهد طاهر هاشمی یه‌وه)، ج ۱ و ۲، تهران (؟)، ۱۳۶۴، ۱۳۶۹ = ۱۹۸۴.

---- "دیوان سید یه‌عقوب ماهیده‌شتی"، به‌خط فریبا مقصودی، ناشر محمهد علی سلطانی، تهران (؟)، ۱۳۶۳ = ۱۹۸۴.

---- "مناجاتهای جاویدان ادب کردی"، چاپ زیبان تهران (؟)، ۱۳۶۲
۱۹۸۳

---- "کنز العرفان"، (دیوان حضرت میرمحمهد صالح الحسنی النعمه‌ اللهی الماهیده‌شتی، جهان نما، تهران، ۱۳۶۸ ۱۹۸۹).

- نامه‌ی نووسەر (۱۹۹۲ و ۱۹۹۳)

۱۴) میرزا الماس خان کهن‌دوله‌ای، "حکایت شیرین و فرهاد"، تصحیح امین گجری "شاهو"، انتشارات سینا، قم (ایران)، ۱۳۷۳ = ۱۹۹۴.

۱۵) خانای قوبادی، "خوسره شیرین"، محمهدی مهلا کهریم نامادهی کردووه، کۆری زانیاری، ۱۳۴۸ (؟) = ۱۹۹۶، (چاپی دووباره‌ی "انتشارات صلاح ایوبی"، ورمی).

۱۷) گیوی موکریانی، "کَشکۆلی گیو"، بهرگی یه‌که‌م پیتی آ، پیداجوونه‌وه و ناماده کردنی د. کوردستان گیو موکریانی

۱۸) سۆران سنه‌یی، "رساله‌ی عشق له مه‌وله‌وی ناسیدا"، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ورمی، ۱۳۷۰ ۱۹۹۱.

۱۹) سید محمهد فاتح سید زاده هاشمی، "سه‌هفت بند"، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۵ ۱۹۸۶.

۲۰) عبدالقادر بن رستم بابانی، تاریخ و جغرافیای کردستان- موسوم به سیر الاکراد، به اهتمام محمهد رؤف توکلی، تهران (؟)، ۱۳۶۶ (۱۹۸۷).

۲۱) علی اکبر وقایع نگار کردستانی، حدیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان، به تصحیح محمهد رؤف توکلی، تهران (؟)، ۱۳۶۶ (۱۹۸۷).

۲۲) میرزا شکر الله سنندجی (فخر الکتاب)، تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان، مقابله و تصحیح دکتر حشمت الله طیبی، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۴ (۱۹۸۷).

۲۳) محمهد بها الدین مهلا صاحب، دیوانی پیر شالیاری زمردهشتی، به‌غدا، ۱۹۶۸.

۲۴) عهدولکهریم مدرس، "دانشمندان کرد در خدمت علم و دین" ترجمه احمد حواری نسب، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۶۹ ۱۹۹۰.

به‌شه‌کانی دیکه‌ی کتبه‌که دواتر براده‌گه‌یه‌نرین